

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 118

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 14 de novembre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 9050/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captura de peixos de talla petita. 5910
 - 2) **RGE núm. 9160/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira turística de Londres, World Travel Market. 5911
 - 3) **RGE núm. 9162/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital comarcal d'Inca (I). 5911
 - 4) **RGE núm. 9163/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital comarcal d'Inca (II). 5912
 - 5) **RGE núm. 9154/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a reforma integral de la Platja de Palma. 5914
 - 6) **RGE núm. 9158/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantatges de la posada en funcionament de l'institut d'educació secundària al Polisportiu Príncipes de España. 5915
 - 7) **RGE núm. 9153/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa
-

- a terrenys públics per a instal·lacions d'energia fotovoltaica. (**Ajornada**). 5915
- 8) RGE núm. 9156/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves infraestructures portuàries a Ciutadella. 5915
- 9) RGE núm. 9161/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou sistema de detecció de rissagues. 5916
- 10) RGE núm. 9157/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció del consum de sobrassada a Mallorca. 5917
- 11) RGE núm. 9159/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma i ampliació del centre socioeducatiu Es Pinaret. 5917
- 12) RGE núm. 9164/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a iniciativa legislativa per a la lluita contra la corrupció. 5918
- 13) RGE núm. 9165/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a circuit de motociclisme a les Illes Balears. 5919
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7933/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polític general del Govern de les Illes Balears en matèria d'habitatge. 5921

III. MOCIONS:

- 1) RGE núm. 8997/06**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, relativa a infraestructures sanitàries, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7424/06. 5930
- 2) RGE núm. 9061/06**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a depuradores de l'Agència Balear de l'Aigua, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7796/06. 5935

IV. Debat del Dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports, del Projecte de llei RGE núm. 5771/06, del sistema bibliotecari de les Illes Balears. 5941

V) Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials, de la Proposició de llei RGE núm. 8610/06, presentada pel Grup Parlamentari Popular, de mediació familiar. 5952

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 9050/06, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captura de peixos de talla petita.

Primera pregunta, RGE núm. 9050/06, ajornada a la sessió anterior, relativa a captura de peixos de talla petita, que formula el diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Ens interessa saber, Sra. Consellera, què pensa fer vostè per evitar la captura de peixos que no fan la talla. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Jo diré les mesures de conservació dels recursos pesquers que són l'establiment de talles mínimes per a la captura de distintes espècies, la majoria de les espècies de talla mínima són pescades per la flota professional i per aquest motiu la Conselleria d'Agricultura i Pesca té regulades les característiques de les arts de pesca, especialment la mida de les malles de la xarxa. És veritat que també la pesca recreativa amb els volantins agafen peixos de talla petita, però si els tornen amollar aquests peixos sobreviuen. L'ideal seria que no es poguessin capturar i, per aquest motiu, és intenció de la conselleria regular la mida mínima dels hams de volantí, mesura que els estudis demostren que és molt efectiva i que ja establim de manera experimental a les reserves marines.

I.2) Pregunta RGE núm. 9160/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira turística de Londres, World Travel Market.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 9160/06, relativa a fira turística de Londres, World Travel Market, que formula el diputat Sr. Antoni Mari i Tur, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR (ANTONI):

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, sabem tots que s'ha celebrat aquesta darrera setmana la fira World Travel Market a Londres i que la presència de les Illes Balears ha estat completa i esperam que hagi estat un èxit. Però ens agradaria que vostè ens explicàs si les expectatives d'aquesta fira, de la World Travel Market a Londres, s'han complert.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament s'han complert les expectatives que el Govern havia dipositat en aquesta fira turística en dos sentits bàsicament.

En primer lloc, en allò que fa referència a la nostra presència, una presència ben diversificada en les quatre illes, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Jo crec que amb un estand ampli que representava aquesta varietat i aquesta diversitat, crec que en aquest sentit no hi va haver cap tipus de queixa ni pels ajuntaments, ni per les associacions, ni pels consells insulars, ni per les fundacions turístiques. Per tant, des del punt de vista de la representació de cada una de les illes, pensam que sí, que efectivament es varen complir les nostres expectatives.

Però hi ha un segon motiu encara molt més important per a nosaltres, que són les previsions del mercat britànic per a l'any que ve, unes previsions que apunten cap a un increment de les seves xifres respecte de les nostres illes, que ve avalat, de moment, quant a previsions per una major capacitat aèria contractada cap a les Illes Balears durant l'any 2007. Per tant, si hi ha major capacitat aèria és perquè també hi ha confiança per part dels principals operadors turístics de poder omplir aquests avions i poder, per tant, canalitzar tot aquest flux turístic cap als destins de les Illes Balears. I a més d'aquesta major capacitat aèria contractada hi ha també una capacitat hotelera superior a la contractada l'any passat al mercat britànic i, a més - i això és el més important per a nosaltres i el més positiu - a uns preus superiors als de l'any passat, a uns preus que en aquests moments s'estan negociant a l'alça i que representaran per a l'any 2007 una rendibilitat encara major de la temporada turística en relació amb el 2006.

Per tant, no podem dir res més que les expectatives que teníem dipositades en aquesta World Travel Market i en el

mercat britànic en general, en principi no poden ser més positives.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 9162/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital comarcal d'Inca (I).

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 9162/06, relativa a hospital comarcal d'Inca, que formula la diputada Sra. Aina Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, les informacions que coneixem sobre la contractació de personal amb responsabilitats rellevants a l'Hospital d'Inca són molt preocupants. Sra. Consellera, ens assabentam que ha contractat, per ocupar el càrrec de subdirector de Gestió Econòmica de l'hospital i amb una remuneració de 40.000 euros anuals, a un alumne de la UIB sense la carrera acabada i amb un escàs recorregut professional i curricular, una persona, en definitiva, sense experiència laboral per ocupar un càrrec que és eminentment tècnic, Sra. Consellera. No sabem si vostè és conscient del que està fent o per ventura del que li fan fer. Tot fa pensar que vostès estimulen l'"enxufisme" més barroer per pagar serveis prestats a un alumne que té com a mèrit central haver constituït una entitat estudiantil propera al PP.

Li deman, quin bagatge de feina demana vostè per tenir un càrrec de confiança a l'Hospital d'Inca? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, pareix mentida que vostè em faci aquesta pregunta quan ha ocupat el càrrec de consellera de Salut, òbviament un càrrec de confiança, un alt càrrec, com és una subdirecció d'un hospital, vostè mateixa va fer aquests nomenaments, té lògicament en compte el currículum i altres aspectes perquè ha de ser personal de confiança.

A mi em pareix molt perillós que vostè es fiqui amb una persona concreta d'aquest equip directiu o amb totes, perquè al final s'arriben a ficar amb totes. Crec que vostès fan un mal favor als ciutadans perquè al final semblen el dubte a tots els ciutadans de la comarca d'Inca que tendran el millor hospital de totes les Illes Balears, de tota Mallorca, perquè serà el més nou i amb els millors professionals o els més recents quant a la seva obertura. Per tant, deixi vostè de fer demagògia, deixi d'insultar les persones que fan feina i dediqui's a fer coses sèries i a preocupar-se de si aquest hospital estarà obert, de

com estarà obert i de les incorporacions i les novetats que hem fet, que crec que és realment el que interessa als ciutadans.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, enhorabona. Vostè és una gran manipuladora i no ha contestat absolutament res sobre quin bagatge de feina ha de tenir una persona per fer feina a l'Hospital d'Inca.

Primer, enganya constantment aquesta cambra, igualment ho va fer la setmana passada. Nosaltres no criticam ni aquest alumne ni cap alumne -que per cert ja n'hi ha molts i tots amb carnet del PP-, nosaltres criticam el seu procediment, nosaltres criticam la seva forma d'elecció. Li ho repetesc, vostè situarà al front de la direcció de l'hospital d'Inca una persona amb un currículum escàs i amb uns coneixements inexistents en temes tant sanitaris com laborals. Què li volen compensar a aquesta persona? Per què l'han elegida? Què en pensa el batlle de sa Pobla que també és el gerent de l'hospital, el qual conegué el seu subdirector el mateix dia que el presentaren en públic?

És ben cert que un hospital es posarà en funcionament, però també és ben cert que un hospital no es pot posar en marxa a base d'"*enxufes*" i que no hauria de començar mai la seva singladura duent el carnet del PP a la boca, sinó sobre fonaments de mèrits de la gent que vostè hauria de contractar. Quina confiança es pot tenir amb la seva actuació, Sra. Consellera?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Manipulació i mentides, vostès, Sra. Salom. Aquest senyor que vostès diuen, aquest subdirector de gestió no és ni molt manco responsable principal de la gestió, però, a més, vostès obvien que aquest senyor potser no té llicenciatura però sí és diplomad en econòmiques. És la tercera o la quarta persona dins l'equip de gestió d'aquest hospital i té molta capacitat. Vostè em demana per què l'hem contractat, perquè és molt capaç i, a més, ho està demostrant. Això es veurà quan es posi en marxa l'hospital d'Inca.

Miri, jo explico el tema de l'hospital d'Inca a tots els ciutadans de la comarca perquè coneguin el seu funcionament, allò que serà i allò que hauran de canviar del seu hospital actual a l'hospital comarcal d'Inca, i mai, mai no m'han fet aquesta pregunta que vostès em fan. Mai no han demostrat cap

preocupació, per tant vostès estan d'esquena a la realitat, Sra. Salom, però sí li diré una cosa. Li puc assegurar -puc assegurar a tots els ciutadans- que els alts càrrecs que aquesta consellera nomena, quan s'acabi la legislatura i si hi ha un canvi de govern, cosa que no crec, veient com funciona...

(Remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Si hi ha canvi de legislatura, aquests alts càrrecs no se'n duran cap indemnització de la Conselleria de Salut, a diferència del que va passar a l'època anterior en la qual aquests ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears varen pagar més de 15 milions de pessetes en indemnitzacions al seus càrrecs.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 9163/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital comarcal d'Inca (II).

Quarta pregunta, RGE núm.9163/06, relativa a l'hospital comarcal d'Inca, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Desde luego con las preguntas vamos aprendiendo cosas, ahora sabemos que la salud de los ciudadanos depende del color político de quien gobierna, los cambios tienen que influir en la salud de los ciudadanos, según nos ha dicho la consellera.

Ahora yo tendría que hacer una pregunta sobre el enchufe masivo que se está dando en el área de salud. No tengo tiempo en dos minutos y medio, ni siquiera para hablar sólo de los hermanos de consellers que hay enchufados dentro de su conselleria, ni tampoco para hablar de los alcaldes que se han nombrado directores de hospitales, ni de los alcaldes que han hecho agencias de colocación en los propios ayuntamientos para el hospital de Inca. Usted ya sabe todo esto. Hay dos casos que son altamente preocupantes, el subdirector de Gestión del hospital de Inca, Sr. Enseñat, 27 años, 49.000 euros, sin estudios terminados, el Sr. Fidalgo, 27 años, estudiante de derecho, subdirector de Gestión de Atención Primaria del ib-salut, 45.000 euros también sin estudios y como veo que usted da prioridad al carnet en lugar de a la formación, le pregunto si va a tener bastantes militantes para llenar todas las plazas.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, más demagogia. Mire usted, usted podrá hacer aquí, podrá tener mucha oratoria, es una cuestión opinable, pero en cualquier caso no sé si se refiere a si tendré suficientes plazas para llenar este hospital con militantes del Partido Popular. Este hospital, si quiere aprovecho para decirle que tendrá 140 camas y además unos servicios excelentes, yo espero que estén lo suficientemente sanos como para no llenarlas, o si usted se refiere a que más de la mitad de la población, de las personas de esta comunidad autónoma votan al Partido Popular. Seguramente más de la mitad de las personas que trabajen en este hospital, votarán al Partido Popular. ¿Es esto lo que le molesta, Sr. Diéguez? Yo siento decirle esto a usted, pero por desgracia suya y afortunadamente para mí lo más probable es que, como le digo, más de la mitad de estas personas que trabajen en el hospital voten al Partido Popular.

Ahora bien, si usted se refiere al enchufismo, permítame que le diga que todo el proceso ha sido pactado con los sindicatos. Por tanto, si su acusación, de enchufismo, se dirige a este gobierno, también debe dirigirse a toda la parte social.

Le repito, yo creo que ustedes están de espaldas a la realidad social y lo que realmente les molesta es que este hospital, este hospital comarcal de Inca, finalmente se ponga en marcha, cosa que ustedes no fueron capaces de hacer.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Mire, de los que estén trabajando en el hospital no me cabe duda que la inmensa mayoría no sólo les votarán sino que tendrán carnet. Ahora, espero que no pidan carnet a los pacientes, espero que no, pero por las palabras que usted dice todo podría llegar a ser.

Mire, a mí que usted ponga cargos sin formación en cuestiones técnicas me preocupa seriamente. No criticaré que haya un conseller que no tenga formación o que tenga escasa formación porque los consellers son personas que tienen un cargo político y necesitan hacer una labor política, y los conocimientos técnicos no son consustanciales al ejercicio de su cargo, pero sí de gente que se encarga de la gestión hospitalaria, sí de gente que se encarga de la gestión hospitalaria. Y me da sospechas muy altas de que no pueden tener esta formación estudiantes que con 27 años todavía no han acabado una carrera que se acaba a los 23, entiéndalo. O es que están repasando.

Yo espero que este temor que tenemos, este temor que tenemos, sea infundado por el bien de los ciudadanos, pero desde luego lo que me está preocupando mucho, Sra. Consellera, es que la salud pública, la sanidad, esté siendo utilizada como un sistema o como un modo de salvar el fracaso escolar de los militantes del Partido Popular mediante el enchufe, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Enchufes serán en todo caso en el proceso laboral y ya le he dicho, Sr. Diéguez, que todo el proceso está pactado con los sindicatos y además estarán presentes en todas las pruebas de selección que se realicen.

Mire usted, Sr. Diéguez, yo no puedo entenderlo, no puedo entender que usted hoy y su grupo vengan a criticar que esta conselleria haya seleccionado personal de confianza, repito, de confianza, que tienen titulación, porque no digan ustedes mentiras, son diplomados. Las dos personas que usted ha mencionado son diplomadas. Y en cambio, ustedes hicieran la vista gorda en la época en que ustedes gestionaban la Conselleria de Salud y tuvieran subdirectores que ni siquiera eran diplomados, no tenían ningún estudio.

Yo no le voy a decir los nombres, porque me parece injusto, los subdirectores son personal de confianza y tienen que estar capacitados. Podemos valorar la gestión que ustedes hicieron y veremos que no estaban capacitados. Pero que ustedes me digan, y me critiquen enchufismo o me critiquen el nombramiento de dos personas jóvenes, por supuesto que apuesto por la juventud, porque es una inversión de futuro, pero es que además son diplomados, me parece demagogia, y además me parece un insulto hacia estas personas que no se lo merecen porque están trabajando y muy duro para que salga adelante tanto la gestión de Atención Primaria como el hospital comarcal de Inca.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 9154/06, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a reforma integral de la platja de Palma.

Cinquena pregunta, RGE núm. 9154/06, relativa a reforma integral de la platja de Palma, que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Des de fa un parell d'anys s'està parlant d'aquest ambiciós projecte de la reforma integral de la platja de Palma, hi ha hagut moltes reunions, hi ha hagut la presentació d'aquelles famoses 101 propostes, es va crear un consorci entre el Govern de l'Estat, el Govern de les Illes, els dos ajuntaments implicats, Palma i Lluçmajor, i en el darrer moment s'hi va incorporar el Consell de Mallorca que també va voler aportar, però no veim realment que vagi endavant aquesta reforma.

Hem sabut que avui el president Matas es veu amb el ministre Clos per parlar d'aquestes coses. Però també hem sabut que el president Matas ha declarat que està disposat a anar endavant sigui o no sigui amb l'Estat, amb el suport del Govern de Madrid. Nosaltres li demanam si el Govern és tan agosarat en moltes altres coses, per què no ho és en un projecte com aquest, necessari, necessari per a la Platja de Palma, per als habitants i per als empresaris de la zona? Per què aquesta gosadia que ha demostrat el Govern en molts altres temes -com per exemple les autopistes- no la demostra en un projecte com aquest i en els pressuposts no hi posa partides suficientment grosses per anar endavant i després implicar, si és necessari, més tard, l'Estat, o dir-li que, com sempre, l'Estat no compta amb nosaltres a l'hora de fer inversions?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Govern ja ha posat partides a aquest projecte i a aquest consorci i el Govern pretén, com vostè pot imaginar, és l'acord de tots, creim que és un projecte que necessita de totes les administracions. Avui com molt bé recordava vostè, el president té una reunió, després d'un mes i mig d'esperar i després d'haver vist com es rebia abans al secretari general del Partit Socialista que no al mateix president d'aquestes illes, avui es rep ja el president, es veu que aquí el protocol funciona així, primer es rep l'oposició i després es rep el president de les Illes Balears, i esperem que d'aquesta reunió d'avui pugui sortir un acord, pugui sortir un consens i puguem fer feina tots plegats.

El president ha explicat en moltes ocasions que si no veim aquesta voluntat sí o sí aquest projecte es durà endavant, però primer exhaurirem totes les possibilitats per poder aconseguir el màxim acord possible entre totes les administracions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. És cert que el Govern ha posat doblers als pressuposts, però també és cert que no s'han executat aquests doblers, no s'han duit a terme. Moltes de les coses no s'han fet i realment esperar sempre el consens en temes molt importants que podrien suposar canvis al model estructural del nostre turisme, que podrien suposar uns beneficis molts grossos per a la zona de la Platja de Palma, que inclou pràcticament la meitat de la població d'aquestes illes, ens pareix que esperar que l'Estat hi estigui d'acord, no el varen esperar per al conveni de carreteres, han tirat endavant i l'han fet.

Per tant, per què han d'esperar que a Madrid estiguin d'acord amb això i no poden començar i ja s'hi apuntaran quan vulguin?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Mascaró, no m'ho posi tan fàcil. Entre l'Estat i la comunitat autònoma hi ha un conveni de carreteres, hi ha un acord. Una altra cosa és que hi hagi gent que vulgui perjudicar als ciutadans d'aquestes illes i discuteixi la validesa i l'eficàcia d'un conveni que jo crec que ningú no pot discutir, perquè el varen firmar dos governs absolutament legals i legítimament constituïts. El Govern del Sr. Matas i el Govern, en aquell moment, del Sr. Aznar. Hi havia un conveni i sobre aquest conveni s'han fet unes inversions.

Nosaltres ara pretenem aconseguir aquest mateix acord, i ho observam això amb preocupació. Ens preocupa notablement, aquesta situació, molt, i jo li explicaré per què. Ens preocupa moltíssim que un tema tan emblemàtic, tan important com aquest, es dugui al joc polític i crec que en aquest moment es dur al joc polític. Jo vull manifestar aquí davant aquest parlament la meua més absoluta indignació davant el fet que el ministre d'Indústria, Comerç i Turisme tengui temps per rebre el Sr. Antich, tengui temps per rebre la Sra. Calvo i no hagi tengut temps, fins el dia d'avui, de rebre el president d'aquestes illes.

A nosaltres ens sembla absolutament injust aquest tractament, i ens demostra un poquet quin és el tarannà d'aquest govern, però el Govern de les Illes Balears, insistesc, intentarà aconseguir aquest consens i aconseguir aquest acord. Esperem que avui el president l'aconsegueixi, però si no l'aconsegueix tirarà endavant aquest ambiciós projecte.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 9158/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantatges de la posada en funcionament de l'institut d'educació secundària al Polisportiu Príncipes de España.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 9158/06, relativa a avantatges de la posada en funcionament de l'Institut d'Educació Secundària al poliesportiu Prínceps d'Espanya, que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de Presidència i Esports, dentro de la excelente labor que está llevando a cabo en cuanto al apoyo al deporte balear, ¿qué ventajas tendrán los deportistas de los programas de tecnificación con la puesta en funcionamiento del Instituto de ESO en el polideportivo Príncipes de España?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, evidentment vostè coneix que l'EBE, Escola Balear de l'Esport, es dedica a dur endavant diferents programes de tecnificació esportiva que és aquella etapa en què els esportistes han de dur a terme un alt nivell de rendiment, tant físic com tècnic. La freqüència dels entrenaments suposa que en moltíssimes d'ocasions aquests alumnes veuen minvat el fet de poder dur un seguiment a una escola educativa ordinària. Per això, des de la Direcció General d'Esports, la majoria d'aquests alumnes estaven concentrats a l'Institut de Secundària de Son Pacs, però això significava també que hi hagués distints desplaçaments diaris, concretament més de quatre desplaçaments diaris, i això suposa que aquests alumnes perdin molts de temps per a entrenaments però també per a educació i per a tutoria.

Així com la Direcció General d'Esports s'ha de preocupar per aquest entrenament físic i tècnic, però també ens hem de preocupar de l'educació d'aquests joves. Per tant, hem arribat a un acord amb la Conselleria d'Educació i poder ubicar en el pavelló de Prínceps d'Espanya un institut de secundària i això evitarà desplaçaments. Això és important perquè aquests alumnes estan ubicats en el mateix indret i, per tant, allà duen a terme la seva formació, la seva educació, i les hores que tenen buides d'aquest currículum extraordinari que se'ls fa, les poden dedicar a entrenaments.

Això és especialment pràctic per a aquells alumnes de Menorca, d'Eivissa, alumnes de fora que conviuen a la nostra illa. Per tant, és més adequat que puguin dur a terme aquesta etapa de tecnificació, d'alt rendiment i que facem possible que puguin continuar amb la seva educació. Això és possible també gràcies a l'acord amb la Conselleria d'Educació i Cultura, però sí que és cert que no podem deixar de banda totes les infraestructures i millores que també s'han fet al centre de Prínceps d'Espanya i per tant, això també contribueix que tinguin unes millores en els seus entrenaments i a la seva preparació física.

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 9153/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a terrenys públics per a instal·lacions d'energia fotovoltaica.

EL SR. PRESIDENT:

La setena pregunta queda ajornada.

I.8) Pregunta RGE núm. 9156/06, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves infraestructures portuàries a Ciutadella.

Passam a la vuitena, RGE núm. 9156/06, relativa a noves infraestructures portuàries a Ciutadella, que formula la diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, dia 15 de juny d'aquest any va ser el dia de la gran rissaga en el port de Ciutadella, va significar un abans i un després en el plantejament de les infraestructures portuàries en el port de Ciutadella.

Fa molts d'anys que Ciutadella es plantejava la construcció d'un dic exterior per evitar el perill que representava tenir els vaixells d'aquesta envergadura dins un port tan petit. Fa cent anys, tots sabem que hi havia el primer dic i l'any 1999 amb el Govern del Partit Popular vàrem tornar iniciar tot aquest tema per necessitats més que evidents. Des del Partit Popular ens sentim molt satisfets de la feina feta fins avui perquè tot arriba, Sra. Consellera, i encara que sigui per motius meteorològics, a la fi, els que s'havien manifestat en contra -i fins i tot mobilitzats en contra d'un dic- avui l'han assumit i li han donat suport.

Per tant, el mes de setembre d'enguany serà un mes històric perquè hi ha hagut un acord sense precedents, amb un consens entre totes les administracions, Govern, Ajuntament de Ciutadella i Consell de Menorca, que permetrà a la fi que Ciutadella tenguin un port exterior, un dic innovador que se'ns ha presentat que garantirà amb més seguretat el tràfic comercial i de passatgers amb una estació moderna i adequada al temps i a les necessitats que hi ha avui, així com la remodelació també del port actual.

Aquí no hi ha hagut ni vençuts ni vencedors perquè crec que ha guanyat el poble de Ciutadella i de Menorca. Faig aquesta pregunta sobre com ha anat succeint aquest tema del dic, li faig aquesta pregunta perquè tot i que vostè ja ha presentat en diverses ocasions aquest projecte, li vull agrair -i vull que quedi reflectit al *Diari de Sessions*- perquè consider que és un moment històric per a Menorca i per a Ciutadella, li vull fer constar l'agraïment tant a vostè com al president Matas, com a totes les administracions implicades que avui tinguem per al poble de Ciutadella i per a Menorca unes infraestructures totalment necessàries. A més, estam molt contents perquè els

que sempre hem cregut en aquest projecte i hem lluitat per aquest projecte avui ens sentim plenament feliços.

Res més. Li vull agrair això i si em pot contestar la pregunta... Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, entenc perfectament el seu sentiment i el seu passat en què vostè ha lluitat perquè fos realitat aquest dic exterior que, sense cap dubte, crec que en pocs mesos en veurem la primera pedra.

Crec que un cop acordada la solució definitiva i històrica del port de Ciutadella, el Govern va encarregar ràpidament aquest mes de juliol la redacció del projecte a la UTE Berenguer Ingenieros y Europrincipia, aquest projecte va ser presentat el mes de setembre públicament, i va sortir a informació pública dia 23 de setembre de 2006. Comprèn el dic exterior de Son Blanc, el projecte de Cala en Busquets i l'ordenació interior del port de Ciutadella, i té un pressupost de 67,7 milions d'euros.

Un cop acabat el termini d'informació pública està a les al·legacions, s'està intentant recollir totes les que puguem perquè intentem que sigui el més consensuat possible, en data 2 de novembre de 2006 ja es va dipositar a la Comissió Balear de Medi Ambient per a l'inici de la tramitació mediambiental. Al mateix temps, dia 3 de novembre del 2006 sense deixar d'agilitar el possible el tràmit de l'adscripció preceptiva de la làmina d'aigua es varen iniciar ja els contactes amb el Ministeri de Medi Ambient a Madrid per sol·licitar aquesta adscripció, a aquesta reunió que va ser convocada a proposta del Govern hi va assistir també el Consell Insular de Menorca, al qual vull agrair la seva col·laboració, crec que va ser molt positiva perquè crec que podem avançar també en aquest tràmit.

Un cop obtinguda la preceptiva adscripció s'iniciarà la licitació de les obres amb la finalitat de poder iniciar les obres abans que acabi aquesta legislatura. En el projecte de pressupost del Govern que ja hem presentat, hi figura una partida de 7 milions d'euros. Crec que les coses, per tant, van molt bé, no hi ha cap sorpresa i crec que ens podem felicitar per aquest consens entre pràcticament les quatre administracions que hi participam i crec que aquesta vegada estaran garantida la seguretat i les comunicacions. Efectivament, haurà guanyat Menorca i haurà guanyat Ciutadella. Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 9161/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou sistema de detecció de rissagues.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 9161/06, relativa a nou sistema de detecció de rissagues, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc jo volia agrair com a diputada menorquina la sensibilitat d'aquest govern per cercar mesures, sistemes, per solucionar o minvar un gran problema que pateix Menorca, i Ciutadella en particular.

Per això, voldríem saber com creu que milloraran les condicions de seguretat al port de Ciutadella amb l'entrada en funcionament d'un nou sistema de detecció de rissagues. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, en l'actualitat l'únic servei de predicció que tenim l'ofereix el Centre Meteorològic territorial de les Illes Balears, que realitza les prediccions basant-se en l'observació de les condicions meteorològiques propícies per a l'aparició de rissagues. Per això nosaltres varem licitar un estudi, que hem adjudicat i que té una durada de 2 anys i un pressupost de 899.000 euros, i codirigirem aquest estudi conjuntament Ports de les Illes Balears i el Centre Meteorològic territorial, i s'ha adjudicat bàsicament a SENER, a l'IMEDEA i a la Universitat de Cantàbria.

Aquest estudi de viabilitat permetrà millorar el coneixement del fenomen amb l'objectiu d'aconseguir una major fiabilitat en la predicció d'aquest fenomen i poder establir el sistema d'alerta corresponent, la qual cosa determinarà les adequades condicions de tancament del port amb la finalitat de minimitzar l'afecció que tots els sectors sofreixen quan pateixen una rissaga.

La metodologia de l'estudi consisteix en les següents fases: en primer lloc, la millora del coneixement del comportament de les rissagues mitjançant l'ús de models numèrics; en segon lloc, la instal·lació d'una sèrie d'equips per al mesurament simultani i amb gran precisió del que succeeix a l'atmosfera i la resposta de la mar a les pertorbacions atmosfèriques a diferents punts, tant a mar oberta com a l'interior de zones portuàries, entre el canal de Mallorca, d'Alcúdia i de Ciutadella; en tercer lloc, l'anàlisi de les dades registrades pels sensors instal·lats; i en quart lloc, l'establiment de les bases del sistema d'alerta amb l'estudi de la viabilitat operativa d'un sistema de previsió de rissagues i d'un sistema de tancament.

És la primera vegada que des del Govern es dediquen tants de recursos per estudiar aquest fenomen, i el que esperam és que serveixin, aquests doblers que destinam, serveixin a aquesta operativa que per primera vegada instal·lam, i que per

tant després d'aquest estudi sigui útil per als ciutadans de Ciutadella, si quan tenguem aquest fenomen podem establir un sistema de tancament, alertar la població i que per tant els danys siguin molt menors.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.10) Pregunta RGE núm. 9157/06, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció del consum de sobrassada a Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 9157/06, relativa a promoció del consum de sobrassada de Mallorca, que formula el diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Crec que tots coincidim en el fet que la transformació i posterior comercialització dels productes és primordial per a la subsistència de la nostra agricultura i ramaderia. D'aquí idò, Sra. Consellera, que ens interessa conèixer quins esforços, quines línies, quines actuacions pensa dur vostè a terme per promocionar i fomentar la sobrassada de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Idò miri, en el Pla de promoció agroalimentària 2004-2007 s'inclou la sobrassada de Mallorca entre els productes prioritaris.

A l'àmbit de les Illes Balears hauríem de destacar la promoció als escolars, 280 sessions teòriques i pràctiques amb més de 7.000 escolars i 40 visites a centres d'elaboració. En la promoció per als consumidors els centres d'elaboració s'han inclòs a les Agrorutes del Bon Gust; també amb una campanya de televisió de més de 130 espots publicitaris de 20 segons. Llavors la campanya de fires locals, que són més de 25, a les quals donam a conèixer la sobrassada; igualment ho feim a la Copa del Rei de Vela, en el trofeu de Palma de Vela, i per Nadal feim una campanya d'incentiu a l'obsequi de la sobrassada de Mallorca. També una creació d'una marca per identificar els establiments minoristes especialitzats en productes amb denominació de qualitat. Cap a la restauració feim una publicació amb receptes de sobrassada de Mallorca.

I quant a la península cal destacar que s'ha programat una campanya de televisió en àmbit dins Catalunya, en televisió; una en ràdio a l'àmbit de la comunitat valenciana; i s'han programat i realitzat diverses demostracions de cuina en directe a Catalunya. I a l'àmbit mundial tenim una pàgina web, www.illesbalearsqualitat.com, en quatre idiomes. Per tant estam

donant suport a un producte de qualitat, en aquest cas la sobrassada.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 9159/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma i ampliació del centre socioeducatiu Es Pinaret.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm.9159/06, relativa a reforma i ampliació del centre socioeducatiu Es Pinaret, que formula la diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, fa pocs dies vàrem veure que va inaugurar la darrera reforma, ampliació del centre d'Es Pinaret. Voldríem saber quines han estat les principals actuacions per part de la seva conselleria en aquesta reforma. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Diputada, fa molts pocs dies que es va inaugurar el que ha estat una reforma integral del centre d'Es Pinaret. M'agradaria, si m'ho permet, fer una petita enumeració de la reforma que s'ha fet perquè es tenguí en compte com és d'important.

En primer lloc s'ha reformat tot el mòdul que estava destinat a serveis administratius i l'hem reconvertit en el primer centre terapèutic que tindrà aquesta comunitat autònoma per als joves que estan a un centre, en aquest cas socioeducatiu de reforma, que estan complint una mesura judicial. En segon lloc s'ha construït un nou espai per a aules i tallers. S'ha habilitat també una zona de gimnàs, noves aules i un menjador; s'ha construït un nou control d'accessos i dues sales de visita; s'ha reformat tot el camp d'esports i s'ha adequat la granja; s'ha construït una piscina i s'ha millorat la seguretat del recinte.

Això ha significat una inversió global de 2,2 milions d'euros, però jo ressaltaria que per primera vegada en aquesta comunitat podem donar compliment a la Llei penal del menor, la Llei 5/2000, que fins ara no era possible perquè no comptàvem amb aquest centre terapèutic. Per tant em centraré en aquest centre.

S'han construït dues llars: una destinada a joves que tinguin dificultats i problemes amb drogodependències i una altra destinada a problemes de salut mental. O sigui, que mentre aquests joves estan complint una mesura judicial aquest centre es preocupa de la seva rehabilitació i la seva reinserció dins la societat. I és més, en el pressupost de l'any 2007, com podrem

constatar demà a la compareixença que està prevista a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, veurem que hi ha una dotació extraordinària per a la contractació del personal dedicat a atendre aquest centre terapèutic de 14 professionals, entre psiquiatres, psicòlegs, educadors, treballadors socials, en definitiva, tot el que és imprescindible per a un centre destinat a joves de la nostra comunitat autònoma.

Simplement voldria recordar que, encara que no sigui un centre excessivament antic, sí que en 20 anys no s'havia fet cap mínima reforma i per tant l'hem posat a l'altura de les circumstàncies. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 9164/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a iniciativa legislativa per a la lluita contra la corrupció.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 9164/06, relativa a iniciativa legislativa per a la lluita contra la corrupció, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Socialista presentam una pregunta dirigida al Molt Hble. President del Govern de les Illes Balears, però en demostració que les coses han canviat a Espanya i hi ha un govern a Espanya que rep els consellers i els presidents autonòmics i que, per tant, així ho està fent el ministre Clos amb el president del Govern de les Illes Balears, a diferència de la passada legislatura, on els consellers no eren rebuts pel ministre ni el president del Govern no era rebut pel Govern espanyol, en prova d'això avui el president no em podrà contestar i evidentment del Govern contestarà qui trobi sobre la pregunta que volem fer des del Grup Parlamentari Socialista.

Nosaltres demanam concretament si es donarà suport a la iniciativa legislativa que, com vostès saben, hem presentat fa un temps i que ja en el debat de la comunitat autònoma vaig oferir al Partit Popular la necessitat urgent a les Illes Balears de prendre iniciatives per persuadir aquella minoritària però existent corrupció política a les Illes Balears, i per tant allò que voldríem saber és si tendrem el suport en la presa en consideració d'aquesta iniciativa legislativa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Mire usted, en la pasada legislatura los consellers no tenían que ir a Madrid, el ministro venía a Baleares; le recuerdo que el ministro de Medio Ambiente visitó a la consellera de Medio Ambiente en su despacho en las Avenidas, lo que no ha ocurrido todavía aquí. Por lo tanto, para (...) el tema éste.

(Petit aldarull i algun aplaudiment)

A lo que vamos, Sra. Portavoz. Mire usted, el Partido Popular fue el que propulsó la regeneración política en este país, propulsó o impulsó, cualquiera de las dos acepciones políticas, Sr. Diéguez, muchas gracias por su corrección, pero la verdad es que esto lo hizo el Partido Popular. Otros partidos hicieron otra cosa, pero el Partido Popular impulsó y propulsó esta acción y le dio un buen resultado.

Por lo tanto el Partido Popular no va a permanecer impasible, no va a permanecer ausente en cualquier medida que trate de ser aplicada para regenerar la vida política en este país, pero siempre que sea una medida que pueda aplicarse y que pueda ser efectiva. Por lo tanto cuando veamos su propuesta yo creo que le daremos respaldo, pero déjeme que la veamos y entonces (...) actuaremos.

Gracias, Sra. Portavoz.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Veig que el Partit Popular continua tenint poca memòria; els ministres venien, efectivament, a fer rodes de premsa a les seus del Partit Popular, no a visitar ni el Consolat de la Mar ni el Govern de les Illes Balears. Record que la primera vegada que ve un president del Govern d'Espanya a reunir-se al Consolat de la Mar és en aquesta legislatura amb el Sr. Zapatero al davant.

Bé, Sr. Rodríguez, vostè diu que donaran suport a aquelles iniciatives que puguin lluitar contra la corrupció. Bé, el Grup Parlamentari Popular ja té la iniciativa, per tant esperam el seu estudi i esper que això signifiqui que sí votaran a favor de la presa en consideració de la iniciativa legislativa i després, en tràmit d'esmenes, vostès podran millorar tot allò que creguin necessari.

Jo el que vull manifestar una vegada més és que des del Grup Parlamentari Socialista estam convençuts que cal persuadir de conductes llunyanes de la transparència, de l'honestat, que hauríem de dur tots els que ens dedicam a la política. Vostès saben que tenen una vintena d'ajuntaments que estan governats pel seu partit que estan essent investigats per la justícia en aquesta legislatura; no han pres cap mesura ni una però, bé, si el seu tarannà és de canviar i de donar suport a la iniciativa legislativa que nosaltres presentam per estudiar els increments de patrimoni extraordinaris dels càrrecs polítics de les Illes Balears, benvinguda sigui aquesta bona notícia, que el Partit Popular pugui votar a favor de la presa en consideració d'aquesta iniciativa legislativa.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, le vuelvo a recordar -usted no se acuerda, se lo tengo que recordar-, que el ministro de Medio Ambiente visitó a la consellera de Medio Ambiente en su despacho de las Avenidas, una excepción, posiblemente, pero esto es realidad. Por lo tanto... Como no era de su partido usted a lo mejor no lo sabía, pero la visitó, a un miembro del gobierno pasado.

Pero mire usted, Sra. Armengol, le vuelvo a decir que este partido que soporta al Gobierno de las Islas Baleares, en nombre del cual hablo, fue el que impulsó, el que propulsó la regeneración política en España. Otros partidos trajeron otra cuestión, pero el Partido Popular lo que hizo fue esto, y vamos a seguir haciéndolo, cualquier medida que sea eficaz. Nosotros creemos que ya tiene el Estado suficientes normas legales y cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado para perseguir lo que usted quiere. Lo que faltan son medios, y habría que ponerle medios suficientes, tanto judiciales como a las fuerzas (...) de seguridad del Estado, para perseguir a aquél que se sale de los hábitos y los comportamientos que son éticos en política o en cualquier otro sentido.

Nosotros apoyaremos cualquier medida, para todos, inclusive para los que están imputados todavía por acciones cometidas en actos en su cargo público (...), por ejemplo la Sra. Nájera. También lo queremos, ¿eh?, y no solamente ahora. Y mire usted, usted dice que nosotros tenemos, por ejemplo...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 9165/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a circuit de motociclisme a les Illes Balears.

Passam a la pregunta número 13, RGE núm. 9165/06, relativa a circuit de motociclisme a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. De todos es conocida la euforia con que el presidente del Gobierno persigue a todo deportista que gana cualquier cosa y la facilidad con que hace ofrecimientos con tal de salir en la correspondiente fotografía. Todo el mundo recordará, los que ya llevamos tiempo en esto, que cuando el Sr. Mateo Cañellas ganó un campeonato de Europa de atletismo se puso su nombre el polideportivo municipal de Inca; y cuando este señor se afilió a UM, el polideportivo de Inca pasó a ser *Polisportiu Municipal*, le cambiaron el nombre. Todo el mundo sabe, todo el mundo recuerda que cuando Rafael Nadal ganó el Roland Garros y estaba preparando el torneo de Wimbledon se le ofreció una pista de hierba. Y todo el mundo sabe y conoce que ahora, cuando Jorge Lorenzo ha

ganado el Mundial de motociclismo, se le ha ofrecido un circuito que, según dice el propio gobierno, ocupará 1,5 millones de metros cuadrados y costará unos 300 millones de inversión, y que además es una tontería, según dice el propio gobierno.

Entonces por eso queríamos preguntar si el presidente del Gobierno considera que es preciso ese circuito. Como no está, supongo que me contestará la Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, permeti'm que li recordi que quan vostè era conseller d'Esports del consell insular no rebia els campions olímpics d'aquesta comunitat autònoma, la qual cosa crec que és molt pitjor que el fet que es rebin els campions del món.

(Aplaudiments)

En tot cas sí que li diré que en el decurs de la celebració d'un campió del món com és Jorge Lorenzo, la manifestació que va fer el president del Govern de les Illes Balears va ser que "fora tenir un circuit tenim un campió del món; possiblement si en tenguéssim en podríem tenir més", però això no vol dir que es faci ni una afirmació ni un compromís que això hagi de ser una realitat immediata. Però en tot cas vostè sap que nosaltres dialogam i, per tant, deixam que les associacions i els representants de distints col·lectius manifestin les seves necessitats que ells creguin oportunes.

Però en tot cas li vull recordar que aquesta no és una necessitat prioritària en aquests moments d'aquest govern, entre altres qüestions per temes pressupostaris i també per temes de terrenys.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. O sea, que va a ser que no.

(Algunes rialles)

Está claro. Mire, yo sólo diré una cosa: yo no iba a recibir a los campeones olímpicos cuando yo no había hecho nada para que fueran campeones olímpicos, porque me parecía una estafa a la credibilidad de los ciudadanos. En cambio había otros como el Sr. Matas, que sí que iba, y lo que les decía era: "Perdón por no haber hecho nada". Si no, recuerde el titular de cuando llegó el director general de Deportes después de ganar

una medalla olímpica, y el titular al día siguiente: "Matas les pide perdón por no haberle ayudado en nada a poder conseguir el título.

Pero vamos a lo que nos interesa. Mire, aquí el problema que ha habido es que al Sr. Presidente del Gobierno el director general no le conoce todavía; todo el mundo sabíamos, todos lo que conocemos un poco el presidente del Govern sabemos que iba de farol para el pie de foto cuando decía lo del circuito, que eso es lo que hace siempre; pero el director general, que no lo conoce, lo ha desautorizado de una manera que no hemos conocido nunca en esta comunidad autónoma, no hemos conocido nunca esta desautorización, nunca. Eso no pasaba con gobiernos anteriores, que un director general pusiera al presidente del Gobierno..., lo tomara como por tonto, diciéndole que lo que dice es una auténtica tontería, y usted ahora mismo aquí, con palabras más finas, pero nos lo ha corroborado.

Pero, en fin, de todas maneras no cesarán en ningún momento al director general de Deportes, y no lo cesarán por una cosa: porque tiene razón. El problema que ha tenido el director general de Deportes es que ha hecho una cosa que no se debe hacer, y es tomarse al Sr. Matas en serio.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. És ver que *quien se excusa se acusa*, Sr. Diéguez, perquè evidentment vostè sap que el seu president del Govern també ha rebut els campsions del món de bàsquet. És que no va pensar a anar al campionat, tampoc? Podria ser això però, en tot cas, si aquesta és la principal...

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

...qüestió que vostè té per demanar, Sr. Diéguez, la veritat és que és preocupant.

Miri, vostè fa una pregunta i diu si el president del Govern considera que això és necessari. Perquè ens entenguem jo li explicaré què considera necessari aquest govern de les Illes Balears i què no considerava el seu. Miri, una cosa que és necessària és quan el Govern afirma que ho farà, quan ho demanat un col·lectiu i en el seu cas, com vostès, ho incomplien sistemàticament. Miri, li posaré un exemple: vostès afirmaven en els pressuposts de l'any 2000, de l'any 2001 i de l'any 2002 que construirien un centre de discapacitats físics. L'any 2003 ja ni ho varen dur en els seus pressuposts per vergonya, perquè no l'havien fet, per vergonya, Sr. Diéguez, i per tant aquest govern sí que ha considerat que això era una necessitat, una prioritat i ho havia demanat un col·lectiu.

Jo he afirmat que en el cas del circuit de motociclisme, igual que ho ha afirmat el president del Govern de les Illes Balears, i el director general d'Esports també, Sr. Diéguez,

perquè tots tenim el mateix discurs en aquest govern, que aquest circuit no és una prioritat, entre altres coses perquè s'estan fent moltíssimes inversions en instal·lacions esportives. Basta que li recordi la del velòdrom, de la qual vostè dubtava també a la compareixença de pressuposts de l'any passat, i crec que, com hauré de fer amb les altres instal·lacions que estam inaugurant en aquest govern, l'hauré de convidar, Sr. Diéguez, perquè vostè vingui a la inauguració...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 7933/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polític general del Govern de les Illes Balears en matèria d'habitatge.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 7933/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes Balears en matèria d'habitatge. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, fa just mig any ja vàrem parlar en aquest ple de la política general d'habitatge que du a terme el Govern de les Illes Balears en el debat d'una interpel·lació presentada també, com la d'avui, pel Grup Parlamentari Socialista. En aquella ocasió, i després de fer palesa la situació actual en què es troben molts de ciutadans d'aquesta comunitat enfront del problema de l'habitatge, al qual no poden accedir perquè a Balears el preu de l'habitatge puja sis vegades més ràpid que els salaris i moltes famílies no es poden permetre o no poden suportar el fort endeutament que suposa adquirir un habitatge, en ocasions superior aquest endeutament a dos terços dels ingressos mensuals, com dic, evidenciada aquesta situació, que jo crec que va ser reconeguda per tothom, fins i tot per la mateixa consellera, des del Grup Parlamentari Socialista vàrem plantejar una sèrie de qüestions encaminades a conèixer com pensava el Govern afrontar i donar solució a aquest problema, ja que fins al moment no s'havia fet res i la situació s'agreujava cada vegada més, com ara explicaré.

Com és habitual, però, la consellera no va contestar aquestes qüestions que li varen ser plantejades, sinó que ens va explicar la teoria; ens va explicar els quatre eixos d'actuació en matèria d'habitatge, ens va parlar de la política fiscal, política d'ajudes directes, les polítiques de sòl per fer habitatge de promoció pública i les noves fórmules d'ajuda en plural, però només es va referir a la Hipoteca Jove com a nova fórmula d'ajuda; no va fer cap proposta concreta i no va donar cap tipus de solució.

Com el debat en seu parlamentari és absolutament limitat al temps, tornam a plantejar avui una interpel·lació en matèria d'habitatge precisament per poder aprofundir una mica més en

el debat d'aquesta qüestió tan important i que reclama actuacions concretes, suficients i efectives ja, des de ja, però no tornam obrir aquest debat només per intentar que la consellera contesti aquelles qüestions que volem conèixer i que ja li vàrem plantejar, sinó fonamentalment per una sèrie de fets que s'han donat amb posterioritat a l'anterior interpel·lació i que entenem que són molt significatius i rellevants per a la política d'habitatge d'aquesta comunitat, com la retirada de la Llei del sòl i d'habitatge d'aquest parlament, l'ampliació del termini dels convenis signats amb les entitats financeres en relació a la Hipoteca Jove, o la presentació d'uns pressupostos per a l'any 2007 que en matèria d'habitatge creim que no són prou seriosos i ens creen dubtes per la política que en el futur pensa dur sobre habitatge el Govern de les Illes Balears.

La darrera memòria del Consell Econòmic i Social presentada fa unes poques setmanes relativa a l'habitatge de les Illes Balears diu que ha triplicat el seu preu durant aquests darrers 10 anys, en una evolució inflacionista molt superior a la mitjana estatal. El CES explica com entre el 1995 i el 2005 el preu de l'habitatge s'ha incrementat un 238% enfront del 164% del conjunt de l'Estat. Si l'any 1996 el preu per metre quadrat d'habitatge estava en una mitjana de 623,8, a finals del 2006 era de 2.025,6, és a dir, 201 per damunt de la mitjana nacional.

Quines són les causes? Doncs tot indica que l'especulació del sòl, ja que el valor del sòl s'ha multiplicat per 10 en 10 anys. L'informe del CES posa de manifest que la repercussió del preu del sòl sobre els costos de la producció de l'habitatge ha continuat creixent, i explica que malgrat que la capacitat d'endeutament hagi augmentat també de manera important aquests darrers anys, ha esdevingut insuficient per fer front a l'intens creixement dels preus d'habitatges, de forma que l'accessibilitat a l'habitatge s'erosiona any rere any, es complica any rere any. Estic citant fins ara paraules textuales de la memòria del Consell Econòmic i Social, i també diu textualment que aquest procés ha conduït a una situació en què en algunes comunitats, com ara la nostra, l'esforç financer de les famílies s'aproxima al límit de la seva capacitat de compra, essent que el deteriorament de l'accessibilitat a l'habitatge s'accentuarà com a conseqüència de l'entrada en escena de nous factors com l'increment del tipus d'interès hipotecari, que s'afegeix a la puja de preus residencials per damunt dels ingressos que tenen les famílies d'aquesta comunitat.

A tot això hem d'afegir també l'increment de la població que fins ara s'ha produït i que es preveu que es continui en el futur. Segons un estudi realitzat per Caixa de Catalunya sobre l'evolució a les Illes Balears durant el període 2001-2011, Balears necessitarà 100.000 noves llars durant aquesta dècada, ja que a les Illes es registra l'augment més accentuat d'Espanya tant per factors socials, amb un clar increment de llars compostes per una sola persona, famílies monoparentals, com pel factor marcat també per la immigració.

I aquí li plantejam la primera qüestió. Què en pensa, de tot això, d'aquesta anàlisi que fa el CES, la consellera? Ens agradaria que ens expliqués quina opinió li mereix el diagnòstic que li acab d'exposar sobre la situació de l'habitatge a les Illes Balears.

I per anar una mica més enllà la segona qüestió que també li formulam ara és què en pensa, de tot açò, la consellera tenint en compte que a les nostres illes s'ha construït en 10 anys un 40% més del que s'ha edificat en tota la història d'aquesta comunitat. Val a dir que molt probablement les Illes Balears es permet l'especulació de sòl que s'ha produït en gran part per la manca d'una regulació específica d'aquesta qüestió, és a dir, perquè som l'única comunitat autònoma que encara estam sense llei del sòl, llei que ha estat retirada d'aquest parlament, com he dit prèviament i com és conegut per tothom, quan ja s'havia iniciat el tràmit corresponent per al seu debat i la seva aprovació i ja s'havien presentat nombroses esmenes per part de tots els grups parlamentaris de l'oposició.

Sra. Consellera, un dels seus primers compromisos des que va ser nomenada consellera d'aquest govern va ser precisament l'aprovació d'una llei del sòl per a la nostra comunitat, i repetia any rere any, sobretot i de forma més evident a les compareixences dels pressupostos, que la important llei del sòl ja estava pràcticament enllestida, que s'hi estava treballant molt, i al final aquest llei ha esdevingut..., la podríem qualificar com el seu gran fracàs, fracàs no només en política del sòl sinó conseqüentment i de forma inherent també en política d'habitatge.

I hi ha una qüestió que ens crida molt l'atenció: el president Matas reclama l'aprovació de la Llei estatal del sòl amb el més ampli consens possible i, sobretot, diu i reclama que no perjudiqui les Illes Balears, i així va sortir a un titular d'un diari: "*Matas defiende que el proyecto de ley estatal del suelo sea consensuado con las autonomías y no perjudique a las Islas*". I és clar, davant aquesta petició tan forta que fa el president del Govern, necessàriament ens hem de demanar qui és que realment està perjudicant aquestes illes, i aquesta pregunta no importa que ens la contesti perquè la resposta crec que és ben clara i ben evident: qui està perjudicant les Illes són vostès, que han estat incapaços en aquesta legislatura, que tan havien anunciat la Llei del sòl i que vostès mateixos semblava que estaven convençuts que la necessitaven, no han estat capaços de fer una llei del sòl per a aquesta comunitat.

Li recordaré unes paraules seves dites a l'anterior interpel·lació; estan copiades textualment del *Diari de Sessions*: "Què és el que creim que fa falta? Sòl, molt. Creim que una obligació nostra és proporcionar habitatge barat, perquè abaratar l'habitatge no ho aconseguirem mai". I continua: "El que el de proporcionar és habitatge de promoció pública i, per tant, allò que necessitem és habitatge a sòl econòmic, i per açò obligarem les nostres administracions perquè hi hagi aquesta reserva d'habitatge de promoció pública a través de la Llei del sòl". Crec que per tot el que ja s'ha dit aquesta afirmació no necessita més comentari i deixarem els senyors i les senyores diputades que treguin les seves pròpies conclusions.

El greu problema de l'habitatge és, com dic, desgraciadament una realitat a les nostres illes, i molt breument, perquè ja va ser objecte de l'anterior interpel·lació, li tornaré a demanar, Sra. Consellera, primer: quin és el motiu pel qual el Govern de les Illes Balears ha renunciat a polítiques d'habitatge de lloguer? I, per favor, no em digui que és perquè el lloguer no interessa, ja que està clar que si no hi ha polítiques que el promocionin poc pot interessar.

Segona pregunta: quina és la participació econòmica de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'execució del conveni signat amb el Ministeri de l'Habitatge en relació a l'aplicació del Pla estatal 2005-2008 per afavorir l'accés dels ciutadans a l'habitatge?

Tercera pregunta: pot afirmar la consellera que el primer Pla d'habitatge de les Illes Balears 2004-2008 és un marc de referència normativa i un instrument poderós al servei de l'administració que dona resposta a les demandes que plantegen els ciutadans davant les creixents dificultats per accedir a un habitatge?

Quarta pregunta: si la resposta anterior fos afirmativa, per què si des del 2004 disposem en aquesta comunitat del primer Pla d'habitatge a les Illes Balears encara a dia d'avui l'habitatge és un dels problemes més importants i que més preocupen els nostres ciutadans?

Cinquena pregunta: afirma la conseller que la Hipoteca Jove és el més important que s'ha fet en aquest govern en matèria d'habitatge?

Sisena pregunta: quina solució pot oferir el Govern de les Illes Balears per tal de facilitar l'accés a l'habitatge a aquells joves que no poden ser beneficiaris d'una Hipoteca Jove?

I per últim, setena pregunta: ja que ens va rallar en plural a la seva intervenció de noves fórmules d'ajuda, quines fórmules d'ajuda pensa dur a terme el Govern de les Illes Balears en matèria d'habitatge distintes a la Hipoteca Jove?

Li faig totes aquestes preguntes amb el convenciment que avui sí ens donarà complerta resposta a totes elles.

I ara vull fer una menció especial a la Hipoteca Jove. Fa tres o quatre setmanes vàrem veure en aquest ple una proposició no de llei, presentada pel grup parlamentari que dona suport al Govern, sobre l'ampliació del termini dels convenis signats amb les entitats financeres en relació amb la Hipoteca Jove per a un any mes, fins a finals del 2007. I mirin què bé que va anar aquesta proposició, i amb quina diligència ha actuat el Govern, a la qual ja ha donat compliment el Govern, perquè ja ha aprovat el Consell de Govern que se sol·licitarà aquesta ampliació del termini dels convenis signats amb les entitats financeres. Però, Sra. Consellera, no creu que, ja que s'amplien aquests convenis, signats amb les entitats financeres, hagués estat bo aprofitar per renegociar alguns extrems de les condicions pactades en el seu moment, per tal d'ampliar al major nombre possible de joves la possibilitat d'obtenir un crèdit hipotecari avalat pel Govern de les Illes Balears?

Aquesta proposició no de llei, i malgrat el meu grup entén que la Hipoteca Jove és un simple producte financer, i no comparteix amb vostès que sigui una mesura pròpia d'un govern per facilitar l'accés a l'habitatge i molt menys que sigui el més important que hagi de fer un govern, com dic, a aquesta proposició s'hi va presentar una esmena en el sentit d'ampliar les possibilitats dels joves de les nostres illes per accedir a aquest producte financer. Però què va fer el grup parlamentari que els dona suport? Doncs, normalment, el que fa sempre, rebutjar bones propostes que venen de l'oposició, que ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Camps, per favor.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sí, gràcies, Sr. President, vaig acabant. ... que el que hagués aconseguit és que vostès precisament es posassin una medalla perquè molts més joves s'haguessin pogut apuntar a aquesta Hipoteca Jove i hagués estat un major èxit per a vostès.

I per últim, que ja no tenc temps, vull fer un petit comentari sobre els pressuposts del 2007, a la seva compareixença, la majoria de portaveus de l'oposició li van dir que els seus pressuposts, en general, i també en particular quant a habitatge, semblaven que eren uns pressuposts de tancament, com si aquests quatre anys fossin una etapa tancada i que acabava ara, i vostè ho va reafirmar, va dir que sí que era així. Però nosaltres, sincerament, creim que no hauria de ser així i li vull demanar, Sra. Consellera, si no creu que a la política d'habitatge no es pot posar un punt i final, si no creu que sempre s'hauria de tenir una visió i una previsió de futur. És clar que el problema de l'habitatge no és per resoldre a curt termini, això ho sabem, però encara és més cert que si es limiten les polítiques per tal de facilitar una solució a aquest problema el que feim és obstaculitzar més les possibilitats dels ciutadans d'accedir a un habitatge.

Per la meua part, res més, i esperam la resposta de la consellera.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera?

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'habitatge a les Illes Balears ha sofert des del 1998 una evolució creixent fins a situar-se entre una de les més cares d'Espanya, la demanda es va disparar tant pel creixement de la nostra població com per la bona situació econòmica i la baixada del tipus d'interès, a la vegada l'oferta es va encarrir, per una manca de sòl unida a unes moratòries urbanístiques que varen marcar l'anterior legislatura i que varen augmentar aquest desajust entre oferta i demanda. Avui la situació millora, perquè el creixement anual del preu de l'habitatge ha entrat dins uns límits raonables, però els preus de partida són evidentment alts i continuaran sent alts. Per tant, Sra. Diputada, vostè es contradia amb el que diu el seu Ministeri de l'Habitatge, que el preu han entrat en una senda raonable.

Davant aquesta situació les administracions han d'intervenir i en aquest cas el Govern de les Illes Balears ha intervingut, ha aportat solucions i ho continuarà fent i, a més, podem comparar ja les xifres, les dades, el nombre d'actuacions, els resultats, els

habitatges de protecció pública, la política fiscal, la política de sòl, tant en el que va fer el pacte d'esquerres durant quatre anys, el qual va governar aquestes illes, on, a més, el Partit Socialista era responsable d'aquesta àrea de govern, com també ho podem comparar amb els resultats, les actuacions, les mesures positives, els habitatges de protecció pública, la política fiscal d'aquest ministeri estrella del Govern de Zapatero, que és el Ministeri d'Habitatge. Perquè aquesta consellera té clar que pot aportar resultats i pot fer balanç, perquè el que no toleraré, Sra. Diputada, és la demagògia barata dels que després són incapaçs de no fer del que diuen.

I aquest govern ha aportat solucions al problema de l'habitatge i hem fet una vertadera política d'habitatge amb novetats importants i a més ho continuarem fent, i ho feim des del diàleg i el consens amb què creim que s'ha de dur aquesta política d'habitatge, consens per al qual vàrem crear, des del principi de la legislatura, la Mesa de l'Habitatge, la qual aglutina tots els sectors afectats, amb reunions molt periòdiques i, en col·laboració amb aquests, hem posat en marxa l'Observatori de l'Habitatge.

La nostra política d'habitatge ha girat entorn del primer Pla d'habitatge de les Illes Balears, el primer pla, perquè mai no s'havia aprovat un pla dotat econòmicament en aquestes illes, un pla 2004-2008, amb quatre eixos: sòl, política fiscal, política d'ajuts i política d'HPO: lloguer, compravenda i rehabilitació, 103 milions d'euros. El desenvolupament d'aquest pla ha tingut la seva traducció en els següents aspectes: primer, reducció de l'Impost de transmissions patrimonials del 7 al 3% per a joves discapacitats i famílies nombroses; reducció d'un 57%. Vostès varen pujar l'Impost de transmissions d'un 6 a un 7%, el varen pujar un 17%, nosaltres l'hem davallat d'un 7 a un 3%, per a un pis de 180.000 euros això suposa, un 7% suposen 12.600 euros, al 3% suposen 5.100 euros, l'estalvi són 7.500 euros, 1.200.000 de les antigues pessetes. Amb deu mesos d'enguany, del 2006, duim 2.161 sol·licituds, amb un cost de 12,3 milions d'euros. I això només afecta a l'habitatge usat.

Per què no fan el mateix amb l'IVA, Sra. Diputada? Quin problema té el Sr. Zapatero per fer-ho? Si el govern ha fet un esforç pressupostari que ho faci també el govern d'Espanya. Primera demagògia, ho facin demà, Sra. Diputada.

Segona mesura: l'aprovació dels nous decrets d'ajudes, el Decret 90/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla jove d'habitatge i les ajudes a la promoció i accés a l'habitatge de les Illes Balears 2005-2008, modificat pel Decret 26/2006, de 24 de març, per donar entrada, per primera vegada, a les ajudes als immigrants, ho ha fet aquest govern. Amb el Decret 90, s'augmenten les ajudes a la nostra comunitat autònoma i si s'és jove s'augmenta a totes les línies entre un 25 i un 35% més. Més ajudes, més quantia i més col·lectius i més actuacions. Però això ho veurem després amb el grau de compliment del Pla nacional d'habitatge.

I vull destacar que pagam en el moment, no hi ha retards, no hi ha cap expedient en el calaix, jo no m'ho vaig trobar així. Però amb qui anam endarrera en el tema d'ajuts és amb el Ministeri de l'Habitatge: el passat dia 12 de setembre del 2006, es va publicar l'Ordre per la qual se suprimeixen les ajudes estatals a la rehabilitació d'habitatge, una de les més

sol·licitades a la nostra comunitat autònoma. L'Estat donava 2.280 euros, nosaltres donam 3.000 euros o 4.000 si s'és jove; en total parlem de més de 6.000 euros. És una línia on tenim anualment unes 3.300 sol·licituds, ara l'Estat ha llevat 2.280 euros per actuació i, Sra. Diputada, no ho entenem. Ara que tenim un ministeri tenim menys ajudes, és una vergonya i vostès callen com a mosques. Per tant, Sra. Diputada, en ajudes el Govern ha donat més solucions i l'Estat menys que quan hi havia el Partit Popular a nivell nacional.

Tercer, passam a una altra mesura pràctica del nostre pla i que en un any ha donat solucions a més de 2.250 joves, amb una tramitació actualment de 5.380 més, la Hipoteca Jove. Una iniciativa pròpia, pionera i que la seva gran acollida demostra en si mateixa que és un èxit. Una solució que a vostè no li agrada, estam encantats que a vostè no li agradi, una solució on avui molts de joves tenen un habitatge i gràcies que el Govern és el seu avalador. El Govern està orgullós d'avaluar els seus joves, crec que és un motiu de satisfacció haver trobat una fórmula d'ajuda, com és l'aval a un jove de les nostres illes. És tan universal, vostès diuen que no, però és tan universal, només es requereix una feina fixa un any, quant a la resta cap requisit d'ingrés, cap requisit de metres quadrats de pis, cap requisit, tan universal que fins i tot a Formentera, on mai donam ajudes per a res, hi ha 11 sol·licituds. Tenim 1.590, sí ho dic així, a Formentera la gent normalment la gent no demana cap ajuda perquè no reuneix els requisits, amb la Hipoteca Jove sí: 11 a Formentera, 1.590 a Mallorca, 220 a Menorca, 433 a Eivissa. La Hipoteca Jove, la qual es prorrogarà l'any que ve, encara no ho hem duit a Consell de Govern, supera en nombre d'actuacions tots els productes del Pla nacional d'habitatge i els seus nombres demostren que vàrem encertar amb el que necessitaven els nostres joves.

I ens pertoca ara parlar dels HPO, els realitzats i els de futur, del que ens vàrem trobar, del que hem fet i del que deixarem per a la propera legislatura. El que me vaig trobar no ho dic, sinó que era públic i notori: el govern que no va fer, l'anterior govern, cap política de sòl i va deixar totalment descapitalitzat l'IBAVI; ràpidament vàrem començar una política de col·laboració amb tots els ajuntaments per trobar sòl: sa Pobla, Pollença, Calvià, Fornalutx, es Castell, es Mercadal, Sant Antoni, Ciutadella, Alcúdia, Capdepera, Alaior, Campanet, etcètera. El primer Pla d'habitatge contempla 2.000 habitatges en quatre anys, ho haurem complert; l'IBAVI, aquesta legislatura d'aquest govern ha iniciat més de 1.600 HPO nostres, no seus. Per a l'any que ve, en el pressupost hi ha 1.029 habitatges per iniciar dels nostres, aquesta legislatura n'hi ha 1.658. Fins al 2008 complirem amb els 2000 del pla i haurem complert amb un parc d'habitatges per a lloguer, ara per ara en tenim 981 i l'any que ve acabarem amb 1.351. Per això som la segona comunitat autònoma d'Espanya en compliment del Pla nacional de lloguer, perquè volem un parc d'habitatges amb lloguer, ja que tenim aquesta manca de sòl, i això suposa un esforç pressupostari. Després parlarem del compliment del Pla nacional el compliment del qual, quan vostès governaven, era de vergonya, Sra. Diputada, un 30% en el 2000 i un 35% en el 2001.

Però el més important és el que deixarem, el futur dels HPO, i aquí sí que s'obre un gran futur, i ja era ben hora i ho haurà fet aquest govern i és la reserva d'un 30% d'HPO, la

garantia legal, d'una vegada per totes, de sòl, d'habitatge taxat. Per llei hi haurà aquesta obligació i això permetrà un vertader Pla d'habitatge d'HPO; miri, de moment hem mirat nou municipis de Balears, però suposaran aquests nous 4.519 HPO i és evident que aquesta mesura, juntament amb la resta, que encara que s'hagi retirat la llei del sòl figuren a la Llei de capitalitat i a la Llei de règim local, com són el dret de superfície o el dret de tempteig i retracte a favor de les administracions, són mesures innovadores a la nostra comunitat autònoma, les quals marcaran un futur i permetran uns plans d'habitatge de promoció pública necessaris i que aquesta legislatura no hem pogut fer per aquesta manca de sòl. Parlem, per tant, de municipis a preu taxat, que gràcies a aquesta iniciativa es podran fer aquests plans.

I abans d'acabar, vull fer referència a dos aspectes: en primer lloc, el compliment dels objectius del Pla nacional d'habitatge i, en segon lloc, el que ha significat i el que significa el Ministeri de l'Habitatge a les Illes Balears i les seves iniciatives. Començant pel compliment del Pla nacional, del qual duim el primer any, de 31 de juliol del 2005 al 31 de juliol del 2006, tenim un compliment d'un 104,42% i, amb paraules, a la nota de premsa del Ministeri de l'Habitatge, de 21 de juliol del 2005, som una comunitat autònoma destacada, i ho dic textualment: *"Por comunidades autónomas destacan, por su grado de cumplimiento, Extremadura, Galicia, Madrid, Aragón, Asturias, Cantabria, Castilla-La Mancha, Cataluña y Baleares que, al haber cumplido los objetivos inicialmente convenidos, han podido hacer uso de la reserva de la eficacia, es decir, aumentar sus objetivos. Otros, como Andalucía, Murcia, La Rioja, Canarias o Valencia, con un 64%, no cumplen"*. Per tant, som una comunitat autònoma destacada, la segona millor d'Espanya en lloguer, quan n'hi ha d'altres que no en tenen cap, com Extremadura, Murcia o Andalusia, la segona també en ajudes a llogaters, per tant en compliment crec que som una comunitat autònoma destacada, com ho som la resta d'anys. La veritat és que complir o no són dades a les quals tampoc no don tanta importància, però bé.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Sí. I vull acabar, ja per acabar, Sr. President, fer també una reflexió respecte de les polítiques nacionals. Crec que en aquesta legislatura el Govern d'Espanya va crear a bombo i platerets un ministeri, que és el Ministeri de l'Habitatge, el qual crec que ha estat, Sra. Diputada, un cúmul de despropòsits: després de prometre 180.000 habitatges, es varen transformar en (...) habitacionals. La seva gran primera mesura va ser un pla de xoc el qual va ser el seu primer gran fracàs. L'estiu del 2004, li he de recordar que el Sr. Zapatero va prometre a la seva illa, a Menorca, un Pla especial d'habitatge per a les Illes Balears; els ciutadans de les Illes Balears, després de dos anys, es poden preguntar: on és aquest pla, Sra. Diputada, especial per a les Illes Balears? Després aquest ministeri va anunciar els minipisos, els quals, evidentment, gràcies a Déu, no s'han materialitzat.

Es va crear la Societat Pública de Lloguer, on és? Ha fracassat aquesta Societat Pública de Lloguer, els seus primers sis mesos en va tenir cinc a tota Espanya, els devuit mesos que du en du 2.000 a tota Espanya; nosaltres en duim més amb la Hipoteca Jove a les nostres petites illes. La ministra després va anunciar l'expropiació de pisos buits, però també llavors es va desmentir. I per entretenir els joves va presentar la mesura "kelifinder", *Joven, sal a la calle a patearla*, crec que els 50 "kelifinder" els ho varen dur al seu despatx fa quinze dies.

I ara tramita un avantprojecte del sòl, sense consensuar, i que la majoria de comunitats autònomes, i no només del PP, li han anunciat un recurs d'inconstitucionalitat, i quan es va presentar l'altre dia al Col·legi d'Arquitectes no va voler venir i ens va deixar plantats. Per tant, crec que seria ben hora que el ministeri fes qualche promoció d'habitatge de promoció pública a Balears i qualche cosa útil per a les Illes Balears.

I per tant, Sra. Diputada, nosaltres hem aportat solucions reals aquesta legislatura, ho continuarem fent, tant en fiscalitat, en ajudes, en habitatge protegit i en nous productes, però fets reals que són el que necessiten els nostres ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Jo voldria començar agraint a la Sra. Camps que torni a dur a aquest ple aquest debat, ja ho va fer fa uns mesos i ho torna fer ara, el nostre grup que no té tantes possibilitats de fer tantes interpellacions com el Grup Socialista, també ho va dur anteriorment. Perquè dic això? Perquè jo crec que, a pesar que no suscití l'interès de la major part dels diputats, aquest és un tema clau, un tema que preocupa la ciutadania d'una manera cada vegada més forta, un tema que, a pesar del que digui la consellera, no se li dóna solució. I no se li dóna solució no només des d'aquí, és un tema terriblement complex, això crec que ho hem de reconèixer tots i no se li dóna solució des d'en lloc, o sigui, no se n'hi ha donat, segueix sent més greu cada dia.

Perquè si ara ens pareix una gran notícia que resulta que l'augment que fa uns anys era quatre vegades més que els augments salarials, ara només puja dues vegades més que els salaris i per això ens hem de donar per satisfets, no, segueix disparant-se el preu de l'habitatge, segueix disparant-se. A una velocitat menor? Bé, però segueix creixent per damunt de les rendes familiars, per damunt dels salaris, és un problema que va a més. I és un problema que jo crec que hauríem d'abordar amb rigor i amb una certa modèstia des de totes les institucions, perquè no s'han aconseguit resultats espectaculars per part de ningú, perquè, com he dit abans, el problema segueix augmentant i solucions no se n'han donat fins ara.

Evidentment, hi ha un problema d'especulació de sòl, d'especulació urbanística, de la bombolla financera entorn del negoci urbanística que és una qüestió de tot l'Estat, però que a les Illes Balears és encara més greu que a altres comunitats. I pens que s'hauria d'abordar amb una certa modèstia, no pretendre que hem donat solucions, perquè no se n'han donat; no pretendre desviar a altres institucions que tenen responsabilitat i que segurament no fan tot el que poden o no encerten tampoc en el que fan, això crec que és així, però em preocupa de ver, em preocupa que l'actitud davant el plantejament d'una interpel·lació sobre aquest tema tan important sigui posar-se a la defensiva, sigui dir, aquí hem donat solucions i sigui cercar l'enfrontament amb el Govern central i dir que la culpa és seva. Ja he dit abans, crec que la culpa no és exclusivament seva ni les solucions tampoc no s'han donat ni es poden donar en exclusiva.

Però me sembla que hi ha alguns errors amb les polítiques. Tema Hipoteca Jove, tema gran estrella, que hi hagi joves que s'apunten a aquestes hipoteques, a aquest aval per part del Govern amb les condicions d'aquestes hipoteques, només demostra una cosa: la desesperació dels joves per accedir a l'habitatge. Ho he dit altres vegades, hi vull insistir avui, la Hipoteca Jove no contribueix a baixar el preu dels habitatges, tot el contrari, contribueix que aquests pugin i evidentment no arriba a tota la població. Per tant, si l'opció estrella és aquesta, evidentment alguna cosa falla. I jo crec que aquestes coses que fallen són l'especulació del sòl, aquesta construcció d'habitatges que no surten al mercat, que no obeeixen a les necessitats de la població corrent i que van a altres activitats, a segona residència, el que sigui. I que s'han de fer actuacions decidides en contra de l'especulació del sòl, de l'especulació urbanística i que la construcció vagi destinada a altres coses.

Il·lamentar profundament que hagi passat aquesta legislatura sense una llei del sòl i jo sé que la legislatura vàrem ser incapaços d'aprovar-la, no tenguérem majoria parlamentària suficient. El grup que presumeix d'aquesta majoria parlamentària i que tenia un esborrany que li valia en aquests moments, és una autèntica llàstima que no s'hagi aprovat i que, com ha dit la Sra. Camps, siguem encara la darrera comunitat que no té llei del sòl.

Ens agradaria que el debat fos en termes més raonables, no d'enfrontament, no de fer demagògia per part de ningú; reconèixer que tenim un problema molt greu i que tots han de posar totes les administracions de la seva part per abordar-lo correctament.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Compartim amb la Sra. Camps la preocupació sobre la manca d'habitatge o sobre les polítiques d'habitatge que es duen a terme. La veritat és que el problema de l'habitatge, ja s'ha

repetit molt en aquesta cambra, és un dels principals problemes que té la nostra societat. A les Balears no és que hi hagi manca d'habitatges, perquè habitatges n'hi ha molts, el que passa és que hi ha manca d'habitatges assequibles i que estiguin a l'abast dels ciutadans amb menys recursos, tant joves com altres famílies que tenen dificultats per poder accedir a aquest habitatge.

Jo crec que és un peix que es mossega la cua, perquè mentre no s'aconsegueixi un abaratiment real dels habitatges, començant per fer polítiques de sòl efectives i després intentant que es facin uns habitatges dignes, però que siguin a l'abast dels ciutadans i que no hi hagin destinar cada vegada un percentatge més gros del seu sou, no s'aconseguirà pal·liar o disminuir aquest problema. Hem de tenir en compte que els joves de cada vegada s'emancipen més tard per les dificultats que tenen i, com he dit abans, es un peix que es mossega la cua, perquè molts de joves tenen els sous que són baixos, tenen precarietat laboral i molt difícilment poden accedir a un habitatge perquè les hipoteques es fan cada vegada més difícils de poder-les dur a terme.

Ara som a un moment que pareix ser que els interessos han de pujar i fins i tot vaig sentir una notícia l'altre dia que les entitats financeres promocionen moltíssim l'endeutament i fins i tot ja hi ha alguna entitat financera que ha tret un producte perquè puguin pagar les hipoteques els hereus, o sigui que ja allarguen tant el termini de retorn dels crèdits que ho deixen ja a punt perquè els hereus no heretin un habitatge, sinó que heretin un deute. Això vol dir que el problema, en lloc de solucionar-se, es fa de cada vegada més gran.

El Govern ha fet un Pla d'habitatge 2005-2008, amb un horitzó de construcció de 2.000 habitatges en quatre anys, i bé, no sabem si l'acompleix o no, perquè cada vegada en els pressuposts ens posen 1.000 habitatges, 1.100 habitatges, 1.400 habitatges, i nosaltres anàvem sumant i ens pensàvem que eren 1.000 habitatges cada any, però la Sra. Consellera l'altre dia, a la compareixença, ho va aclarir a una pregunta nostra, i resulta que una de les seves frases que va dir és que "es fa més o manco el que es feia sempre, uns 400 habitatges anuals, que és el que surt". Bé, això, en definitiva no és suficient, però sobretot insistesc que el més greu, a més que el nombre d'habitatges hauria de ser més alt, crec que el més greu és el preu al qual surten aquests habitatges.

El tema de la Hipoteca Jove, ja hem dit i hem repetit a moltes ocasions que és un producte financer més, és un producte que arriba a un sector de la població, però que no soluciona els problemes dels joves. Per als joves crec que s'haurien de fer altres tipus de promocions, s'haurien de fer altres polítiques que ajudassin un sector més ample de la població jove i que no només fos un sector que té, més o manco, els problemes econòmics resolts, amb un contracte fix i uns ingressos que els permeten accedir als productes financers que ofereixen altres entitats, sense haver de passar pel govern.

L'èxit que ha tengut? Bé, jo el discutiria aquest èxit perquè de totes les consultes que s'han fet, estam sobre 2.000 avals, per tant de les 25.000 consultes que s'han fet, tant telefòniques com a la pàgina web, vull dir que és un percentatge baix els que

han aconseguit aquest aval. Per tant, vol dir que això és un producte bastant restrictiu.

Jo insistesc també en el tema del sòl i me sumaré a les protestes, o vaja, als comentaris que han fet els portaveus que m'han precedit quant a les mesures per posar sòl a disposició de la construcció d'habitatges. Lamentam que la llei del sòl no s'hagi pogut dur a terme, perquè, a més, després de cada pressupost, dur-ho com a objectiu de la conselleria, resulta que ara és el darrer any de pressupost, aquest objectiu ha desaparegut, amb una llei que ja tenen feta i dins el calaix, i amb un caramull de feina feta per part d'entitats i per part dels grups parlamentaris que hem presentat les nostres al·legacions. Per tant, tenen un document de partida, crec jo, millor que el que tenien abans de posar-la a exposició pública.

Esperem que a la moció que presenti el Grup Socialista hi hagi propostes efectives, sobretot una cosa sí que voldria dir, i és que he dit al principi de la meua intervenció que no és que hi hagués manca d'habitatge, sinó que hi havia molt d'habitatge buit, es fan promocions d'habitatge lliure, després no es ven, però, a més a més, hi ha habitatges usats que estan buits, que no se sumen, també s'hauria de fer alguna cosa en aquest sentit, per promoure l'ocupació d'aquests habitatges buits. I també, i ho deim honestament, des del nostre grup parlamentari, PSM-Entesa Nacionalista, que lamentam moltíssim que l'Estat hagi eliminat les ajudes a rehabilitació, perquè des del nostre grup, des de fa molts d'anys, sempre hem demandat, hem promogut i hem reclamat que la política de rehabilitació era molt important i que era una mesura molt efectiva i molt necessària per intentar ocupar aquests habitatges buits que hi ha. Creim que hem de fer una crida o hem de demanar al Partit Socialista que usi la seva influència sobre el Govern de l'Estat i li expliqui que a les Balears som una comunitat diferent i una comunitat on el costum de tenir segones residències fa que n'hi hagi moltíssimes de buides i que aquests ajuts per a rehabilitació són molt necessaris per intentar posar al mercat més habitatges perquè es puguin ocupar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Quan un toca, per enèsima vegada i en tan poc temps, la problemàtica de l'habitatge, un té por de no caure en allò que aquell original cantautor, Jaume Sisa, deia a una cançó: "Paraules usades, no vull dir-ne més". Emperò de vegades és inevitable repetir paraules usades i repetir arguments que s'han anat donant per activa i per passiva des d'aquesta tribuna. Un, per una banda, no pot evitar una certa prevenció a l'hora de debatre la problemàtica de l'habitatge. Per una banda, es reconeix que les administracions tenen l'obligació de facilitar l'accés a l'habitatge, així, per posar un exemple, el Projecte de Llei de sòl i habitatge reconeix que l'habitatge és un dels problemes més importants dels nostres ciutadans i diu literalment que "facilitar-ne la resolució correspon als que ostenten els poders públics de la comunitat i, en conseqüència, s'ha de reconèixer l'obligació d'instrumentar els mitjans que permetin la seva

resolució". Això, sense cap dubte, és una autoexigència que té moltes limitacions.

Per començar, és convenient precisar que el dret a l'habitatge no és un dret exigible a l'administració, sinó que és un principi rector de la seva política econòmica i social, per tant, distingir, per una banda, entre un dret fonamental que com a tal se li pot exigir a l'administració i si no ho compleix un se'n pot anar als jutjats per exigir-lo, i, per altra banda, un principi rector dels poders públics, com és el cas de l'habitatge.

Però clar, aquest principi rector que exigeix que l'administració faciliti l'accés a l'habitatge, xoca amb d'altres béns jurídics constitucionals, com puguin ser el respecte al medi ambient o el foment de l'activitat econòmica, com és el nostre cas, el turisme, que depenen al mateix temps de respecte del nostre medi ambient, però que també, de vegades, convé sacrificar per donat-nos de les infraestructures necessàries.

Efectivament, comprovam que fer polítiques proteccionistes, com s'han vengut fent fins a dia d'avui potenciant l'urbanisme horitzontal en lloc d'un urbanisme vertical, fer polítiques proteccionistes -com deia- té una conseqüència immediata: escassetat del sòl i encariment del sòl urbanitzable i de l'habitatge, ja que bona part del cost del solar repercuteix directament i molt en el cost final de l'habitatge.

Tot això són evidències que tothom coneix, però que, com comprendran, ens hauríem d'allunyar de discursos simplistes i que podríem qualificar de demagògics que no volen entendre la dificultat de conciliar el dret entre cometes a l'habitatge i el bé jurídic d'ordenar el territori per preservar els seus valors mediambientals.

Recordaré, primer, tres paraules al setmanari *Economia Balear*, del president dels promotors a Balears, Gabriel Oliver, en relació amb el Pla territorial de Mallorca. Després de reconèixer que el Pla territorial de Mallorca era positiu en molts d'aspectes, com la seguretat jurídica i l'alliberament del sòl vacant, també feia la següent reflexió, i cit textualment: "El Pla territorial de Mallorca -llegesc literalment, repetesc- planteja un creixement del 3% en setze anys, a Mallorca hi ha una demanda lògica de 7.500 habitatges anuals i amb aquest increment, amb aquest creixement, només podem construir devers 700 habitatges en sòl nou; això ens obliga a cercar sòl urbà existent -deia el Sr. Oliver- que tots sabem com és de car, un sòl que molta gent no vol vendre i que ens obligarà a comprar habitatges ja construïts, esbucar-los per construir-ne de nou, i això, evidentment, elevarà moltíssim els costos". El Sr. Oliver continuava: "Falta sensibilitat i imaginació, si continuam així l'augment del preu s'incrementarà moltíssim". I concloua: "Si no volem hipotecar el futur dels nostres joves, hem de pensar no només en termes mediambientals, sinó en termes econòmics". Unes declaracions que, evidentment, s'han d'agafar com a part interessada, ja que és un *lobby* d'interès, però que no podem deixar de considerar per obtenir una panoràmica completa de la problemàtica de l'habitatge. Veim, per tant, com el sector de la construcció qüestiona l'excessiva planificació territorial i, per tant, qüestiona l'acció de Govern de totes les administracions en matèria d'ordenació del territori.

Per altra banda, tenim les queixes dels sectors més conservacionistes que ens diuen que el Pla territorial de Mallorca, per exemple, permet encara massa creixement, unes reflexions que a poc a poc van guanyant pes al Consell de Mallorca, ja que, com han anunciats diferents diaris, estaria disposat a aprovar una nova moratòria per tal que els municipis adaptassin les normes subsidiàries o els plans d'urbanisme al Pla territorial de Mallorca.

Recordarem, encara que sigui només com a advertiment, que l'aprovació de la moratòria de plurifamiliars del Consell Insular de Mallorca durant el pacte de progrés va ser l'origen de l'escalada de preus que a dia d'avui pateix la nostra comunitat. La moratòria de plurifamiliars va propiciar, primer, una reducció dràstica de l'oferta del sòl edificable per a la construcció d'habitatges. Aquestes alegries proteccionistes derivaren en un augment del preu del poc sòl vacant que hi havia, la qual cosa provà immediatament una tendència a l'alta dels preus, una tendència que encara a dia d'avui no s'ha aturat ni tan sols amb l'aprovació dels plans territorials i que, de llavors ençà ha situat les Illes Balears en el primer lloc del rànquing del preu mitjà de l'habitatge a Espanya.

A més, tampoc la moratòria no va aconseguir el principal objectiu que es plantejava, reduir la construcció, va propiciar tot el contrari, més construcció que mai, segons dades del Ministeri de Foment, el 2000 i el 2001 varen ser els anys on es demanaren i es concediren més llicències de construcció, tant és així que l'any 2002 i següents el seu nombre es va reduir quasi a la meitat.

Solucions, tan trivials com difícils d'assumir, per donar resposta a aquest desajust, com ha dit la consellera, entre una oferta que no dóna a l'abast a una demanda cada vegada més gran, les solucions vertaderes passen per modificar la Llei de lloguer, a fi de posar més lloguers al mercat, passen per plantejar-se l'opció de construir verticalment en lloc d'horitzontalment, com s'ha vengut fent fins ara a aquesta comunitat, i passen per dur a terme polítiques molt menys restrictives a l'hora d'alliberar i requalificar sòl.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. President, supòs que em permetrà dirigir-me breument als portaveus que han intervingut, més que res per cortesia, per agrair les paraules dels portaveus d'Esquerra Unida i Els Verds i del PSM-Entesa Nacionalista, que aporten i amplien la meua intervenció. Efectivament, Sra. Vadell, habitatges n'hi ha molts, Balears ha construït en deu anys un 40% més del que s'ha edificat en tota la seva història, és a dir, habitatges n'hi ha, el problema és que no s'hi pot accedir.

Quant al portaveu del Grup Parlamentari Popular, crec que no em repetesc, he aportat dades noves, he esmentat la memòria del CES i crec que també han passat coses en aquesta

comunitat, com retirar la llei del sòl, tan important. Els que no saben què han de dir per no repetir-se són vostès que l'únic que han fet ha estat una proposició no de llei per ampliar un termini d'una hipoteca jove i després només ens ha parlat de teoria.

Entrant ja en el que ens ha dit la consellera, intentaré referir-me als punts que ha comentat, per l'ordre que els ha dit. No m'ha contestat res del que li havia demanat, li he fet preguntes molt concretes, no me les ha contestat, m'ha tornat a contar la teoria i els eixos de la seva política, està molt bé, però crec que aquesta teoria qualche dia ha de passar a la pràctica i crec que ara ja passa del temps, ja s'hauria d'haver fet.

Crec que tenen un problema molt gros, perquè en no haver fet res en matèria d'habitatge durant aquesta legislatura, és clar que sempre han de fer el seu discurs referint-se al que es va fer durant el pacte de progrés, durant els quatre anys que va governar aquesta comunitat. El problema no ve del 1998, com vostè ha dit just al principi, la memòria del CES ens ralla en relació amb aquests deu darrers anys, que és quan s'ha produït la pujada més important, començant per 1995; en deu anys, és cert que el pacte de progrés n'ha governat quatre, però vostès han governat els altres sis, és a dir que si anam a aquesta reducció absurda, dins la balança, igualment, hi sortiríem guanyant vostès.

Diàleg i consens, em sembla molt bé, crec que és el que ha de fer un govern, però crec que no li fa gaire cas al que deu dir l'Observatori de l'habitatge, perquè la situació és bastant complicada a les Balears i, per tant si realment hi hagués diàleg i consens, la situació, crec, que almenys s'intentaria que no fos la que és actualment.

El primer pla d'habitatge, si és el més important que s'ha fet, juntament amb la Hipoteca Jove, anam molt malament. No s'ha dotat suficientment, no s'ha desenvolupat ni en una cinquena part, sempre ens ralla, quan ralla de desenvolupament d'aquest primer Pla d'habitatge de les Illes Balears, que s'ha rebaixat l'impost de transmissions patrimonials fins al 3%, el que ens conta cada vegada que ens ralla d'aquest pla, però si realment s'hagués desenvolupat, que creim que ben dotat tan econòmicament com amb la normativa que hagués permès el seu desenvolupament, s'hagués pogut donar solucions al problema de l'habitatge que tenim en aquesta comunitat, però baixar els impostos, Sra. Consellera, el que fa és que els promotors, els que venen les cases, vegin que qui compra tindrà menys cost i, per tant, aprofiten per apujar preu. Aquesta és una reacció immediata a aquesta davallada.

Quant a l'IVA, demanin-ho vostès al Congrés dels Diputats, allà hi tenen diputats que hi fan feina, ja que no fan vostès feina aquí en relació amb l'habitatge, facin-la a Madrid, a l'oposició, i demanin el que creguin que han de demanar per a aquesta comunitat.

Pla jove o mesures per als joves i també mesures per als immigrants. Aquestes mesures són un petit complement a les que ja hi ha establertes, provinents del Pla estatal de l'habitatge, i cada vegada que ve aquí a rallar-nos d'habitatge ens explica les mateixes mesures, és a dir, poca cosa, molta teoria i poca pràctica. Clar, en relació amb els immigrants, que

és la primera vegada que es preveu alguna cosa en relació amb ells, veig lògic que almenys vengui aquí i s'expliqui, perquè d'alguna manera s'ha de justificar la seva conselleria estrella d'aquesta legislatura que és la Conselleria d'Immigració.

Ens ha dit que també s'havien suprimit les ajudes de rehabilitació, bé, jo li he de dir que la ministra d'habitatge va signar la rehabilitació de 576 habitatges als municipis de les Illes Balears, açò el mes de maig d'enguany, supòs que vostè n'està assabentada, faltaria més, perquè és la consellera d'habitatge, per tant qui crec que puja aquí per fer demagògica quant a les xifres, les dades i el problema de l'habitatge, és la senyora consellera.

Hipoteca Jove, una gran acollida, menys de 3.000 avals, a les Balears crec que hi ha al voltant de 300.000 joves. Creu realment la consellera que la Hipoteca Jove ha donat solució als joves d'aquesta comunitat per accedir a un habitatge, quan s'hipoteca a 40 anys i possiblement els seus fills, els seus hereus hauran d'assumir el que quedi per pagar la hipoteca?

Actuacions. Ens ha comentat que quan va arribar vostè a la conselleria, va trobar un IBAVI descapitalitzat, ens ho ha pintat tot molt malament. Vol que li digui la veritat? Vostè s'ha passat els primers anys d'aquesta legislatura vivint de la feina iniciada a l'anterior legislatura i acabant promocions que ja estaven, moltes d'elles, en fases molt avançades.

I quant al pressupost, vostè ens ha dit que aquesta legislatura es compliria l'objectiu de construir 2.000 habitatges, però segons els pressuposts, i ens ho ha aclarit la Sra. Vadell, sembla que cada any n'han de construir més de mil, o sigui que n'haurien de dur quasi 6.000 de construïts.

Ja per acabar, perquè ja no tenc temps, quant al futur, i ens ha rallat d'aquesta reserva del sòl, del 30%, per a HPO, ha d'existir aquesta reserva, però, Sra. Consellera, no es confongui, no podem substituir una llei del sòl i una llei de l'habitatge amb una reserva feta a una altra norma legislativa que no és la que correspon. El que tocava era fer una llei del sòl i, encara més, crec jo, fer una llei del sòl per una banda, i una llei de l'habitatge, per una altra i, a part de fer aquesta reserva del sòl, adoptar totes aquelles mesures necessàries que ha de dur forçosament una llei del sòl i de l'habitatge que, li repetesc, no tenim, i som l'única comunitat que no té, i és el seu gran fracàs d'aquesta legislatura.

La resta que m'ha dit del Ministeri de l'Habitatge, el que li he dit abans, facin feina a Madrid, facin la seva oposició i facin allà les propostes en positiu que creguin que han de fer.

Per acabar, tornar a repetir-li el mateix, comencin a aplicar la teoria que sempre ens explica a la pràctica amb mesures reals, efectives, eficaces i suficients, que crec que els ciutadans d'aquestes illes s'ho mereixen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, jo comprenc que les comparacions fan mal, jo ho entenc perfectament, però entengui'm, quan un té un balanç, ha aportat solucions al tema de l'habitatge, les pot posar damunt la taula i pot comparar. Els quatre anys que el pacte d'esquerres i el Ministeri de l'Habitatge, i pot aportar els fets i ja fugir de les demagògies electorals i fugir ja de les demagògies en matèria de l'habitatge. Els fets canten i les xifres canten i es poden posar damunt la taula.

Jo li he contestat amb fets, amb realitats, amb actuacions, li he pogut que nosaltres hem davallat els impostos d'un 7 a un 3, vostès els apujaren. Li he pogut dir que nosaltres hem augmentat les quanties, les ajudes, vostès han llevat les ajudes en rehabilitació, i no ho entenem, no volem un ministeri de l'habitatge si ens lleva les ajudes, no el volem, no el volen en aquestes illes. I el pla especial per a les Illes Balears que el Sr. Zapatero va anunciat a Menorca, se'n va omplir la boca a Menorca, i els ciutadans encara el cerquen a les Illes Balears. Sra. Diputada, li he contestat. Els habitatges de l'IBAVI, els nostres, els que ha iniciat el Govern de les Illes Balears, més de 1.600, els nostres, li he dit, que és diferent del pressupost de l'IBAVI, ho vaig deixar ben clar a la compareixença del pressupost, perquè després no diguin que eren els que vostès varen deixar iniciats, no, els que ha iniciat el Govern de les Illes Balears, que vostès no feren política de sòl, ens varen deixar l'IBAVI buit de sòl i ho varen dir els anteriors consellers. Nosaltres sí que deixarem la política de sòl, i haurà estat aquest govern que deixarà un 30% aprovat aquesta legislatura i es podran fer uns plans de promoció pública com cal, com fan altres comunitats autònomes. I hem mirat, no un municipi de les Balears, ho estam mirant tot i ho podem presentar els pròxims mesos i són més 4.500 habitatges només a nou municipis de les Illes Balears.

I jo em sentiria orgullosa que d'una vegada per totes es puguin fer aquests plans de promocions públiques. La Hipoteca Jove, en un any ja hem avant més de 2.200 joves i n'hi ha 5.000 en tramitació. És una mesura universal, a tota Espanya són 2.000 la societat pública de lloguer, a tota Espanya, nosaltres som unes illes petites i ja duim més de 2.200 en hipoteca jove, i vostè diu que això és un fracàs. Jo crec que vostès realment estan gelosos i no poden ni tan sols donar suport a la Hipoteca Jove. A mi m'agradaria molt que vostè vengués quan lliuram les hipoteques joves i els digués als joves de totes classes socials, immigrants, tothom està encantadíssim, i els digués que el PSOE està en contra de la Hipoteca Jove.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sra. Querol, si és tan amable.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

El nombre d'actuacions canten de l'anterior legislatura i aquesta i les xifres fan mal. Miri, jo compararé el tres anys del pacte de progrés en el nombre d'actuacions que vostès feren, actuacions en famílies, gent que se l'ha ajudat, d'una forma o d'una altra, HPO, habitatges de rehabilitació o habitatge usat. Vostès, que no complien el Pla nacional, l'any 2000 varen fer un total de 1.913 actuacions; l'any 2001, 2.296; el 2002, 2.566; en total, 6.775 actuacions; l'any 2004, per comparar tres anys nostres i seus, 2.595 nosaltres; el 2005, 3.358; i aquest darrer, 3.024 actuacions; en total, 7.975; per tant ja en duim 1.202 més, si a això li afegim les 2.250 d'hipoteques joves més les 3.057 que duim de la davallada del 7 al 3 de l'impost de transmissions patrimonials, nosaltres, fins ara, fins al mes de novembre del 2006, hem fet 13.174 actuacions, quasi el doble del que vostès feren, 13.174 enfront de 6.175. Per tant, ajudam el doble de famílies de les Illes Balears que abans, que s'ha de fer més, estic totalment d'acord, però la política d'habitatge és molt millor, s'ajuda molta més gent de les Illes Balears que abans, per tant és molt més eficaç, s'arriba a moltíssimes més famílies i a més, els preus, en paraules del Ministeri de l'Habitatge, en aquest moment, estan molt millors, perquè augmenten molt menys del que augmentaven l'anterior legislatura que, hem de recordar, que hi havia unes moratòries urbanístiques.

A part, jo crec que vostè ha de saber que el Ministeri de l'Habitatge construeix habitatges de protecció pública a tota Espanya. He de dir que ha tret aquest fullotó, "5.688 viviendas protegidas en toda España. Concurso internacional de ideas", i crec que podria fer gestions per incloure Balears. Al Principat d'Astúries, a Mieres fa 711 habitatges; a la comunitat de Castella-La Manxa, 2114 habitatges de protecció pública, el ministeri, eh?, no la comunitat autònoma; a la comunitat autònoma de Galícia, a La Corunya, 320 habitatges. Jo crec que vostès podrien fer gestions en lloc d'acusar les comunitats autònomes del PP, perquè el ministeri fes habitatge de protecció pública, perquè normalment es dediquen a acusar les comunitats autònomes, però el ministeri és també competent per fer habitatges de protecció pública. Per tant, vostè encarregui's d'estudiar i de dir-li a la ministra d'Habitatge que, per favor, també faci habitatges de protecció pública a la comunitat autònoma de les Illes Balears, que desenvolupi el pla especial per a les Illes Balears, que rebaixi l'IVA de l'habitatge nou d'un 7 a un 3%, el seu arguments és que els promotors perquè nosaltres davallam l'impost de transmissions patrimonials ara els promotors apujaran els habitatges, em pareix, Sra. Diputada, que és un altre motiu realment perquè vostè vagi als joves i els digui "no, que el Gobierno vuelva a subir el impuesto al 7% porque así los promotores ...". Realment, que vostè no doni suport a cap mesura d'aquest govern positiva en matèria d'habitatge, crec que és de poca alçada política.

En definitiva, nosaltres, aquest govern ha aportat solucions, té les idees clares en matèria d'habitatge, continuarem fent feina, no volem minipisos, no volem "kelifinder" i no volem que s'enganyi els ciutadans de les Illes Balears amb plans especials que mai no arriben.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

III.1) Moció RGE núm. 8997/06, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, relativa a infraestructures sanitàries, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7424/06.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i a la votació de les mocions. En primer lloc debatrem la Moció RGE núm. 8997/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a infraestructures sanitàries, derivada del debat de la Interpel·lació 7424/06. Per defensar la moció, té la paraula el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. Rotger, gràcies, president. El 8 de juny del 2004, el nostre grup, jo mateix, va presentar una moció per tal de saber com estaven les infraestructures previstes durant aquesta legislatura, vam comunicar, en aquell mateix moment, que no faríem una moció, perquè tan sols volíem saber la postura de la consellera i el que pensava fer. Aquell dia, la consellera, a part d'agrair, com fa habitualment, l'oportunitat que li donava l'oposició d'expressar el que faria, ja dúiem un any, ens va dir, i estic parlant de primària, ens va dir que "donat que primària és la porta d'entrada de tots els ciutadans al sistema sanitari públic, hem de millorar tan en qualitat com en quantitat per tal de poder millorar l'accessibilitat". 8 de juny del 2004.

En quantitat *-por la boca muere el pez-*, va dir "55 nous centres sanitaris, per dir-ho d'alguna manera, dels quals 39 són totalment nous", centres sanitaris que actualment no existeixen i que existiran, esperem, d'aquí al 2007, a totes les Illes, i 16 d'aquells centres d'atenció primària que necessiten reformes. Li ho repetiré: 39 nous i 16 per a reformes. En aquell moment, quan ens va dir això en aquella interpel·lació, nosaltres no vàrem presentar moció, no podia ser d'altra manera, perquè si feia tot el que havia de fer, no podríem dir res més que enhorabona. Però hi havia un petit problema, vàrem detectar que uns mesos abans del 2004 la consellera havia promès 7 nous centres a Palma, 7 només, clar, els altres 32 de la resta de les Illes, ens semblaven un poquet estrany, tants centres, però ..., com que va dir això, no vam dir res. Hem esperat dos anys i cinc mesos per fer una altra interpel·lació, que és el que vàrem presentar fa tres setmanes.

Pensàvem que segons el que digués la consellera, si ens deia, per exemple, que anava un poquet retardada la cosa, però que els més importants centres, els que va dir que eren els més urgents, estaven en marxa i prest estarien acabats, encara que no fos al final de legislatura, però sí a finals del 2007, nosaltres ja no diríem res; però la consellera, a part d'agrair una vegada més a l'oposició l'oportunitat de parlar, sembla que si no li demana l'oposició no pot parlar excepte a les rodes de premsa, no va dir res que nosaltres trobéssim positiu.

Dels centres d'urgent construcció no es va aclarir gairebé res, això sí va dir que el pacte va gastar 12 milions d'euros, en un any i mig de pacte, i ella en duia 50 en tres anys i mig, és incomparable, però bé, va fer aquesta comparació. Dels 7 centres urgents i dels 39 que havia dit, d'això no va dir res. Per

això nosaltres presentam el primer punt, que és molt suau, i deim que el Govern no ha complert el compromís de fer els 7 nous centres que va dir el 2003.

El segon punt que presentem demana que s'iniciïn abans de finals d'any aquestes infraestructures urgents, urgents que s'havien de fer abans del 2007, és a dir els centres d'Aragó, Can Pastilla, Son Roca, Graduada, i l'ampliació de Pere Garau i el Rafal, per complir el que ens va dir al seu moment, quan va prometre el que va prometre i que encara no ha complert.

El punt tercer insta a negociar amb els veïns del Molinar el lloc definitiu del centre compromès al seu moment, atès que els veïns, la zona on pensen fer el centre, el que hi ha en aquest moment, no els agrada i pensam que seria bo que es fes una negociació amb els veïns, perquè no hi és de més que els usuaris estiguin d'acord amb el lloc on s'ha de fer un centre sanitari.

El quart punt és molt senzill, supòs que hi estaran d'acord, el Partit Popular també, insta a estudiar una reestructuració de la zona de Camp Redó per tal que es construeixi un nou centre a Camp Redó que estigui als antics quarters d'infanteria de la carretera de Valldemossa. Estudiar la possibilitat.

Tenim un cinquè punt on una vegada més demanem que es facin els quiròfans d'Eivissa nous, tantes vegades compromesos i mai començats. Estic buscant ara una resposta de la consellera al Sr. Ramon, en el seu moment, on li deia que a finals del 2005 estaria ja en marxa aquesta obra dels quiròfans, cosa que no ha fet, "actualment es tramita la licitació del concurs, està previst que a finals d'aquest any, 2005, ja es pugui disposar del projecte de forma que les obres podrien iniciar-se immediatament". Bé, açò és el que demanem, que s'iniciïn immediatament.

I, per últim, un altre punt, que és el punt de Son Dureta, Son Espases, etc. Aquest punt el presentam en honor de la consellera, perquè nosaltres no parlàvem de Son Espases aquest dia, la consellera ens va dir que teníem por de parlar de Son Espases, va dir que aquest diputat no estava d'acord amb la postura del Partit Socialista, que jo tenia un o poquet de llum, no gaire, un poquet de llum, no en tinc gens de llum, perquè no hi estic d'acord, per tant no tinc cap llum, jo no hi estic d'acord tampoc, va parlar més del tema de Son Dureta que del tema que li demanàvem.

I jo d'entrada vull dir una cosa, dir que nosaltres no vam fer res ni vam dir res que es fes un nou hospital a Menorca i diem que no s'ha de fer aquest a Son Espases, com va dir i està escrit en el *Diari de Sessions*, a part que per a mi és indigne per part d'un conseller dir això per enfrontament d'Illes, a part de la indignitat que representa demostra el desconeixement absolut de la consellera respecte a Menorca, proves, n'ha donat, que no sap res, proves, n'ha donat, que no els importa el que passa a l'hospital, dintre de l'hospital, que és un desgavell i s'està deteriorant, ho he dit moltes vegades aquí sense posar exemples concrets, que algun dia els haurem de dir, però dintre. Però que no sàpiga el que passa a fora, consellera!

Clar, ve molt poc, jo ho entenc, i, si ve, ve a fer una roda de premsa i poca cosa més. Per tant es veu que no s'ha adonat que

l'edifici de l'Hospital de Menorca no és com l'edifici de Son Dureta, que són mòduls; l'edifici de l'Hospital de Menorca és un edifici de pedra que es va inaugurar l'any 55, que jo vaig anar amb una bandereta a rebre el Francisco Franco quan el va venir a inaugurar, l'única vegada que va venir a Menorca -és dels primers records que jo tenc, miri quina cosa hauré de dur tota la vida en el cap...

(Rialles)

...i aquest edifici de l'any 55 ja és un edifici de pedra, que no es pot fer per mòduls, no es pot dir "facem el maternal", com és aquí a Son Dureta, "facem-lo nou i la resta continua"; no, allà va tot en una peça. I li ho dic amb coneixement de causa, perquè allà es va fer una obra l'any 80, jo era el gerent en aquell moment i, per cert, no es va morir ningú de cap malaltia, ni paleta ni malalt, com diuen vostès.

Però li dic tot això..., per què li ho dic?, per què li dic això? Perquè vostè ens va dir que estàvem d'acord a fer Menorca i no estàvem d'acord a fer Son Espases. Per tant li dic ben clar que no es pot tirar un tros d'hospital; és incomparable i vostè aquí es va equivocar. Però a més a més, a part d'equivocar-se, ens va dir una mentida amb coneixement de causa, i ja l'ha dita dues vegades; la hi va corregir l'altre dia la Sra. Mascaró, la hi va corregir la Sra. Salom i la hi tornaré a dir avui jo. L'Hospital de Menorca no es fa a un solar rústic, consellera; es fa a un solar catalogat de serveis per l'ajuntament, i vostè diu que l'han canviat de rústic a urbà per comparar Son Espases dient que... No, miri, no té res a veure. Allò era una zona de serveis que es va passar a sanitària, era una zona on anaven a fer pistes de tennis, consellera. Son Espases no, Son Espases és una zona diferent que vostès destrossaran, i faran un hospital nou allà i guanyarà doblers qui ha de guanyar doblers.

Però de fet avui no hauríem de parlar gaire d'açò. El fet és que no s'ha començat l'obra d'un hospital que, segons vostè, estaria abans del que hagués estat Son Dureta nou. I vostè ens va enredar, vostè ens va enredar perquè ens va fer fins i tot reunions amb l'oposició... "Aina Castillo..."; no, aquesta no, en aquesta *empeñaba su palabra*, esperi... "*Castillo someterá a examen a la oposición de los solares de Son Dureta*"; ens feia una reunió per explicar-nos els solaris de Son Dureta, i li estic parlant del 2003, del 2003, estàvem parlant del solar quan ja el tenien decidit, però era el 2003. Després van dir que començaria el 2005; posteriorment la primera pedra "*será en otoño, como máximo de 2005*", i estem a *otoño* però del 2006.

I, clar, Madrid no dóna doblers, i com que Madrid no dóna doblers no es pot fer, perquè amb vostè sempre acabam, va acabar l'altre dia dient que Madrid no dóna doblers. Jo recordo amb afecte aquelles paraules seves, que ens deia "*Madrid me mata*" quan vostè estava a l'oposició i governava la Sra. Pastor, Sra. Pastor que, per cert, el març del 2000, sis dies abans de les eleccions aquí -tenc aquí el diari- va dir: "*No hablemos de más financiación. Hay que mejorar la estructura administrativa y trabajar mejor*". D'acord.

Per açò nosaltres hem presentat aquest sisè punt, que ja li dic que la nostra idea no era presentar-lo, però vostè ens va incitar perquè li agrada parlar més de Son Dureta que d'altres coses, i jo l'únic que demanaria és que si realment fan Son

Espases o realment fan un Son Dureta nou al lloc de Son Dureta, ens invitin a posar la primera pedra, igual que ens va invitar en el seu dia el Sr. Romay a posar la primera pedra de Son Dureta, que jo tinc aquí la invitació, que jo era conseller - "9,15 Son Dureta; 9,30 primera pedra; 9,40 parlamentos de Sergi Bertran, INSALUD, consellera y ministro". Encara esperem posar la primera pedra; confiem que ara es posi, jo confio que a Son Dureta, però em temo que serà a Son Espases.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Gascón, jo crec que vostè ha presentat una moció conseqüència de la interpel·lació anterior que és del tot raonable. Ja dic prèviament que des del nostre grup hi donarem suport, però no sé si en aquest cas tindrà l'agraïment de la Sra. Consellera per plantejar aquests temes o no el tindrà. Habitualment sol tenir vostè i solem tenir tots l'agraïment de la Sra. Consellera a l'hora de permetre que ens parli dels quatre hospitals que està construint -sempre són quatre- i de tot el que s'ha fet, però aquí vostè entra en concrecions i en coses que no va aconseguir aclarir, perquè la consellera no li va donar resposta a la interpel·lació, i concrecions sobre promeses fetes per complir-se dins aquesta legislatura i temes que no es duen endavant, perquè és més fàcil anunciar-ho en roda de premsa que no començar la construcció realment, que és una mica més complicat, i vostè parla de centres sanitaris de Palma, no parla de tots els 55 nous centres, que també se n'hauria també pogut fer un repàs i veure fins i tot quin grau de compliment hi ha.

Però deixant de banda aquesta crítica a l'incompliment de les promeses, només que sigui perquè per part del Govern hi ha molta facilitat per fer promeses, jo no dic ni que hi hagi mala voluntat ni res d'això però hi ha molta facilitat per fer promeses, però vostè concreta molt en aquests centres i jo crec que realment és exigible, són uns centres molt determinats, centres que s'han vengut prometent i que a hores d'ara no estan en marxa, en tot cas estan en licitació en els millors dels casos. Ens pareix una moció del tot raonable, demanar això, i esperam també que fins i tot el grup aquest de la majoria, el Grup del Partit Popular, del Govern, li pugui donar suport perquè és el compliment de promeses seves. Ens solen recordar com és de sagrat el programa electoral i el seu compliment, i crec que el compliment d'aquestes promeses també seria important.

A part de la concreció dels centres de salut de Mallorca vostè inclou una cosa més, que és el bloc quirúrgic de Can

Misses, que també sembla ser que està a punt de començar. Evidentment si comença a principi de l'any que ve hi haurà un retard com a mínim d'un any, i crec que és exigible, com diu vostè aquí, que comenci d'una manera immediata, que ja no estarem dins el termini, i, home, jo em permetria afegir -no és una esmena, però ja que parla de l'Hospital de Can Misses- que sí que seria bo que s'acabassin els estudis sobre què se n'ha de fer, d'aquest hospital, si s'ha d'ampliar, remodelar o se n'ha de fer un de nou. Ara que sembla ser que s'abondarà per fi el bloc quirúrgic, no estaria de més que es plantejés això, perquè allò cert és que no hi ha una idea, no hi ha un projecte global per a aquest hospital. El que va dir la consellera a la interpel·lació és que s'havia fet la reforma de pediatria i diàlisi, que es va trobar el projecte, però un pla de futur per a aquest hospital no hi és.

I per últim, lògicament, he de coincidir una vegada més en aquest punt que diu vostè que no pensava incloure, però que la mateixa consellera va demanar, que és allò de..., bé, demanar la renúncia a aquest hospital de Son Espases, que total han estat incapaços de posar aquesta primera pedra, que és una operació en sòl rústic i vinculada a especulació immobiliària que no té cap sentit des d'un punt de vista sanitari, i que ha fet que perdem tota aquesta legislatura sense iniciar la reforma important, la reforma de Son Dureta o el nou Son Dureta, de la qual ja s'havien hagut de posar pedres en legislatures anteriors.

Ja dic que el nostre grup li dóna suport absolutament i pensam que com a mínim en els temes dels centres de salut de Mallorca hi haurà unanimitat, hi haurà voluntat de dur-ho endavant, més dubtós és aquest darrer punt, però realment crec que seria necessària una reflexió per part del Grup Popular, per part del Govern, i creim que ja seria hora de la renúncia a Son Espases i començar d'una vegada la reforma de Son Dureta, que prou falta fa, que prou s'està degradant, tot i que han de fer inversions cada any necessàriament, inversions que amb aquest projecte de la desaparició de l'actual hospital serien inversions perdudes. Molt ens agradaria que hi hagués una rectificació en aquest tema, no tenim moltes esperances que n'hi hagi, però sí que pensam que no hi ha cap excusa per no votar a favor de tots els punts concrets de centres de salut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies. Des del PSM evidentment donarem suport a aquesta moció tan assenyada que ha presentat el Partit Socialista, i hagués pogut ser molt més ambiciosa, però realment s'ha referit a coses molt concretes que poden tenir el suport de tots els grups d'aquesta cambra.

Com que estam en temporada de pressuposts i revisam els dels altres anys i tot això, m'ha vengut bé per fer una revisada del que ens va prometre la consellera a cada pressupost d'aquesta legislatura. A la primera compareixença va parlar de molts de centres, no va especificar, però ja dia 13 de novembre

del 2003, quan ens va presentar el pressupost del 2004, ens anunciava per al 2004 el bloc quirúrgic de l'Hospital de Can Misses i completar tota la xarxa de centres sanitaris d'atenció primària de les Illes, tota, deia. Li vàrem demanar quins, però no va concretar gens, però va dir tota la xarxa. Per tant aquells 55 i segurament més, en devien haver de fer, però no s'han fet.

Un any després, era dia 11 de novembre del 2004, a la compareixença dels pressupostos per al 2005 ens diu que seran prioritats els nous centres d'Aragó i de Can Pastilla, i les reformes i ampliacions de Pere Garau i Badia Gran. Badia Gran està en marxa, ja els convé. I a més ens deia que "durant el proper any tenim la intenció també d'avançar en allò que serà la reforma del bloc quirúrgic de Can Misses"; un any després d'haver-nos promès que faria el bloc quirúrgic ens diu que té intenció d'avançar en la reforma.

9 de novembre del 2005 ens torna parlar del centre de salut d'Aragó, que ja era prioritat l'any anterior, i del de Can Pastilla; havien estat prioritats als pressupostos del 2005 però ja els incloem dins el pressupost del 2006. I ens parla també dels de Sant Agustí, Escola Graduada, Son Roca, Rafal Nou, Secar de la Real. I evidentment hi torna a aparèixer el bloc quirúrgic d'Eivissa, perquè com que no l'havien fet... Després s'estranyen que diguem que venen fum.

I a dia d'avui i referent als temes que vostè va treure a la interpel·lació, Can Misses que ens havien de fer el 2004 s'ha publicat la licitació, tres anys després, només s'ha publicat l'adjudicació de la licitació, res més. A Sant Agustí, que és el que està més endavant, en fase d'equipament. Dels dos que eren prioritaris en el pressupost del 2005, el d'Aragó es va adjudicar dia 23 d'octubre del 2006, fa tres setmanes, i era prioritari construir-lo dins el 2005, una urgència; no sé si encara deu estar signat el conveni amb l'empresa, l'acord amb l'empresa; s'ha fet el concurs però llavors hi ha el mes aquell de possibilitat de retratar-se i per tant no sabem ni si està firmat el contracte amb l'empresa. El de Can Pastilla encara està pendent de licitació i també era prioritat el 2005; el gener del 2007 Can Pastilla no estarà adjudicat, encara.

Rafal Nou està en projecte i Es Molinar ara sabem que obriran una unitat provisional perquè en el solar on s'havia de construir hi ha hagut un petit problema administratiu; i és curiós, és curiós, perquè Es Molinar és el terme municipal de Palma; idò, miri: "Hem tengut coordinació també amb l'Ajuntament de Palma, amb el Sr. Rodrigo de Santos i amb la Sra. Marina Sans, que és la regidora de Sanitat, i la veritat és que a la primera reunió ja vàrem assumir el compromís de dur endavant els centres de salut perquè tenim els solars". Jo pensava que efectivament tendrien problemes de solars, però "els tenim". Això ens ho va dir a la primera compareixença en aquesta cambra, quan ens va venir a presentar les línies de govern, dia 25 de setembre del 2003. Estam a mitjan novembre del 2006 i ara descobrim, més de tres anys després, que aquests solars que tenien, i que estava tot a punt, i que no hi havia problemes, almanco en Es Molinar tenen un petit problema administratiu. Per tant o ens han enganat ara, o ens varen enganar quan ens varen dir això, o han estat enganant els ciutadans dient que farien els centres de salut i no els han fet. Aquest petit problema administratiu deu ser molt gros, perquè si no s'ha fet deu ser molt gros. Per tant a hores d'ara no s'ha

resolt. És urgent que la conselleria intenti negociar amb els veïnats una ubicació per poder construir aquest centre, com demanau al punt 3.

I us donarem suport al punt 3 i a tots els altres, perquè realment és una dada objectiva que no s'han construït els 7 nous centres de salut i unitats sanitàries promesos i repromesos per la consellera. I també és una dada objectiva que encara no han començat les obres en els quiròfans de Can Misses, que ja ens sonen com a vells de tant de parlar-ne i encara no s'han començat a fer; per tant és hora de reclamar la construcció de Can Misses com totes les altres que es demanen.

I referent a l'hospital de referència, n'hem parlat moltíssim, però sincerament jo crec que el Partit Popular no vol un hospital de referència nou; al Partit Popular no li interessa. El Sr. Rodrigo de Santos necessitava fer requalificacions a Palma i l'hospital ha estat l'excusa. Però si han estat capaços de fer tot el que han sabut fer fins ara en autopistes, vinguessin o no doblers de Madrid, encara que tinguessin un conveni signat s'han gastat cinc vegades més el que diu aquest conveni i ho han pogut fer, si realment el Partit Popular cregués necessari un hospital de referència nou avui estaria almanco començat. Però el Partit Popular no hi creu, en aquest hospital; ells creuen a continuar invertint en la sanitat privada -per això aquella partida en els pressupostos de despeses fora del sistema va creixent- però, en l'hospital, no hi creuen. Però és hora de reclamar-los-ho; ells varen prometre un nou hospital de referència, no varen dir a on; que el facin, és hora de dir-los-ho, i nosaltres deim a més que, com que ja tenim un projecte viable, facem aquell projecte i s'ha acabat, però ells, Sr. Gascón, no hi creuen, en això.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en relació al fet que el Govern de les Illes Balears no ha complert el compromís de construir 7 nous centres de salut durant aquesta legislatura, hem de dir amb rotunditat que això no és cert. Tots vostès saben que els processos administratius són diferents dels processos familiars o dels processos d'allò privat. Allò administratiu té tot un seguit d'un procés administratiu tal i com es diu que això forma de la decisió política de fer-ho. Si vostès són tan amables de fer un seguiment veuran que està tot de la següent manera:

La construcció del centre d'Aragó començarà aquest mateix mes de novembre, una vegada que s'ha adjudicat l'execució de les obres amb un pressupost que vostès deuen conèixer. El de Son Roca ja disposa de projecte redactat i del conveni firmat amb l'ajuntament; ara ja s'han iniciat els tràmits per licitar l'obra. El de l'Escola Graduada ja s'ha enviat al BOIB la convocatòria del concurs per licitar les obres i es publicarà en

aquests propers dies. El de Pere Garau ha seguit un procediment distint perquè s'ha licitat la redacció del projecte i l'execució de les obres; el concurs ja ha estat adjudicat o ja s'ha adjudicat i previsiblement en el gener del 2007 les obres començaran, gener del 2007 una vegada licitat. El del Rafal ja ha estat l'Ajuntament de Palma que ha elaborat el projecte bàsic de reforma; ara estan contemplant la possibilitat de fer el mateix que es va fer en el de Pere Garau, és a dir, licitar a la vegada el projecte i les obres; el pressupost es fixarà una vegada disposin del projecte redactat i es durà endavant. Tots aquests projectes, com vostès saben, tenen un pressupost aproximat de 10 milions d'euros.

Jo els dic que si el que vostès pretenen és que nosaltres els demanem disculpes per arribar 5 minuts tard, ho farem amb molt de gust si vostès són capaços de demanar disculpes per no haver arribat. És a dir, efectivament potser feim 5 minuts tard perquè els processos administratius són complicats, són enrevessats i s'han de complir escrupolosament totes les premisses i condicions administratives. És vera, vostès tenen raó, podríem dir que la consellera els engana si no es fes allò que va dir que faria. Repetesc: si vostès ens demanen que demani disculpes per arribar 5 minuts tard ho farem amb molt de gust sempre que vostès demanin disculpes per no haver arribat, d'acord?

Quant a la zona d'Es Molinar, hem de dir que el 2007 obrirem un centre de salut a un local en règim de lloguer; mentrestant el centre projectat en el solar de Sa Gruta continua la seva tramitació. Precisament perquè som sensibles a les necessitats sanitàries dels veïnats del Molinar hem adoptat aquesta solució, que es posarà en marxa de forma immediata en un termini d'un mes i mig. Això està en el *Diari de Sessions*; després ho podreu retraure, si ho considereu adequat.

En el cas del centre de salut del Camp Redó permetin-me que m'aturi, perquè aquí hi ha el paradigma del que vostès diuen i del que vostès fan. És a dir, centre de salut de Camp Redó; un exdirector general, portaveu vostre, del Grup Socialista en temes de salut, aquí: "No s'ha de fer res nou, tot s'ha de reformar, perquè en això el PP sempre especula i la pilotada i aquesta obsessió de construir...". Molt bé, centre de salut del Camp Redó; el Servei de Salut comença a treballar en el projecte de reforma i ampliació de l'actual edifici; l'objectiu, a més de renovar les instal·lacions, era augmentar la seva superfície amb una planta, és a dir, créixer cap a dalt, i llavors els treballadors del centre varen demanar una reunió per parlar d'aquest tema, i el Servei de Salut, com no pot ser d'una altra manera, els va rebre perquè ells deien que per a ells era molt important comptar amb l'opinió dels professionals; per a nosaltres també, per això els rebem. Els treballadors de Camp Redó, liderats per vostès saben qui, digueren en aquella reunió que no volien fer una reforma, que no volien fer una reforma per les molèsties que suposava compaginar les obres amb l'activitat assistencial, i que se'ls havia de dir que l'Ajuntament de Palma cediria uns terrenys al Quarter d'Infanteria. Nosaltres, que naturalment pensam igual i no ens n'amagam, i no deim aquí una cosa i allà la contrària, varem pensar que tenen raó. Per tant en aquests moments s'estan estudiant, perquè la lògica és aclaparadora, les dues possibilitats. Hem escoltat els professionals, liderats per un socialista de pro, per cert amb el cap molt ben moblat, que diu que edificar a un lloc on hi ha

activitat assistencial si és possible s'ha d'evitar, i nosaltres naturalment escoltam els professionals y *en eso estamos*. Els deman una mica de..., ho deixarem córrer, perquè després us sentiu insultats a la primera que us diuen que no us agrada.

(Algunes rialles)

I passarem a Son Dureta. Allò de Son Dureta ja..., si volen en podem parlar, però estam a les mateixes de sempre. No renunciem al projecte de Son Espases i l'hospital es farà. Demanarem disculpes pels 5 minuts de retard a començar, perquè a l'acabar..., l'acabarem abans del que s'hauria acabat si s'hagués rehabilitat. Repetesc: demanarem disculpes pels 5 minuts de retard a començar, però després acabarem abans perquè tots sabem com funciona allò de l'administració.

Finalment us he de dir en relació als quiròfans de l'Hospital de Can Misses que ja està obert el concurs d'execució de les obres del nou bloc quirúrgic i, per tant, previsiblement dins el primer quadrimestre del mes de..., perdó, del 2007 això serà una realitat, els seus inicis; ja està en aquests moments obert el concurs d'execució.

Per tant tot allò que vostès diuen que són promeses incomplides i que no es faran i que no s'han fet els puc demostrar amb els expedients administratius a la mà que tot allò que deim és cert.

Jo dic -i perdonin que continuï amb el meu discurs- que la política de salut descansa sobre els següents eixos: els professionals, que són els que duen a terme tot allò que és el més important del projecte, de qualsevol projecte de salut, i amb els professionals nosaltres hem fet les feines que vostès coneixen: carrera professional, escoltar-los, per què s'ha de fer i no s'ha de fer Camp Redó, Son Dureta...; a Son Dureta (...) perquè la majoria dels professionals de Son Dureta demanen un hospital nou i l'Ajuntament de Palma ens va oferir aquest solar; això per l'únic que la consellera i el Govern del president Matas varen prendre aquesta decisió.

Una altra cosa és la investigació i la docència. No us sentit pràcticament en tota la legislatura parlar d'aquestes coses, que jo crec que són cabdals. Varen veure vostès no fa una setmana la inauguració a Caubet del projecte emblemàtic, que ens donarà prestigi a nivell mundial i que Europa veu amb uns ulls absolutament extraordinaris i els hospitals de referència de tota Espanya ho beneeixen. Per tant investigació, docència. A GESMA no n'hi havia i ara n'hi ha. És a dir, processos que són absolutament irrefutables.

Assistència. Les llistes d'espera..., vostès només facin, per favor, un exercici: comparin, amb seriositat, eh?, comparin i després veuran el que s'ha fet. Per això naturalment en parlen poc. Qualitat del servei; la qualitat del servei vostès saben Son Llàtzer com està de felicitat per tot el sistema informàtic sense papers; l'Hospital de Son Dureta guardonat cada dos per tres amb les condicions amb què fa feina per la seva magnífica excel·lència en assistència. I en infraestructures aquest govern ha apostat per fer un salt qualitatiu que és el salt -ja ho vaig dir en una ocasió- de l'excel·lència. És a dir, clar que tenim hospitals que de la manera que poden treuen la feina endavant, però s'havia de fer un salt per allò qualitatiu, és a dir, per

l'excel·lència, i per això diuen que la consellera ven fum. Perdonin: tres hospitals nous i un hospital començat. Això és el que hi ha i no podem sortir d'aquest discurs perquè és el que hi ha, i vostès, en lloc de fer aquesta política d'oposició dels punts que jo els don continuen amb Son Espases, i si Son Espases, i si allà va dir que començaria però encara no ha començat...

Escoltin, tot allò que els he dit està a la seva disposició perquè ho puguin comprovar. Tot està en marxa, tot es farà, tot està en condicions de dir que són solucions i que anirem endavant i per tant l'administració és lenta però és segura; quan un expedient està en marxa ja no té tornada enrere, el que costa a vegades és fer-lo i sobretot quan es vol fer amb la cura amb què la nostra consellera ho vol fer.

I jo els diria que allò important és passar d'allò general a allò substantiu, no d'allò ínfim a allò superlatiu. Agafar l'anècdota de si arribes 5 minuts tard per fer tota la campanya que el Govern no compleix em pareix simplement extemporani, i per tant els acab amb el que els he dit al principi, nosaltres els demanam disculpes per arribar 5 minuts tard a la reunió, vostès demanin-les per no haver arribat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Gascón, quan vostè vulgui.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Vull agrair a la Sra. Mascaró i al Sr. Ramon el seu suport; vull agrair al Sr. Munar el to, les maneres i com ha explicat tot el que pensava, li ho agraeisc sincerament. Potser si la consellera hagués dit això que ha dit avui vostè tan concret, no sé si hagués presentat la moció. Es veu que vostè en sap més que la consellera, la consellera no va dir res de tot això, si mira el "daixò". Pot demanar la paraula el moment que vulgui.

En el que no estic d'acord jo és en allò dels 5 minuts tard, Sr. Munar. 5 minuts tard han arribat després de tres anys i mig i demanen explicacions a uns que van estar un any i mig... Bé, per l'amor de Déu!, això no es menja tan fàcil, 5 minuts tard.

I després ens diu que el procés administratiu és el que és a l'administració pública. Bé, és el mateix el procés administratiu ara que fa..., (...) governava el pacte i van estar un any i mig. És aquesta senyora, que du tres anys i mig i continua amb el procés administratiu, que semblava que el Sr. Rodrigo de Santos ja li havia donat els terrenys. I a més ells s'han definit com un govern de professionals; de professionals de què? Ara ja em començo a preocupar.

Miri, a mi el que em preocupa no és això, el que vostè ha dit, estic content que ha posat data a les coses; jo pens que si es fa així no s'acabarà quan es va prometre, però bé, bé està el que s'acaba. No estic d'acord amb això dels cinc minuts, perquè en

total fa tres anys i mig, més un i mig, són cinc, per tant potser ja està bé de dir que en un any i mig s'ha fet menys que en tres i mig, quan en tres i mig encara no s'ha fet tot el que s'havia de fer. Jo em tem que tot això que el gener s'inaugura un, el gener es comença la pedra, a veure si serà veritat allò que jo dic de tant en quant que hem esperat al final per anar posant pedres per a les fotos, Sr. Munar?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Senyores i senyors diputats, passam a la votació de la votació. Passam a votació.

22 vots a favor; 27 en contra; cap abstenció; per la qual cosa queda rebutjada la moció RGE núm. 8997/06.

III.2) Moció RGE núm. 9061/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a depuradores de l'Agència Balear de l'Aigua, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7796/06.

A continuació, debatrem la moció RGE núm. 9061/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a depuradores de l'Agència Balear de l'Aigua, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7796/06. Té la paraula el Sr. Ramon.

Pregaria un poquet de silenci, senyores i senyors diputats, si són tan amables.

Moltes gràcies. Sr. Ramon, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. La casualitat o tal vegada el fet que aquesta temporada d'estiu hagi estat especialment negre en el tema de depuració d'aigües residuals i d'abocaments ha fet que dues setmanes seguides haguem vist interpel·lacions sobre el funcionament de les depuradores i ara, lògicament, correspon el moment de les mocions, en aquest cas la moció que presenta el Grup Esquerra Unida i Els Verds. He intentat que fos una moció en positiu, que duqués propostes que servissin per millorar el funcionament, fugint una mica del debat crispat que a qualque moment hi va haver a les interpel·lacions. No sé si ho aconseguiré, però aquesta és la idea, fer unes propostes de futur, de millora, que no es reproduïssin els fets que han passat aquest estiu, que alguns venien de lluny, però d'altres han estat nous i diferents d'aquest estiu; fets que s'han produït tant a Mallorca, on hi ha hagut abocaments diversos que han anat a parar a la mar, que han anat a parar a les platges, però fets que han passat molt especialment a Eivissa, també una mica a Formentera, però especialment a l'illa d'Eivissa.

Crec que això és absolutament lamentable des de qualsevol punt de vista, des del punt de vista sanitari, des del punt de vista de les molèsties als veïns, als usuaris de les platges, des del punt de vista de la imatge turística també, perquè si s'han de tancar unes platges molt visitades pels turistes, perquè hi ha uns abocaments d'aigua sense depurar, lògicament la imatge turística és desastrosa. I són una sèrie de problemes que han

sorgit, jo crec que per diverses causes: una causa prèvia, però crec que important, que ja vaig intentar deixar clara a la interpel·lació, és el model territorial, és el fet dels creixements excessivament ràpids que es produeixen a qualque moment i que deixen antigues les instal·lacions en molt poc temps; el fet també del creixement dispers que fa que sigui necessari un nombre de depuradores que segurament no és lògic per la població de les Illes Balears i que funcionarien millor si poguessin estar més concentrades i no n'hi hagués d'haver tantes.

I el fet de les xarxes municipals. Crec que també s'ha de tenir en compte, no sempre els vessaments que s'han produït venen directament de les depuradores sinó que se n'han produït de xarxes municipals, això és cert, encara que jo crec que la part transcendent, la part més important sí que ha vingut de les depuradores. Però hi ha problemes que tenen els municipis, hi ha problemes també amb aquestes xarxes municipals.

Què entenem que s'ha de fer i també partint del diagnòstic? El diagnòstic, a part d'alguns altres problemes que he dit abans, és que s'ha posat més èmfasi en la construcció de depuradores que no en el seu manteniment. Les depuradores són instal·lacions complexes, instal·lacions que no tenen una vida útil tots els seus components que sigui molt llarga i s'ha de fer una renovació, una millora constant de les depuradores, si volem que funcionin, perquè ja dic, no basta plantejar-se la construcció de noves depuradores sinó llavors fer el seu manteniment. Deixar ben clar també que quan parl de manteniment de les depuradores, parl tant de la depuradora en sentit estricte, com també d'aquells col·lectors o emissaris que formen part de la gestió de la depuradora, de la gestió encarregada al Govern de les Illes Balears, a través de l'Agència de l'Aigua, i que estan en molts casos en males condicions, amb molta antiguitat i que ha estat bàsicament el que ha fallat aquest estiu.

Per tant, el primer punt d'aquesta moció és instar la conselleria a elaborar un pla urgent de millora i manteniment d'aquelles depuradores existents i que ara mateix tenen un grau de problemes a l'actualitat o els poden generar en un futur immediat, per una situació de manteniment insuficient o deficitari. Un pla específic, no es pot oblidar, és cert, la construcció de noves depuradores allà on facin falta, però aquest pla per mantenir-les en bones condicions. Crec que és una de les infraestructures essencials; sé que no es veuen tant aquestes obres, només es veuen quan donen problemes, que tal vegada agrada més tallar cintes d'altres tipus d'obres, però és una infraestructura absolutament essencial per a les nostres illes la qual ha d'estar en un correcte estat de manteniment.

Si em permeten, el punt número 2, el qual crec que és elemental, però ja sé que tindrà una certa polèmica, el deixaria per al final.

Passaria a parlar del punt número 3. Ja he dit abans que hi ha problemes d'aigües residuals, de vessaments que venen de les depuradores, altres que venen de la xarxa municipal, hi ha municipis que tenen unes xarxes amb molta antiguitat i que tenen dificultats per fer front a la seva renovació. És demanar una actuació decidida, implicar-se per part del Govern de les Illes Balears amb els ajuntaments per a la millora d'aquestes

xarxes pròpies d'aigües residuals. Entenem que és una obligació també del Govern aquesta col·laboració amb els ajuntaments, la qual s'ha produït en alguns casos, però que creim que s'ha d'intensificar.

Lògicament, una conseqüència que s'ha de detreure de les depuradores amb un funcionament correcte és que llavors aquesta aigua depurada, que és una depuració molt costosa, no es perdi i es reutilitzi tota ella.

(Remor de veus)

Evidentment, per poder-se reutilitzar les aigües depurades han de tenir la qualitat suficient que s'ha de garantir també des de la Conselleria de Medi Ambient del Govern.

El cinquè punt és instar el Govern a modificar o, fins i tot, si això donàs peu que ho aprovàs el Grup Parlamentari Popular, a modificar o a estudiar la modificació del cànon del sanejament de l'aigua, aquí faltava la paraula sanejament, però era un error mecanogràfic, supòs que totes les diputades i diputats ho han entès. Per quin motiu això? Per què entenem que ara mateix és insuficient el que es recapta via cànon de sanejament, és insuficient per fer front a totes les despeses necessàries per al bon funcionament de les depuradores i, a més, no és prou just en la seva aplicació; no hi ha ni conceptes de progressivitat ni està establert de manera correcta la contribució de la població flotant, de tal manera que recau de manera excessiva sobre la població estable i resident sobre els consumidors particulars i s'hauria de fer una millora d'aquest cànon de sanejament amb aquests objectius. No feim una proposta concreta, creim que és una cosa a estudiar des del Govern i a trobar-li solucions que vagin en aquest sentit que deim.

I la que he deixat en darrer lloc, és el tema de la construcció de la nova depuradora, mal denominada de Vila, a l'illa d'Eivissa, dic mal denominada perquè és una depuradora d'interès supramunicipal, declarada d'interès general, que dóna servei a tres municipis. Durant tota aquesta legislatura s'han donat moltes voltes a aquest tema, s'han trobat ubicacions que crec que eren perfectament correctes, però, per manca de col·laboració d'alguns municipis, els quals no han volgut ser solidaris, a pesar que aporten a aquesta depuradora una part important de les aigües que s'han de depurar, per dificultats de trobar terrenys s'arriba a una situació que hi ha una pressió molt forta damunt l'Ajuntament de Vila i que al final ofereix l'únic solar de què disposa i el posa a disposició del ministeri, perquè es construeixi la depuradora.

Curiosament, això fa reaccionar la conselleria i el consell insular, els quals s'havien desentès de la ubicació concreta i ràpidament troben una nova ubicació. Problema que té aquesta nova ubicació: està situada a partir de la cota 125, el punt més baixa és la cota 125, terreny forestal, declarat àrea natural d'interès paisatgístic. Crec que és una aberració situar allà una depuradora, es pot situar en sòl rústic comú, a una cota inferior i, en qualsevol cas, crec que és exigible al Govern, a la Conselleria de Medi Ambient, que compleixin la pròpia legislació de les Illes Balears, la pròpia LEN, la qual a l'article 10, apartat 2, sí que permet que edificacions declarades d'utilitat pública es puguin ubicar en aquests espais, sempre

que s'acrediti la necessitat d'ubicar-lo en una àrea protegida, perquè no hi ha alternativa tècnicament viable. Bé, alternatives tècnicament viables, no només viables, molt més viables, molt més senzilles, hi són; és una autèntica aberració situar la principal depuradora de l'illa d'Eivissa dins una zona ANEI, a partir de la cota 125.

Si hem d'esperar quatre anys més perquè es construeixi, com va dir el conseller, si s'ha tardat el que tardava fer un expedient d'expropiació o negociar una compra d'un terreny en sòl rústic comú i a una alçada inferior, en base a criteris tècnics, creim que no seria tan difícil i que s'hauria d'aprovar aquest punt de la moció i, sobretot, s'hauria de renunciar a situar la depuradora dins un ANEI.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM, la Sra. Vadell té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Ramon, el nostre grup donarà suport a aquesta moció que el seu grup ha presentat, perquè creim que és coherent i conseqüent amb la interpel·lació que va tenir lloc en aquesta sala fa quinze dies. Vostè va plantejar uns problemes sobre la gravíssima situació que s'ha viscut a Eivissa aquest estiu i el Sr. Conseller va reconèixer part d'aquests problemes, evidentment no els va assumir tots, com acostuma a fer va escampar boira cap als ajuntaments dient que no tota la culpa dels abocaments era seva, però així i tot crec que la seva proposta és raonable perquè són propostes, com vostè ha dit, en positiu i que poden donar solució als problemes que s'han plantejat aquest estiu a Eivissa i a Mallorca també, i donar solució, sobretot, de futur, perquè no es tornin a produir.

El primer punt, evidentment, vostè demana que s'elabori un pla urgent per a la millora i manteniment de les depuradores dependents de l'Agència Balear de l'Aigua; el problema ja s'ha discutit moltes vegades aquí i s'ha constatat i a més s'ha assumit que hi ha una manca de manteniment o una insuficiència en els recursos per al manteniment, que és el que després fa que les canonades rebentin i que els emissaris aboquin on no han d'abocar. Per tant, s'hauria de fer un diagnòstic total de totes les depuradores i de tots els emissaris que necessiten reforma i fer-hi feina per millorar-los en aquest sentit. Però que hi hagi una transparència i hi hagi un coneixement de causa total, per saber on són els problemes i poder-hi posar remei.

Evidentment, si no tots els problemes són de la conselleria i hi ha ajuntaments que són responsables de les xarxes de conducció, la conselleria també l'obligació de donar suport, per tant el punt 3 creim que és conseqüència del punt 1 i també és raonable que la conselleria, així com dona suport a un pla especial que ha fet per a les xarxes de distribució d'aigua potable, perquè no hi hagi sortides allà on no toca d'aquesta xarxa de distribució, que també hi pugui haver aquestes ajudes

per millorar, corregir i adobar la xarxa d'aigües brutes. Per tant, creim que també és raonable.

En el punt 2, creim que és especial aquest punt 2, Sr. Ramon, perquè és una contradicció, i així ho manifestam, és una contradicció que per part de la Conselleria de Medi Ambient, en què la funció principal és la protecció del medi ambient, llavors es dediqui a degradar espais protegits per construir-hi depuradores. Creim que aquest punt seu hauria de ser suportat per tota la cambra i, a més, ja ni haver-ho pensat de fer una depuradora a un espai protegit, a més així com està Eivissa que de cada vegada en queden manco d'espais protegits i d'espais emblemàtics. Crec que degradar un altre espais d'aquests seria un pecat imperdonable, per tant si poguéssim votar dues vegades aquest punt el votàriem, no pot ser.

I per una altra banda, els altres dos punts, clar, impulsar plans per a la reutilització d'aigües depurades, això també cau pel seu pes, que aquestes aigües hagin d'estar en un grau de depuració suficient com perquè puguin ser utilitzades tant per l'agricultura com per regar espais urbans és evident que sí.

Per altra banda, el punt 5 li agraim que ho hagi aclarit, no enteníem massa bé què era exactament el que demanaven, veig que al final demanen tarifes progressives per al consum; nosaltres creim que si ja s'apliquen tarifes progressives per al consum, llavors tornar aplicar tarifes progressives per a la depuració tal vegada seria escurar una mica massa les butxaques, però sempre segons a quins establiments i segons a quins casos creim que s'hauria d'estudiar.

Per tant, votarem que sí a tots els punts de la seva moció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, gràcies, Sr. President. Començarem per aquella esmena, a la qual no donarem suport, i és la relativa a la nova estació depuradora de Vila. A nosaltres no ens satisfà que aquesta estació es faci finalment a un espai protegit, no obstant, com ha dit molt bé el diputat per Eivissa, aquesta és una possibilitat que la pròpia norma es reserva, perquè evidentment quan hi ha una necessitat que no es pot resoldre o, com a mínim, no es pot resoldre senzillament d'una altra manera, doncs no queda més remei que fer això. Nosaltres els que volem posar damunt la taula, per no donar suport a aquest punt, és el fet que les administracions implicades hagin finalment arribat a un acord i es pugui tirar endavant aquesta estació que, com hem vist molt bé, és tan necessària a causa de la saturació de l'antiga depuradora de Vila.

Quant a les altres quatre, sí que les donarem suport. Nosaltres creim que la primera és important, ho vàrem veure en els dos debats que vàrem tenir sobre el tema de depuradores; hi ha hagut segurament una necessitat més d'invertir en noves o d'ampliar que d'arreglar les depuradores i aquestes, doncs, de

cop i volta fan fallida, fan fallida no només les depuradores, sinó els emissaris i també les xarxes de clavegueram dels ajuntaments. Nosaltres, a la darrera compareixença del conseller per explicar els pressuposts, l'instàvem de la necessitat de col·laborar amb els ajuntaments perquè aquells que no ho tinguin realitzat ho puguin fer, perquè aquestes són inversions costoses, com és la separació de pluvials i residuals, que solen provocar el desbordament de les depuradores quan, a més de l'afluència que hauria de ser la normal, hi ha l'afluència d'un gran volum d'aigües pluvials que no tendrien per què passar per una estació depuradora. No obstant, sembla que la conselleria això no ho considera oportú, però nosaltres insistim en aquest tema en la qüestió pressupostària.

Aquests són els punts 1 i 3 d'aquests moció, per tant els donam suport.

També donam suport al punt 4, com no pot ser d'una altra manera, creim que a una comunitat on existeix una salinització dels aqüífers importants, per invasió d'aigua marina, la utilització d'aquestes aigües depurades, no només genera un estalvi en aigua potable, sinó que també pot anar frenant, si la cosa es fa adequadament, la intrusió salina per part de la mar.

I en el punt 5, també l'altre dia a la compareixença del conseller li fèiem aquest suggeriment; nosaltres creim que, no estam en contra del cànon de sanejament, però vostès saben que en aquest cànon hi ha una part fixa i una part que s'aplica damunt el consum, però que no és progressiva, que és global; i una part fixa que és important i que per tant, a les economies domèstiques, a la gent que no té gaire recursos l'afecta de manera considerable. Crec que seria bo, tants d'anys després d'haver implantat, per primera vegada aquest cànon, que es fes una reflexió sobre aquest i, sense disminuir la capacitat recaptadora que té aquest cànon, i que serveix, naturalment, per mantenir, construir i millorar la xarxa de depuradores, però que es repercuteixi damunt els ciutadans i damunt les activitats econòmiques que utilitzen aquestes aigües d'una manera que nosaltres podríem qualificar de més justa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Vinent té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El conseller de Medi Ambient, amb resposta a les interpellacions o a la interpellació que sobre aquest mateix tema va presentar vostè, com a grup parlamentari, fa dues setmanes ja va explicar, amb molta claredat i contundència, baix el meu punt de vista, com es troba el tema de la depuració a les Illes Balears. Però, com que insisteixen en aquest tema, li he de dir, Sr. Ramon, que nosaltres votarem en contra d'aquesta moció, de tots els punts, dels cinc punts, perquè demostra que vostè té un desconeixement total de la situació, tant passada com actual de les depuradores. Crec que ha posat la banya dins el forat i per molt que se li ha explicat aquest tema, vostè hi segueix insistint;

i jo, ho dic sincerament, me sembla que estam entrant en el joc dels disbarats, precisament pel desconeixement que demostra de tot aquest tema.

La veritat, estant dins un partit polític com el seu, me preocuparia molt veure que es van tirant pilotes fora i no s'ha mirat a consciència tot el que s'ha fet des de la Conselleria de Medi Ambient en tots els punts que vostè aquí ens demana.

Miri, referent al punt 1 de la moció, li he de dir que des del mes de maig del 2005, l'Agència Balear de l'Aigua té un pla de manteniment nou, un pla que dona un nou caire a tot el tema de manteniment de les estacions depuradores, de les plantes a les nostres illes. I hem de destacar sobretot dins aquest pla un increment important econòmic, que passa dels 11 milions d'euros del període de 1999 a 2003, als 15 milions i busques d'euros, del 2003 al 2006, i açò suposa un augment del 34%, açò ja és un avanç importantíssim. Nosaltres no volem dir que no s'hagi de millorar, però és un avanç importantíssim i estam fent passes de gegant en aquest aspecte.

S'incrementa també la plantilla de personal, passant de 120 a 166 treballadors, un augment del 385. Un altre pas molt important dins aquest pla de manteniment. A principis del 2005 es van crear unes places fixes a les tres illes, una a Eivissa, una a Menorca i tres a Mallorca, de controladors de les plantes depuradores, concretament per vigilar i controlar el seu funcionament i manteniment. Aquestes persones són tècnics que passen per totes les plantes i fan tots els informes d'incidències per poder actuar amb rapidesa i efectivitat. També s'incrementa la sanció a les empreses adjudicatàries del manteniment en un 20% quan no aconsegueixen el que diu el plec de condicions del contracte.

El Pla de manteniment al qual feim referència també fa un manteniment preventiu, fa incidència en el manteniment preventiu i cada quatre mesos, que és el que recomana aquest pla, es fa una revisió per prevenir incidències greus, ja que si es detecten en temps és més fàcil actuar. I amb el pla anterior que hi havia es feien contractes de manteniment per dos anys, amb l'actual pla es fa per dos anys, prorrogable a dos anys més. És a dir que l'empresa adjudicatària sap que si ho fa bé se li tornarà renovar el contracte per dos anys, per tant fa un manteniment molt més acurat que no es feia abans.

En el segon punt de la seva moció, n'ha parlat vostè del darrer punt, però jo vaig per ordre. Parla de la nova depuradora de Vila, que es faci fora dels espais protegits. Miri, nosaltres estam d'acord amb el Partit Socialista que no satisfà a ningú que s'hagi de fer a un lloc d'aquests, però és una possibilitat per resoldre aquest tema. Fa vuit anys que governen a Eivissa el Partit Socialista i vostè també, a més a més Esquerra Unida i Els Verds té el conseller de Medi Ambient, per tant, el Sr. Rubio me sembla que és; per tant, el Sr. Rubio, que és el regidor de Medi Ambient a l'Ajuntament de Vila, també el batle que és del PSOE i també el Consell, amb el Sr. Palau al cap, i el conseller, han arribat a un acord. Jo crec que o vostè no se n'assabenta o és que no parlen dins el seu partit, perquè jo crec que almenys es faran aquestes obres tan importants que fa vuit anys que vostès governen i no havien estat capaços d'aconseguir-ho; i ara, el Ministeri de Medi Ambient, qui farà les obres, acceptarà, ja ha dit verbalment que s'acceptaria i que

la setmana que ve començaran les reunions entre tècnics i la gent que faci falta per començar a posar fil a l'agulla i que sigui un fet el més aviat possible.

Crec que d'això de Vila me n'he assabentat més jo que no vostè que és d'allà, perquè jo, com a menorquina sé que ha passat açò i sé que hi ha hagut uns acords importantíssims de consens, per tant crec que la seva responsabilitat era saber-ho més que jo, però jo me n'he informat i sé que està així. I com ha dit el portaveu del PSOE és un tema que a tots va bé i amb el qual s'ha arribat a una acord, fins i tot al seu regidor.

Al tercer punt insta el Govern a col·laborar amb els ajuntaments. Miri, Sr. Ramon, la Conselleria de Medi Ambient fa una transferència anual d'1.800.000 euros per a plans d'obres i serveis, per tant són els ajuntaments els que han de demanar i redactar els projectes per poder tenir aquestes subvencions. La conselleria fa la feina de transferir aquesta subderada als consells insulars. També els ajuntaments poden demanar, en base al Decret 51, del cànon de sanejament, poden demanar ajudes per a millores en el clavegueram Açò són coses que s'han de saber des dels ajuntaments i hi ha ajuntaments que ho fan i hi ha ajuntaments que fan deixadesa de les seves responsabilitats i obligacions.

Pel que fa al quart punt, ens insta a impulsar plans de reutilització d'aigües depurades, una vegada més no se'n tem de res, i em sap greu dir-li-ho, perquè me'n tem que no s'ha preocupat de cercar vertaderament com estan els temes en aquest govern, en aquesta conselleria, en aquesta comunitat. Miri, l'any 2004, la consellera, que no hi és, la Sra. Moner i el ministre el Sr. Cañete van signar un conveni d'un pla nacional de regadius que duia una aportació econòmica de 113 milions d'euros, i aquest pla té una durada fins a l'any 2008; objectius principals d'aquest pla nacional que van signar, d'aquest conveni que es va signar: reutilitzar les aigües depurades, construint basses per emmagatzemar l'aigua i fer després, a continuació, la seva xarxa de regadiu, i ja s'han constituït, a partir que es va signar aquest conveni, desset comunitats de regants noves que s'afavoreixen d'aquest pla, finançat al cent per cent, i n'hi ha molts que ja tenen acabades les obres o a punt d'acabar-les; una volta acabades les obres, es fa un conveni amb les comunitats de regants per al manteniment posterior; el consum surt a cada regant d'un 7 euros mensuals i pot utilitzar tota l'aigua que vol. Jo crec que més que aquest pla que hi ha en vigor, s'ha fet una feina molt important i crec que s'ha de continuar així.

Hi ha la comunitat de regants de Sant Jordi, al Pla de Mallorca; a Menorca és a punt d'inaugurar-se la bassa d'Es Mercadal; a Ciutadella, s'han expropiat els terrenys i les obres s'iniciaran abans d'acabar aquest any; al Castell també; a Addaia hi ha el projecte ja en marxa; a Eivissa, a Santa Eulàlia ja s'acaben les obres; a Formentera el Govern ha comprat el terreny per iniciar també les obres; i a Mallorca s'executen les obres de la bassa a Estellencs, a Manacor, a Banyalbufar, a Sóller, Fornalutx, Sa Marineta, Santa Maria, Felanitx, Inca, i començaran la més grossa de totes ara, d'aquí a poc, a Son Servera.

Per tant, li he de dir que aquest punt està més que complert i jo crec que seguint per aquest camí, la feina està bastant feta.

Al punt cinquè, vostè em ralla de modificar el cànon de sanejament de l'aigua. Darrera aquest punt s'hi amaga que volen gravar els turistes, és clar, perquè n'hi ha molts que tenen residència a les Illes, tenen una casa i ja el paguen, com tothom que viu a qualsevol població, jo crec que volen demonitzar el turisme, però a nosaltres no ens trobarà en aquest joc, en nosaltres trobarà barra de cap, Sr. Ramon, perquè el PP no vol anar en contra del turisme. El turisme és la indústria més important a les nostres illes, molta gent viu directament o indirectament del turisme, i el turista paga el cànon amb la seva factura de l'hotel, perquè paga el cànon a través de l'aigua que passa pels comptadors de l'hotel, de l'apartament o d'allà on sigui que visqui. Miri, hi ha un estudi a nivell nacional, on figura que el cànon de Balears és el segon cànon més car de tota Espanya, per tant el nostre sistema fiscal, com que és innovador, jo crec que avui per avui està molt ben aplicat i crec que no convé estrènyer-lo més, perquè afecta tots els ciutadans.

En conseqüència, com ja li he dit al principi, el Grup Parlamentari Popular votarà en contra d'aquesta moció presentada, i ho farem perquè la proposta es fonamenta en una sèrie d'arguments reiteratius en els dies passats que n'hem parlat i que avui, li demostrat amb dades a la mà que no és així. És una matèria que aquest govern ha explicat de manera clara i, endemés, es fa una política que apunta cap a vies d'efectivitat, com he dit abans, no està al cent per cent, però s'han fet moltíssims avanços i que si anam cap aquesta direcció anam bé, s'han solucionat problemes que fa anys que arrossegàvem i que nosaltres som efectivament diferents que l'anterior govern, a l'anterior govern hi havia moltes coses per impulsar que no es van fer o que es van deixar de fer.

Nosaltres, com he dit també altres vegades, podem dir que el medi ambient no és bandera de ningú i molt menys d'Esquerra Unida i Els Verds i, com he demostrat, tots els partits haurien de veure bé la política que es fa des de la Conselleria de Medi Ambient, perquè s'han fet passos de gegant en l'aspecte de depuració d'aigües.

Res més, nosaltres votarem en contra per tot el que ja he explicat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vinent. Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Vull començar per agrair a la Sra. Vadell el suport a tots els punts d'aquesta moció, i al Sr. Crespí el suport parcial. Jo voldria contestar una miqueta a la Sra. Vinent i explicar una mica més el tema aquest de la depuradora a una àrea protegida.

La Sra. Vinent comença dient que no votarà cap dels punts a pesar que jo crec que són perfectament assumibles, però bé és el seu problema, i m'acusa d'un desconeixement total en la matèria. Bé, Sra. Vinent, jo seré molt desconexedor, però hi ha algunes còpses que veig i patec, i les coses que jo veig i patec, per molt que vostè me les vulgui dissimular no em farà creure que no hi són. I el problema de les depuradores, jo l'he vist, l'he patit i, com jo, moltíssims d'altres ciutadans, i encara

que la conselleria faci passes de gegant i resulta que tots hauríem d'anar darrera el Sr. Conseller alabant-lo, resulta que no, aquest estiu hi ha hagut més problemes que cap altre estiu, hi haurà una part que serà casualitat, perquè els accidents no són previsibles, tots no són previsibles, però hi ha una part que és absolutament per manca de manteniment i no es vol reconèixer, tota aquesta inversió, per què els dos grans vessaments que han tancat la platja de Sant Antoni o que han fet que les embarcacions abandonassin el port d'Eivissa s'han fet sobre col·lectors o emissaris que s'han romput i no duien manteniment ni estava prevista la seva renovació, no eren enlloc, i aquests han estat els dos accidents més greus, un d'ells repetit al llarg de tot l'estiu, no estaven previstos, ja em poden dir pel·lícules i que contractes molta gent. No és cert, per altra banda, contracten empreses, no és que tinguin personal propi. Però els ha fallat absolutament, no ho tenien previst, no tenien prevista cap inversió aquí i han de fet, de pressa i corrent, bé corrent no massa, perquè no comencen, projectes per substituir això que ha rebentat per tots els costats i vostès no tenien aquí ni previst fer cap tipus d'inversió.

Evidentment, els vuit anys de govern del pacte no ha tengut la sort de conèixer-los, no hem estat vuit anys governant.

I una altra qüestió en relació amb el cànon de sanejament, que simplement era proposar al Govern que estudiàs la seva possible modificació perquè no tenguí dèficits i perquè siguin les càrregues repartides equitativament. Se'n acusa, com sempre, de voler demonitzar el turisme, no, no crec que aquí ningú vulgui demonitzar el turisme, però vostès demonitzen o carreguen el cost sobre el conjunt dels ciutadans, el consum domèstic surt més gravat que altres consum i, a més, si llavors és insuficient, el pagam els ciutadans via impostos ordinaris, per tant demanam que s'estudii la seva adequació, ni tan sols feim una proposta concreta, però, en fi, ja veig que haurem de fer una proposta concreta de cara al futur, ja que vostès no la volen estudiar.

El ministeri que ha donat l'acord a la depuradora aquesta en una àrea protegida. Miri, a mi no em consta que el ministeri hagi donat l'acord i no sé si el donarà o no el donarà, li arriben al ministeri opinions a favor i alguns ens hem encarregat que els arribi l'opinió que no està justificada la construcció dins una àrea natural. No sé, jo no sé els contactes que tenen vostès, jo no sé el que farà el ministeri, però que li hem fet arribar que no hauria de fer-la en una àrea protegida, sí que és cert.

Anem a veure, perquè la LEN, que encara no l'han derogada, no sé si pensen derogar-la amb alguna esmena a la llei d'acompanyament, però encara no l'han derogada, diu que només es pot fer si es demostra que tècnicament no es pot situar a un altre lloc o que tendria majors costos ambientals, això ni està demostrat ni ho poden demostrar perquè no és cert, no és cert, perquè vostès mateixos varen dir el juliol del 2004 que la ubicació adequada era una altra, a una cota molt inferior en sòl rústic comú, es varen desdir perquè algun batle dels seus no va voler fer algun favor a un ajuntament que no era dels seus i varen fer una campanya de trobar ubicacions estranyíssimes, quan damunt una pressió sobre l'Ajuntament de Vila aquest ofereix l'únic terreny del qual pot disposar, i vostès comproven que sí, que li carreguen a l'Ajuntament de Vila, però que hi ha ciutadans de Santa Eulàlia que també patiran els seus efectes,

s'inventen això, dins una ANEI. Escolti, hi ha terrenys, si la vol en aquella zona, hi ha terrenys pròxims, a cota bastant inferior, en sòl rústic comú, que es poden adquirir, retardaria mínimament, si vostès tenen la voluntat, retardaria mínimament; el conseller ja va dir que, en tot cas, una vegada acordat tot això, que no està acordat, passarien quatre anys, ha perdut quatre anys d'aquesta legislatura, no ha fet cap inversió, cap ni una, ni cap millora a la depuradora, no ha fet cap inversió ni cap millora als emissaris i als col·lectors que han rebentat per tots els costats, no ha passat res, poden perdre alguns dies més i situar-la a un lloc lògic, i jo els deman al ministeri ... Bé, al ministeri li hem demanat que no autoritzi en un espai protegit, jo crec que estic en condicions d'exigir al Govern de les Illes Balears que compleixi la legislació autonòmica, que compleixi la legislació autonòmica, allí no es pot instal·lar, hi ha llocs pròxims, sòl rústic comú, cota molt inferior, costos molt inferiors i es poden utilitzar, ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

... no està justificat carregar-se un altre espai natural per fer aquesta depuradora.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. El Sr. Ramon acaba de dir que es pot fer votació separada contestant al Sr. Crespí.

Per tant, faríem dues votacions, a la primera votació votaríem el punt núm. 2. Senyores i senyors diputats, passam a votar el punt 2. Passam a votació.

7 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

I ara, senyores i senyors diputats, votam la resta dels punts, conjuntament. Passam a votació.

24 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció.

IV. Debat del Dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports, del Projecte de llei RGE núm. 5771/06, del sistema bibliotecari de les Illes Balears.

Passam tot seguint al debat del punt 4 de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 5771/06, del sistema bibliotecari de les Illes Balears. Per presentar el projecte de llei, té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Amb l'aprovació de la Llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears, si és que

es produeix avui, podem assegurar que avui és un dia important des de l'àmbit cultural, no sols polític. I això, perquè la societat de les Illes Balears ha de poder optar per un sistema bibliotecari i estructurat coherent i capaç de facilitar l'accés a la lectura i a la informació pública, complint així amb el principi constitucional d'igualtat.

Amb aquesta llei, a més de donar compliment al mandat parlamentari previst a la disposició final primera de la Llei 12/98, de 21 de desembre, de patrimoni històric de les Illes Balears, es finalitza una tasca iniciada amb la Llei d'arxius i patrimoni documental de les Illes Balears, a provada ara fa poc més d'un mes, complint amb els compromisos d'aquest govern en aquest àmbit, i juntament amb la Llei d'educació d'adults hauran estat les tres lleis que aquest departament haurà aconseguit, amb el suport dels diputats necessaris, poder treure endavant.

L'objecte d'aquesta llei, emperò, és el d'establir les bases jurídiques que permetin el desenvolupament d'un sistema bibliotecari de les Illes Balears, com a oferta cultural al servei de la societat, optant clarament per una organització coordinada entre les diferents administracions públiques: Govern de les Illes Balears, consells insulars i ajuntaments, però pròpia de cada illa, amb la finalitat de proporcionar un sistema bibliotecari basat en l'aprofitament de tots els recursos i un sistema de lectura pública eficient. Per una altra banda, aquesta llei recull les pautes i recomanacions d'organismes internacionals i dota la nostra comunitat autònoma d'una regulació completa i avançada en matèria de biblioteques equiparant-se a altres comunitats autònomes.

S'ha de dir que hi ha hagut la màxima predisposició per tal de millorar el text inicial, tant al seu començament d'elaboració de l'avantprojecte, incorporant al·legacions i propostes de diverses institucions, entitats i col·lectius afectats per aquesta llei, com durant la tramitació parlamentària, acceptant una part de les esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris, tant en la seva redacció íntegra com en d'altres, en el seu esperit, s'ha acceptat, segons sé, una quarta part del conjunt de les esmenes esmentades, més d'uns grups, naturalment, que dels altres, però que, en essència i en el contingut conceptual que aquestes esmenes suposaven, es podria dir que s'ha acceptat pràcticament la meitat o més de la meitat dels conceptes que s'introduïen, de les idees que s'introduïen, dins la recerca d'un consens i d'una cooperació.

Voldria, a més, destacar alguns aspectes que consider més importants d'aquesta llei.

L'estructura del sistema bibliotecari de les Illes Balears. El sistema bibliotecari de les Illes Balears està constituït per la Biblioteca de les Illes Balears, el Sistema de lectura pública, les biblioteques d'ensenyament no universitari, les biblioteques universitàries i les biblioteques especialitzades, centres de documentació i col·leccions.

La creació de la Biblioteca de les Illes Balears, com a biblioteca de referència del patrimoni bibliogràfic de les Illes Balears, en representació del Govern de les Illes, els consells insulars i la Universitat de les Illes Balears, sense perjudici de la representació d'altres organismes i entitats. Entre les

funcions de la Biblioteca de les Illes Balears podem destacar la de recollir, conservar i difondre la producció bibliogràfica i cultural de les Illes Balears, la de les obres editades, impreses o produïdes a les Illes i les relacionades per qualsevol motiu amb el coneixement del seu territori, de la seva cultura o de la seva llengua.

La creació de la Biblioteca Virtual, contemplada com el conjunt en suport digital del patrimoni bibliogràfic de les Illes amb la finalitat de la seva preservació i difusió.

La regulació del Catàleg Bibliogràfic de les Illes Balears per tal de reunir els registres bibliogràfics de totes les biblioteques, centres de documentació i les col·leccions integrades del Sistema Bibliotecari de les Illes Balears.

L'estructura del Sistema de lectura pública que contempla tots els nivells de població, establint les diverses tipologies de biblioteques públiques, creant els punts de biblioteca per a municipis de menys de 2.000 habitants, les biblioteques locals per a municipis de més de 2.000 i menys de 20.000 habitants, les biblioteques centrals urbanes per a municipis de més de 20.000 habitants i les biblioteques centrals insulars amb funcions, entre d'altres, de coordinació de les biblioteques de cada illa.

El Sistema insular de biblioteques públiques com el conjunt organitzat d'òrgans, xarxes, serveis de suport a la lectura pública i biblioteques adscrites a cada consell insular. Aquests sistemes s'estructuren territorialment a cadascuna de les Illes.

En relació amb el Servei de biblioteques públiques destacam la seva funció social, com ara afavorir la diversitat cultural, promoure el coneixement de les llengües com a forma d'aprofundir la comunicació, així com la de facilitar l'accés al servei de préstec als lectors impossibilitats d'accedir a la biblioteca o als serveis bibliotecaris a hospitals, presons, residències i centres d'acolliments, millorada, aquesta darrera, amb la presentació d'esmenes dels diferents grups parlamentaris.

En definitiva, una llei que ha pretès atendre les necessitats de tots els ciutadans, de cohesionar l'important nombre de biblioteques existents a les Illes Balears, al voltant de 180, que suposa una taxa de biblioteques per nombre de població superior a la mitjana nacional, i d'establir els elements bàsics d'una coordinació entre les diferents administracions.

Vull acabar la meva intervenció agraït a tots els que han contribuït amb les seves aportacions perquè aquesta llei pugui veure la llum: a la Direcció General de Cultura, a la directora general molt especialment, que ha treballat amb gran esforç i amb gran intensitat, li vull molt especialment agrair la seva feina; als consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, que han contribuït també amb la seva opinió a millorar aquest text; a ajuntaments, institucions, entitats i col·lectius, molt especialment a l'Associació de Bibliotecaris, Arxivers i Documentalistes de les Illes Balears, així com també a tots els grups parlamentaris pel seu esforç i voluntat de consens que han mantingut, i em consta, molt especialment al llarg de tot el procés d'elaboració de la llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

A continuació passam al debat de les esmenes que es mantenen al projecte de llei, i per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, vull començar aquesta intervenció per reconèixer, tal com també ja ha esmentat el conseller, que aquesta llei, al llarg de la seva tramitació en ponència ha estat motiu de reflexió i de debat i que el tarannà del Grup Parlamentari del Partit Popular jo diria que ha estat positiu, fets que al nostre entendre, en lloc de ser una excepció, hauria de ser la forma de funcionar parlamentària en el tràmit legislatiu de qualsevol llei. Desgraciadament en aquest parlament és tot al contrari: a moltes lleis ni tan sols no es comenten en ponència les esmenes i senzillament es passa a comissió.

Dit això, i a pesar del bon tarannà que hi ha hagut al llarg de la tramitació de la llei, al nostre entendre, tot i que s'ha millorat de forma significativa respecte a l'inici de quan es va dur en aquest parlament, encara per a nosaltres té profunds dèficits que amb les nostres esmenes pretenem encara millorar, tot i que suposam que no arribaran a bon port.

De les 52 esmenes parcials que vàrem presentar en el seu moment, se'ns han acceptat 6 d'aquestes esmenes, però ens en queden encara vives 46 que, com dic, esperam que siguin motiu de reflexió en aquest debat, tot i que suposam que després, com dic, de la llarga tramitació, o d'una tramitació més o manco de col·laboració que hi ha hagut, suposam que no se n'acceptarà cap, d'aquestes 46.

Així i tot aquestes esmenes que mantenim vigents fan referència a aspectes clau de la llei i dels quals nosaltres discrepam de forma important. En primer lloc, i un dels bessons d'aquesta llei, és el nivell competencial. No entenem, hem de dir inicialment, aquesta caparrudesa en el Grup Parlamentari del Partit Popular de no acceptar la realitat actual envers la distribució competencial, i ser més respectuosos, nosaltres entenem, amb la realitat pluriinsular. Per a nosaltres aquesta llei encara -i no neg que hi ha hagut millores- suposa un retrocés envers la descentralització competencial en relació al sistema bibliotecari i, a més, fa cas omís de la normativa actual, que dóna un paper bàsic, la normativa actual, a la gestió de les biblioteques als consells insulars i als ajuntaments. El projecte, a més, d'Estatut d'Autonomia que va ser aprovat en aquest parlament ja deixava clar a l'article 69 que les biblioteques són competència dels consells insulars; idò no s'entén, per tant, dic, la insistència a centralitzar el sistema bibliotecari i ens preocupa fins i tot el doble discurs que pugui tenir el Partit Popular envers els àmbits competencials i aquesta suposada -diguem- falta de coherència, tenint en compte que ara tramitam una llei que, com deim, no fa la descentralització que fa poc

defensaven a través d'un estatut i amb una normativa que ja és vigent des de l'any 98. Nosaltres també continuam entenent que aquesta llei és intervencionista encara i que crea òrgans centralitzats dependents del Govern, i que al nostre entendre perverteix l'organització actual insular.

Part important de les nostres esmenes que, com dic, queden vives, va amb la intenció de crear una organització més descentralitzada i més respectuosa amb la normativa actual i amb l'objectiu d'apropar les biblioteques a la ciutadania com a part integrada del sistema cultural, educatiu i social.

Molt breument, i per fer esment a les esmenes d'aquest àmbit que nosaltres entenem que és bàsic, que és el nivell competencial, a l'article 8 pretenem amb les nostres esmenes aclarir i diferenciar òrgans i centres que integren el sistema bibliotecari de les Illes Balears i pretenem, al cap i a la fi, recuperar les competències pròpies dels consells. A l'article 18 presentam dues esmenes amb la intenció de donar més claredat a les funcions de coordinació, d'organització i de gestió de les xarxes insulars de biblioteques públiques, així com establir que depenen del consell insular respectiu, i que ha de ser aquesta institució que ha d'elaborar el mapa de lectura pública; es tracta d'establir, entenem nosaltres, que a cada illa hi hagi una biblioteca central insular que depengui del consell insular respectiu, i que el mapa de lectura pública, com he dit abans, el realitzi el consell.

Pretenem també, amb esmenes que hem presentat, que hi hagi l'obligació per part dels consells insulars de donar suport a tots els municipis, especialment els de menys de 5.000 habitants, per tal d'impulsar biblioteques públiques al llarg de tot el territori. I a l'article 29 presentam una esmena de substitució, al nostre entendre de gran calat, ja que plantejам de manera clara que els mapes de lectura pública han de ser insulars i han de ser els consells que els han de dur a terme tal com succeeix en l'actualitat, sense que això vagin en detriment d'una bona coordinació amb el Govern. Entenem també que si els mapes de lectura pública són els instruments de planificació, qui els ha de fer -tornam repetir-, o aquest instrument tan necessari ha de quedar clar no només qui l'ha de fer sinó que també s'ha d'aprovar en un termini màxim de tres anys.

Per això, i acabant amb aquest àmbit, ja dic, importantíssim, entenem que el nivell competencial ha de quedar molt clar en aquesta normativa, ha de quedar molt clar en aquesta llei i no hi ha d'haver cap tipus, diríem, d'esclatxa que pugui fer entendre que el Govern té un paper més enllà del paper de coordinador, que nosaltres és el que entenem que hauria de fer; però la part fonamental ha de ser, com dic, com és ara i a més com es va defensar i així es va dir per part de tots els grups, en aquest cas també del Grup Parlamentari del Partit Popular, que és una -com dic- competència dels consells insulars.

Per altra banda també entenem que un altre aspecte fonamental en què consideram que aquesta llei té mancances i que necessita millorar, és que està banyada -diríem- d'una confusió i d'una poca concreció respecte als aspectes tècnics i estructurals. Nosaltres creim que una llei ha de ser concreta, ha de ser clara, ha de dur terminis concrets i clars precisament per fer-la efectiva i possible de dur endavant. Nosaltres en aquesta línia, en la línia que s'han d'establir terminis concrets,

plantejam que hi hagi uns terminis clars per a la planificació dels mapes de lectura i no tornar a establir mínims, que entenem que ja és un procediment superat; falten també terminis per revisar i actualitzar els compromisos establerts a la mateixa llei, i és una llei, a més, que no compta amb pressupost ni amb compromís de dotació de més personal i amb la formació adequada per dur endavant una tasca que arribi a tota la ciutadania i suposi un avanç a nivell sociocultural.

Per això presentem esmenes en la línia de millorar la concreció en l'estructura del sistema bibliotecari. L'estructura ha de ser, com he dit, clara i concreta; proposam que les xarxes insulars de biblioteques públiques per a cada illa siguin la base de l'estructura territorial, i la gran majoria d'esmenes en aquest àmbit van en la línia de simplificar la comprensió dels conceptes, dels objectius i de les funcions de tot el sistema.

Torn repetir, perquè crec que és molt important, sobretot perquè hi ha hagut moltes lleis que han vingut a aquest parlament de manera precipitada, en l'espai aquell de l'estiu, que el Govern volia dur tantes lleis, que pateixen del mateix problema: poc clares, poc concretes, desorganitzades. Nosaltres el que volem, perquè creim que és la millor manera, són lleis clares, concretes, organitzades, perquè siguin entenedores pels qui les han d'aplicar i evidentment facilitin la seva posta i la seva duita endavant. Nosaltres creim que aquesta llei té mancances, com he dit, en aquest aspecte.

Pretenem, amb les esmenes que nosaltres encara mantenim vives, clarificar les funcions de les biblioteques públiques i, entre d'altres factors, que siguin centres per incentivar l'ús i el coneixement del català que creim que és un aspecte que hauria de tenir o una funció que hauria de tenir importantíssima.

A la disposició addicional tercera presentam també una esmena, amb la intenció de posar el termini de tres anys per a la creació d'òrgans i centres adients als respectius àmbits competencials, per garantir el compliment de les obligacions d'aquesta llei respecte de la dotació de personal, d'infraestructures i que comptin amb un pressupost suficient.

A la disposició addicional quarta també pretenem donar més competència organitzativa als consells insulars, així com establir una temporalitat concreta per dur-ho endavant. Pretenem que cada consell insular, en la línia del que nosaltres consideram que és la base fonamental del sistema bibliotecari de les Illes Balears, han de ser qui han d'organitzar de forma autònoma els reglaments insulars de les biblioteques existents i dels seus convenis i que han d'articular tota l'organització i gestió necessàries per al seu funcionament.

I finalment, plantejam dues noves disposicions per fer efectiu el traspàs a cada consell insular de la titularitat i la gestió de les biblioteques públiques del seu àmbit, en un termini no superior als sis mesos. Es tracta, per acabar, ja dic, de concretar, de comprometre-se en l'aplicació de la llei i dotar de recursos necessaris.

Un altre àmbit molt breu, el qual nosaltres també consideram i per això hi hem presentat esmenes, és el sistema de funcionament. És un aspecte molt lligat a l'anterior, i nosaltres tenim un objectiu que creim que és molt important i

és que el sistema bibliotecari sigui un sistema amb un funcionament obert, coordinat, democratitzador i participatiu, per això, perquè arribi realment a tota la xarxa que faci possible que els ciutadans vegin en el sistema bibliotecari i els àmbits que configura, poder tenir un element no només de consulta sinó també d'informació i de coneixement. Per això, presentam esmenes per facilitar el servei de préstec als lectors amb impossibilitat de sortir del seu domicili, al cap i a la fi que sigui un component essencial de qualsevol estratègia a llarg termini per a la democratització de la cultura, la provisió d'informació, l'alfabetització i l'educació. També esmenes al capítol 3, referit al sistema de lectura pública; proposam substituir "el sistema" per "xarxa de lectura pública" basant-nos en un concepte de tasca més coordinada i de col·laboració entre els diversos punts de lectura pública. També a l'article 17 presentam una simplificació del sistema de lectura pública. I a tota una sèrie d'articles, als quals no me referiré perquè crec que seria excessivament pesant, però plantejam bàsicament que hi hagi, per una part, com a l'article 33, que el personal bibliotecari s'asseguri la seva capacitat i la seva formació permanent. I que a l'article 37, en el qual es crea el Consell de Biblioteques de les Illes Balears, plantejam dues esmenes per simplificar els objectius i clarificar la seva coordinació, així com millorar la seva composició, plantejam que els vocals que s'anomenin d'aquest consell de biblioteques, idè siguin nomenats, que siguin persones de reconegut prestigi en la matèria i no només nomenats a dit pel conseller o consellera de torn. Nosaltres creim que sobretot ha de ser un consell que sigui bàsicament amb persones que coneguin molt bé el tema de les biblioteques per tal de poder facilitar totes les consultes referides a un bon funcionament, des del punt de vista del criteri més tècnic que no tant polític.

I per acabar, el que també plantejam en aquest sistema de funcionament és que sobretot hi hagi una aplicació de tots els punts que diu aquesta llei, que tinguin, a més, com dic, un pressupost concret i que sobretot tinguin uns criteris clars per dur-los endavant.

Amb poques paraules, i ja acab, les nostres esmenes l'únic que pretenen és encara millorar aquesta llei, millorar-la bàsicament en aquests tres punts, a nivell competencial, a nivell de gestió i concreció i a nivell de funcionament, perquè entenem que aquesta llei de biblioteques encara podria ser molt millor. I sobretot el que ens preocupa, i acab ja la meua intervenció, és que en aquesta llei, per pressa o no sabem per què, idè no s'hagi fet en la línia del que es va aprovar a l'Estatut d'Autonomia, que era que la gestió i el funcionament bàsicament eren competència dels consells insulars. Curiosament veim que en aquesta llei això no s'hi ha volgut reflectir de la manera com nosaltres ho plantejàvem i per tant creim que és una falta de coherència respecte del que s'ha debatut en altres temes amb aspectes molt similars en aquest Parlament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Vull començar la meua intervenció en defensa de les 37 esmenes que encara mantenim vives, fent una reflexió inicial: des del PSM-Entesa Nacionalista hem fet, certament, un esforç per presentar i defensar, naturalment, esmenes en positiu a aquest projecte de llei i ho hem fet des de dos punts de vista: per una part, hem procurat millorar tècnicament la llei, però, per l'altra, hem intentat reconduir-la per evitar que es convertís, com ja va passar amb la Llei d'arxius, en un instrument, volgutament o no, però en un instrument per envair, per retallar, per condicionar les competències dels consells insulars. Tant en un vessant com en l'altre, el nostre èxit ha estat bastant relatiu i si haguessin acceptat algunes esmenes, una d'elles molt important, ho he de reconèixer primer de tot, una d'elles molt important, com és la que confereix capacitat reglamentària als consells insulars, en la línia del que es va aprovar al projecte d'Estatut d'Autonomia, i d'açò crec que ens en podem felicitar tots, en altres aspectes ens hagués agradat que haguessin estat tant receptius i s'hagués també millorat el text.

Però ja entrant en qüestions concretes, en esmenes concretes, faré referència, en primer lloc a les que tracten de qüestions més aviat tècniques, però que totes tenen un rerefons polític. Per exemple, les esmenes referides als anomenats centres de documentació: segons el projecte de llei aquests centres tenen com a objectiu servir a les finalitats de les entitats de les quals depenen, i açò és un concepte excessivament reduccionista i limitat; no té perquè ser així, hi ha arreu de l'Estat espanyol i del món centres de documentació que tenen com a objectiu oferir documentació al públic en general, més o manco especialitzats, però sense aquest caràcter primordialment intern que els ofereix el projecte de llei.

També es pot considerar una esmena tècnica l'esmena 6627, la qual pretén precisar més acuradament les funcions de la Biblioteca de les Illes Balears, creada precisament per aquesta llei. Segons el projecte de llei es pretén concedir a aquesta biblioteca la potestat de vetllar per la preservació de tots els fons bibliogràfics de les Illes Balears; sobre el paper açò podria semblar molt bé, però de fet entra en col·lisió directa amb el paper assignat a les administracions competents. La Biblioteca de les Illes Balears ha de vetllar per la protecció i difusió dels seus fons; de la preservació dels conjunts de fons bibliogràfics que poden estar en mans públiques o privades n'és responsable l'administració competent, en aquest cas dels consells insulars i, subsidiàriament en el que és competència seva, del Govern. No convé superposar competències ni duplicar funcions, no convé crear súper estructures administratives que dupliquin les respectives tasques i, en conseqüència, provoquin una confusió en els objectius a aconseguir, que és el que passa en aquest punt concret.

Passant ja a un altre tema, pel que respecte a les biblioteques locals, presentam una esmena molt senzilla: pretenem que tots els municipis de les Illes Balears comptin almanco amb una biblioteca local. El projecte de llei eximeix d'acomplir aquest postulat en funció del nombre d'habitants del municipi; per al nostre grup açò és un error, creim que la posició correcta és la següent: tots els municipis han de comptar amb la biblioteca local, almanco amb una, i el Govern

de les Illes Balears i els consells insulars han de donar suport econòmic, tècnic i material als municipis més petits que açò els suposi una dificultat. Aquesta és la manera d'avançar, perquè el que ara proposa la llei és quedar-nos com estàvem, un manteniment legal d'una situació que no avança en el foment i la possibilitat de la lectura pública.

Pel que fa a l'article 19, el qual fa referència a les biblioteques centrals urbanes, observam l'efecte totalment contrari del que abans deia respecte de les biblioteques locals, aquí observam una sobredimensió que farà molt difícil l'aplicació d'aquesta llei. No estam en contra, que quedi clar, de la creació de les biblioteques centrals urbanes, el contrari, ens sembla un bon concepte, ja ho vam dir en comissió i en ponència, però pensam que el disseny concret s'ha d'establir mitjançant el mapa de lectura pública, que és per açò que es fa, entre d'altres coses. Aquest mapa és qui hauria de fixar quins municipis han de comptar amb biblioteca central urbana, quines són la resta de biblioteques locals que depenen d'aquesta biblioteca central urbana i si cal crear biblioteques de districte.

Al nostre parer, aquest projecte de llei, jo crec que ben intencionadament en aquest punt, crea un esquema molt lluit sobre el paper, però que, probablement, i ho anunciï aquí, mai no serà aplicat; el projecte de llei estableix els mateixos paràmetres per a Palma que per a Manacor, Maó, Inca o Ciutadella, per posar exemples de pobles amb més de 20.000 habitants, quan les realitats són absolutament diferents, només tenen una cosa en comú, que és l'únic que té en compte la llei, l'únic que té en compte la llei és que tenen més de 20.000 habitants. Pensam que açò no és racional i amb la nostra esmena pretenem que s'estableixi un esquema més lògic a partir del mapa de lectura pública, naturalment biblioteques centrals urbanes, però que estableixi com s'ha de fer la xarxa a partir del mapa de lectura pública i no obligatòriament a tots els municipis de més de 20.000 habitants, els quals no tots són iguals i que, des de Palma a Ciutadella, o de Palma a Manacor hi ha un bon tros de diferència.

Però bé, com he dit al principi, la nostra principal discrepància amb aquesta llei no és en les qüestions tècniques, sinó en la constant invasió de les competències dels consells insulars que traspua tota la llei. Per desenvolupar aquesta argumentació de les esmenes presentades, hem de tenir en compte el que diu no ja el futur Estatut -ja veurem si s'aprova, esperem que sí- sinó la Llei 6/1994, d'atribució de competències als consells insulars, diu: "S'atribueixen als consells insulars de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, dins el seu àmbit territorial i amb caràcter de pròpies, totes -totes- les competències executives i de gestió", amb caràcter de pròpies i totes. Així tenim diverses esmenes que entren directament en la pròpia definició del sistema bibliotecari de les Illes Balears, per exemple, finalitzam l'esmena 6619, que resumeix perfectament la nostra filosofia, dient: "El sistema bibliotecari de les Illes Balears es fonamenta en els sistemes insulars de biblioteques". Amb açò tocam, naturalment, el mateix nucli de la llei i açò té, com a conseqüència, una sèrie d'esmenes que pretenen reequilibrar la distribució competència a favor dels titulars de les competències, que no ho oblidem, els titulars de les competències són els consells insulars, no el Govern de les Illes Balears, perquè així ho ha volgut aquest Parlament.

Així, amb l'esmena 6625 introduïm tot un llarg i nou capítol que desenvolupa àmpliament els sistemes insulars de biblioteques, establint a la definició l'estructura, els òrgans, les funcions.

En la mateixa línia, pretenem que quedi clar que la gestió del catàleg bibliogràfic és competència dels consells, que la coordinació dels quatre catàlegs és l'única competència del Govern.

Així mateix, ens sembla un absurd, i també pretenem corregir-ho amb una esmena, que la gestió del préstec interbibliotecari s'atribueixi al Govern; ha de ser, com és ara, competència dels consells, al Govern li quedaria només la competència si el préstec és entre illes, entre biblioteques de diferents illes. És absurd que es reservi el Govern una competència d'aquestes característiques, el préstec interbibliotecari entre la biblioteca del costat del poble i l'altre, és que de vegades hi ha coses que no són entenedores.

Passem ara a un altre apartat, passem a les esmenes que intentem, al nostre entendre, racionalitzar la configuració dels principals instruments amb els quals es dota la llei per fer operatiu el sistema bibliotecari. Una esmena configura el Registre General de Biblioteques com la suma dels registres insulars de biblioteques, no com ara un ens a part, diferenciat, i súper estructural a tot el sistema. Una altra esmena conforma el mapa de lectura pública com el conjunt de mapes insulars de lectura pública, no com a una planificació a part. I una altra esmena estableix que el pla de lectura pública a les Illes Balears s'ha de basar en la coordinació, competència açò sí del Govern dels plans insulars de lectura pública.

Jo crec, sincerament ho dic, que amb les nostres esmenes, d'acceptar-se, dibuixaríem un sistema bibliotecari més senzill i més eficaç, més operatiu i més funcional; un sistema que no dupliqués funcions i esforços i que, nascut des de baix es coordinés harmònicament des dalt.

Però bé, seguim i parlem d'una altra esmena que intenta evitar una altra vegada més que s'arrabassin competències als consells. Segons el projecte de llei, els consells insulars deixen de tenir competències sobre els fons bibliogràfics privats, aquestes se les reserva també el Govern, només se'ls deixa potestat sobre les biblioteques públiques, i açò és un retall inadmissible, és una invasió competencial, ara en tenen, ja no en tindran, amb esmenes pretenem corregir-ho. Si açò no és un retall que me digui què és un retall, ara en tenen, després no en tindran.

Però bé, com he dit, almanco hi va haver una cosa positiva, el nostre grup parlamentari va aconseguir, mitjançant una esmena transaccionada, introduir la competència reglamentària per als consells insulars, me n'he felicitat, ens en felicitam tots. Però cal també tenir en compte els recursos per fer efectiva aquesta competència reglamentària, i de recursos parlen les nostres dues esmenes finals. Fan referència a dues disposicions addicionals, així l'esmena 6663 pretén aplicar un principi molt simple, que diu així: "Qui estableix noves obligacions ha d'aportar els fons necessaris per fer possible complir-les". Per tant, demanam un compromís del Govern a donar suport

econòmic als ajuntaments i als consells insulars per fer una aplicació efectiva d'aquesta llei.

I la darrera esmena, en coherència amb una proposta anterior, pretén comprometre el Govern perquè porti la dotació econòmica suficient perquè tots els municipis de les Illes Balears, independentment de la seva població, comptin almanco amb una biblioteca local.

Bé, en definitiva, no he fet una numeració de les 37 esmenes ni molt manco, només he esmentat les més rellevants i sobretot he esmentat les motivacions que ens han dut a presentar-les. Torn dir que, sincerament, crec que si fossin acceptades tendríem una millor llei, una llei que seria més eficaç i que sobretot no crea conflictes que estic segur que aquesta llei, prest o tard, crearà.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. El primer que vull destacar és que en aquesta llei, a l'hora de tramitar aquesta llei he trobat una gran ajuda en els professionals que es dediquen a les biblioteques i especialment en l'Associació de Bibliotecàries, les quals ens han ajudat a poder presentar totes aquestes esmenes que hem presentat.

En començar la defensar de les 39 esmenes parcials que mantenim vives el Grup Parlamentari Socialista, vull recordar que tres qüestions han marcat des del començament aquest projecte de llei. La primera qüestió és que hi havia una urgència, una necessitat de dotar-nos d'una llei que oferís un marc per a l'estructura i el desenvolupament del nostre sistema bibliotecari. Tal com vaig remarcar a la defensa de l'esmena a la totalitat, la nostra comunitat autònoma necessitava un suport, necessita un suport legislatiu que assegurí que el conjunt del sistema bibliotecari públic podrà acomplir amb la seva funció fonamental de preservar, organitzar i facilitar l'accés a la informació i al coneixement, tal com diu la resolució del Parlament Europeu sobre el paper de les biblioteques en la societat moderna. Aquesta mateixa resolució reconeix que les biblioteques constitueixen un factor bàsic d'integració econòmica, social i cultural de les persones, tot i contribuir a construir una societat de la informació democràtica, oberta i transparent. Aquesta gran importància que tenen les biblioteques feia que nosaltres haguéssim volgut que el tràmit seguit per elaborar la llei hagués estat d'una altra manera.

Nosaltres pensem que les presses i les corre-cuites que han marcat tot aquest tràmit, l'han fet molt més difícil i costós. En realitat, el procés que ens hagués agradat era ben senzill, es tractava d'aplicar el sentit comú i fer una sèrie de passes molt clares. En primer lloc, examinar aquesta normativa de la Unió Europea, per tal de plasmar a la nostra legislació les finalitats sempre a l'avantguarda del legislador comunitari. Nosaltres considerem que no n'hi ha prou amb fer referència a

l'exposició de motius de la llei de la normativa comunitària, s'han d'introduir els seus avanços a cada un dels apartats de la normativa que s'elabora, amb la finalitat que realment la impregni. En segon lloc, ens semblava que s'hauria de tenir en compte, de forma palesa, la nostra normativa, la ja establerta i la que està en vigor. En tercer lloc, i potser la passa més important a l'hora de fer la llei, era replegar la informació i les opinions de tots els professionals implicats en el tema de biblioteques, per poder esbrinar què és el que funciona i què és el que no; què s'ha de canviar i què podem plantejar-nos d'això que s'ha de canviar com a un futur a assolir. I en quart lloc, i una vegada amb tota la informació a la mà, es tractava de redactar una llei que fos estructurada, no contradictòria i clara.

Aquest procés de tramitació de la llei, marcat per això de les presses, he dit que és un dels primers elements que ha marcat el debat. La segona qüestió que l'ha marcat, i de la qual també se'n deriven els problemes de la llei, és que a la nostra comunitat autònoma les competències en matèria de biblioteques i l'exercici d'aquestes competències ja està definit a través de diverses normatives i fa temps que està definit, sembla mentida que encara trobem problemes en això, com ja han comentat els altres ponents. Per tant, tota normativa ha de ser, i sent molt que aquesta no ho sigui, integradora i respectuosa.

I per fi, crec que ha marcat el debat el fet que hem tengut com a punt de partida un projecte de llei al qual mancava, de forma manifesta, una perspectiva experta.

Dit això, també cal dir, i ho vull remarcar de manera especial, el gran interès que ha posat la ponent del PP per millorar el text, la Sra. Torres, no li ha fet por treballar i ha estat ben disposada a escoltar les nostres argumentacions, encara que, desafortunadament, moltes no les ha acceptades. Jo li estic molt agraïda, Sra. Torres. Gràcies a aquest esforç de tots la llei ha millorat, però desafortunadament crec que no hem aconseguit fer una llei tan bona com hauria de ser.

Jo ja ho vaig dir en comissió i ho torn a repetir ara, en soc molt d'ambiciosa jo en relació amb les lleis que han de sorgir d'aquest Parlament, no em conform que, per posar un símil escolar, tregui un aprovat just, m'agradaria que traguéssim un notable i tant de bo un excel·lent. Per això crec que, ja que hi dúiem aquest assumpte de dotar-nos d'una estructura del sistema bibliotecari amb retard, no ho hauríem d'haver fet amb pressa, i si ho havíem de fer amb pressa, el Partit Popular hauria d'haver estat, llavors, valent, innovador i clar. Per què dic això? Doncs, perquè sens dubte la imatge tradicional d'una biblioteca ha quedat completament obsoleta, tant per les funcions que actualment aconsegueixen les biblioteques, com pels continguts que hi ha, com pel suport que ara i cada cop més en el futur tenen els llibres i els documents.

Naturalment, així almenys ho pens, les biblioteques com a llocs físics plens de llibres per consultar i llegir directament continuaran per molt de temps, perquè els llibres, tal com els coneixem ara, són valuosos per si mateixos. Fins avui, a la nostra societat es valoren els llibres amb el seu suport de paper i els lectors i les lectores els avaluen per la seva portada, però també pel seu format físic. Però si això és així, no és menys cert que les persones que creiem que les biblioteques són un

instrument fonamental per al desenvolupament de la cultura i per la transmissió de la informació i del coneixement, sabem que aquest conjunt de llibres físics que fins ara identifiquem com a biblioteques, en el futur seran solament una part d'aquestes i potser no la més important. Perquè a les biblioteques de demà i també a les d'avui ja hi haurem de poder trobar mapes, pel·lícules, música i *ad hoc* informació general sobre la localitat en la qual estigui situada la seva biblioteca i les seves ofertes culturals; hi haurem de trobar, sobretot, connexió per poder cercar la informació allà on aquesta es trobi.

Crec que aquesta concepció de biblioteca, la qual, per descomptat, no me l'he inventada, sinó que està referida sobretot a tota la normativa europea, no és precisament la corre-cuita de llei que estam tramitant, i per això trob que desaprofitam una magnífica oportunitat de ser innovadors. Tal com deia, per aconseguir una bona llei del sistema bibliotecari balear, el govern del Partit Popular hauria d'haver estat innovador, però també valent, em refereixo que a la llei s'hauria de veure de manera palesa el compromís amb el que significa desenvolupar el sistema bibliotecari d'una comunitat autònoma petita, però que vol ser capdavantera a facilitar els instruments que, com les biblioteques, desenvolupen la cultura i amb ella la cohesió social. A la llei que avui acaba el seu tràmit hi manca aquest compromís, perquè no queden suficient aclarides ni les competències del govern en aspectes bàsics ni l'aposta per un finançament suficient.

I en darrer lloc, i a pesar del treball fet, no hem aconseguit que la llei quedi suficientment clara en alguns dels seus conceptes fonamentals, en la seva estructura, ni en la distribució competencial.

Pas, tot seguit, a defensar les esmenes parcials. Per fer més fàcil la meua intervenció, les agruparé, i per fer més entenedora la seva argumentació recordaré que totes van referides als tres grans problemes de la llei. El primer és la manca d'una sòlida i coherent estructura; el segon, al nostre entendre, la manca de definició política, el que dóna confusió conceptual i problemes competencials, i el tercer problema és la manca de compromís amb el finançament.

Vull començar per dues esmenes que vàrem presentar al conjunt de l'articulat. He de començar dient que al contrari del que he fet fins ara no defensaré el canvi de "registres culturals" per "registres bibliogràfics", perquè, encara que segueixo pensant que el concepte de "registres culturals" és massa ampli per als objectius del sistema bibliotecari, també he estat rumiant força i crec que posar "registres bibliogràfics" pot ser quedarà un xic restrictiu per als objectius del que ha de ser la biblioteca del futur. Així doncs, em quedo amb el perill de crear moltes i potser excessives expectatives en lloc del perill de restringir conceptualment l'horitzó d'aquestes biblioteques de futur.

Sí segueixo defensant, en canvi, l'esmena 7063, la qual proposa canviar "punt de biblioteca" per "punt de lectura". Mantenc aquesta esmena perquè crec que d'aquesta manera queda més clar que aquests punts que volem difondre àmpliament per tot el nostre territori tenen com a objectiu promoure la lectura de llibres, de documents, de plànols, en

qualsevol suport. Si els posem el nom que nosaltres proposem, “punts de lectura” en lloc de “punts de biblioteca”, queda clar que és a través de la lectura que les biblioteques aconseguen el seu objectiu de posar a l’abast de tothom que ho desitgi la informació i el coneixement. M’agradaria que es valorés novament aquesta proposta.

Passo ara a defensar les principals esmenes que queden vives i procuraré fer les màximes agrupacions. En primer lloc, cal mencionar l’esmena 7041 a l’article 1, relatiu a l’objecte de la llei. En aquesta esmena es proposa afegir un nou apartat, que diu: “Que es promogui com a objecte de la llei la recollida, conservació i difusió de les obres editades, produïdes o relacionades amb les Illes Balears”. Em sembla que la nostra proposta fa més ampli l’objecte de la llei i a l’hora deixa clar un interès clau de promoció de la producció pròpia, la qual cosa no queda prou recollida en el text actual.

Tal com he dit, un important nombre d’esmenes ha anat dirigit a millorar l’estructura de la llei i a aclarir algunes definicions conceptuals. En aquest sentit, hem proposat introduir un nou títol, relatiu a definicions i conceptes generals, que hauria d’anar tot seguit del títol I, en què hi hauria les disposicions generals, aquest canvi original de presentació, tant a les esmenes de supressió, 7042, 43 i 44, com a la 7946, d’addició, que és la que proposa la creació d’aquest títol. Aquesta nova ordenació que proposem ens sembla més coherent, ja que, per un cantó, segueix l’estructura proposada a la pròpia llei, a l’article 8, o sigui que és coherent amb el contingut de la llei; en segon lloc, clarifica alguns conceptes fonamentals, i per fi introdueix dins el sistema, de forma clara, allò que anomenem les biblioteques especialitzades i els centres de documentació que ara mateix no es veu clarament que hi pertanyent.

El segon canvi important que proposem per millorar l’ordre intern de la llei i fer-ho més entenedor, és a les esmenes 7048, 49, 50 i 51, de supressió, i a l’esmena 70 i 72, d’addició. Aquesta esmena proposa afegir un nou capítol, el qual seria el número 5, en el títol II, i que hem anomenat de les biblioteques. És important destacar que aquesta esmena no solament millora al nostre entendre, l’ordre intern de la llei, sinó que, a més, introdueix la definició del que són les biblioteques especialitzades i els centres de documentació que no queden clars a l’articulat. Dins aquest objectiu de millora de l’estructura i de les definicions hi ha esmenes a l’article 14 que estableixen les funcions d’una peça clau del nostre sistema bibliotecari, la Biblioteca de les Illes Balears. Fins aquí les esmenes que volen millorar l’estructura i les definicions.

Un altre bloc important d’esmenes són les que pretenen aclarir aspectes competencials, mencionaré tan sols les més importants. L’esmena 7068, a l’apartat d) del punt 3 de l’article 22, que estableix els serveis de suport a la lectura pública; en aquesta, ja ho ha dit el Sr. Riudavets també, perquè em sembla que coincidim en aquesta esmena, proposem afegir que les competències de la Conselleria de Cultura en relació amb la coordinació del préstec interbibliotecari siguin a l’àmbit interinsular. Ens sembla molt important aquesta esmena, perquè serveix per clarificar la responsabilitat del Govern, però també per preservar les competències que en aquest moment ja estan

atribuïdes als consells insulars, és que no podem anar contra una normativa que ja tenim introduïda.

En aquest mateix sentit, hem presentat quatre esmenes a l’article 34, relatiu a les competències de la comunitat autònoma en la promoció, la gestió i la conservació del sistema bibliotecari de les Illes Balears. Solament faré esment de dues d’aquestes, perquè em semblen tremendament aclaridores del que passa amb aquesta llei, mirin, aquest article, l’article 34, en el seu punt, diu, el redactat general, diu: “Correspon a l’Administració de la comunitat autònoma: a) El sistema bibliotecari de les Illes Balears.” I això què vol dir? Què vol dir que correspon al sistema bibliotecari de les Illes Balears? Nosaltres proposem que digui: “Correspon a la comunitat autònoma la coordinació, la gestió i el finançament general del sistema bibliotecari de les Illes Balears”. Naturalment que correspon al sistema, però què vol dir el sistema? Serà la coordinació, la gestió, el finançament.

La 7082 és del mateix tarannà, “Correspon -diu- a l’Administració de la comunitat autònoma: c) La biblioteca de les Illes Balears.” I què vol dir això? On és el compromís? No senyor, cal dir que és responsabilitat de la comunitat autònoma la coordinació, la gestió i el finançament de la Biblioteca de les Illes Balears, a través dels convenis que es considerin necessaris amb altres institucions insulars o nacionals, donat que encara no sabem quina serà la Biblioteca de les Illes Balears.

Per acabar aquest apartat d’esmenes de clarificació competencial, he de parlar de la 7092 a l’article 40, sobre procediment de reconeixement com a biblioteca. Nosaltres proposem substituir el redactat que hi ha ara en el punt 5 i que siguin els consells insulars els qui participin al Govern els expedients de reconeixement incoats i no al revés, com diu ara.

S’ha de tenir especial esment a aquesta esmena perquè l’actual redacció no solament és incorrecta en relació amb el que s’està fent, sinó que entra en contradicció amb el que diu l’article següent, el 41, quan parla de com s’han de modificar aquests expedients d’incoació. Jo els prego especialment que mirem aquestes esmenes perquè realment -ja ho vaig dir a comissió- podem entrar en contradicció dins el mateix articulat de la llei.

I ara sí, per acabar, solament mencionaré que les esmenes 7066 a l’article 22, 7078 a l’article 30, que parla del pla de lectura pública, i 7084 i 85 a l’article 34, sobre competències de les Illes Balears en el sistema bibliotecari són les més importants amb relació a corregir la manca de compromís al finançament del sistema bibliotecari, un dels grans problemes de la llei. He de dir que, en aquest sentit, vull agrair també que s’hagi acceptat una esmena, de les divuit que s’han acceptat, en la qual introduïem la paraula “gratuïta” en el primer article, això es va acceptar, però ens sembla que aquesta manca de compromís continua necessitant ser corregida.

Mirin, a nosaltres per treballar i per millorar la llei ens trobaran sempre, hi hem estat, hem presentat no tan sols una esmena a la totalitat, sinó 57 esmenes parcials. Sempre ens trobaran també per deixar clar que no ens conformem amb lleis que tot just aproven. Nosaltres creiem que entre tots i totes

podem fer lleis de notable, en tenim capacitat i en tenim les ganes, i no fer-ho només pot obeir a dues coses: a no haver-nos esforçat prou o a anteposar altres prioritats de partit, de premsa, de quota de lleis per aprovar a la prioritat fonamental de dotar-nos d'una bona llei. Ja que no hem pogut fer allò que fan els bons estudiants, jo els proposo fer allò que fan els dolents, però que al final aproven. Vinga!, forcem-ho amb un esforç de darrera hora. No perdem l'oportunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberdi. Per als torns en contra, Sr. Gornés, perdoni, Sra. Torres.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, pujo a aquesta tribuna amb la satisfacció que finalment aquesta comunitat autònoma tindrà una llei de biblioteques que proposa atendre la necessitat d'establir un mitjà adequat per al desenvolupament de les biblioteques en el territori de les Illes Balears, basat en els principis de coordinació i col·laboració entre les administracions públiques, institucions i els titulars privats, amb la finalitat de proporcionar un sistema bibliotecari coherent i basat en l'aprofitament de tots els recursos.

A dia d'avui ens trobàvem entre les quatre darreres comunitats autònomes que no comptaven amb una llei de biblioteques aprovada. Per això, crec que és un bon balanç per a aquest govern haver pogut portar endavant en aquesta legislatura, dues lleis bastant complexes, no només per a la configuració del nostre territori, sinó també per a l'organització administrativa pròpia de les Illes Balears. Estic parlant de la Llei d'arxius i, per suposat, de la Llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears que avui debatem.

L'objecte d'aquesta llei és, doncs, establir les bases jurídiques que permetin el desenvolupament d'un sistema bibliotecari de les Illes Balears. Es concep la biblioteca com a una institució cultural on es reuneixen, es conserven, se seleccionen, s'inventarien, es cataloguen, es classifiquen i es difonen conjunts o col·leccions de llibres, fullets, publicacions periòdiques, documentació gràfica, manuscrits, enregistraments sonors, visuals, informàtics i d'altres materials bibliogràfics o reproduïts en qualsevol suport actual o futur. Tot això, per a l'ús a la sala pública mitjançant préstec temporal o consulta a través de les xarxes telemàtiques de comunicació, amb finalitats educatives, d'investigació, d'informació, de recreació o de cultura. Per tant, una biblioteca és un accés al coneixement, al pensament i a la cultura, i les administracions públiques han de posar tots els recursos bibliotecaris a l'abast de tothom.

La llei defineix el sistema bibliotecari de les Illes Balears com un conjunt organitzat de biblioteques, òrgans i serveis bibliotecaris de les Illes Balears. També l'objecte d'aquesta llei és fixar els principis d'actuació de les administracions públiques per al foment i la millora de les biblioteques públiques i els instruments de gestió i control de biblioteques. Per això, es crea el Catàleg Bibliogràfic de les Illes Balears i el

Registre General de les Biblioteques, aquest darrer coordinat pel Govern Balear i integrat pels registres insulars de biblioteques públiques adscrits als consells insulars.

Com a òrgans de coordinació i de consulta es creen el Consell de Biblioteques de les Illes Balears, la Comissió Tècnica de Biblioteques de les Illes Balears i una comissió tècnica insular de biblioteques. Per tant, impera l'intent de garantir els diversos nivells insulars entre la norma jurídica i les normes biblioteconòmiques aplicades fins avui. Es pretén que cada illa, a través dels seus òrgans, poders públics corresponents, mantengui les estructures i les línies d'actuació, i se situa el Govern com a element únicament cohesionador, i es té com a eix fonamental el respecte a les competències dels consells insulars.

La complexitat del fet insular en diversos òrgans de govern i autogovern, així com també les estructures biblioteconòmiques existents a cada illa fan que qualsevol intent d'homogeneïtzar resulti molt difícil. Per això, s'ha cercat un text que impliqui la necessitat de fer un esforç entre Govern, consells insulars, ajuntaments, etc. Creim que el nivell competencial dels consells insulars és clar, al contrari d'allò que anunciava la portaveu d'Esquerra Unida, i per reforçar-lo es varen acceptar distintes esmenes en aquest sentit tant a ponència com a comissió.

El text que debatem avui és el resultat d'una sèrie de processos, ja abans d'arribar al tràmit parlamentari diverses institucions i entitats han aportat les seves consideracions i els seus suggeriments. Per tant, el producte final no és fruit de la improvisació ni del caos. D'aquest procés es va obtenir un esborrany que s'ha tractat a ponència i a comissió. S'han acceptat moltes esmenes, no només tècniques sinó també de fons, i de tots els grups parlamentaris. I aquí també vull aprofitar per agrair a tots els portaveus el to constructiu i el tarannà que es va tenir en tot moment tant a ponència com a comissió perquè així consti en acta ja que ha facilitat molt la feina que hem fet entre tots.

A les esmenes que queden no els donarem suport perquè considerem que no aporten res nou i no van en la línia de la llei o perquè la llei ja ho contempla. Amb les darreres incorporacions ha quedat prou clara, prou bé, i sobretot s'han recollit en línies generals les principals reivindicacions que ens han fet arribar els diferents grups parlamentaris.

Per tant, senyores i senyors diputats, crec que si bé és cert que la llei no agrada al cent per cent a tots els representants d'aquesta cambra, podem dir que hem aconseguit fer una bona llei entre tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies, Sra. Torres. En torn de rèpliques, el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sra. Rosselló, si vol intervenir.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Per part del nostre grup crec que ja hem expressat quines eren les esmenes que nosaltres consideram que no només havíem de mantenir vives, sinó que esperàvem que el Grup Parlamentari del Partit Popular fes una darrera reflexió sobre aquestes esmenes i que n'aprovàs o en transaccionàs alguna. Veiem que això no ha estat així.

De totes maneres ja he dit abans que no esperàvem que fos d'una altra manera, però així i tot permetin-me dir que per part del nostre grup consideram que aquesta darrera afirmació que ha fet la portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular que vol dir que aquesta llei agrada a tothom, a mi m'agradaria dir-li que senzillament, almanco allò que nosaltres preteníem era millorar-la. Millorar-la en tres aspectes fonamentals que vull tornar repetir. En primer lloc, a nivell competencial. Jo vull recordar -i no repetiré les esmenes- que l'important era que aquesta llei reflectís la realitat que en aquest moment existeix per normativa respecte als àmbits competencials que tenen els consells insulars. Ja s'ha dit que bàsicament el Govern hauria de tenir, en funció de les lleis vigents a l'actualitat i l'Estatut, que esperem que sigui aprovat aviat al Congrés dels Diputats, realment només la coordinació de determinades tasques, però el cert és que nosaltres consideram que no es tracta que entre tots l'haguem feta bé, sinó que creiem que encara queda molt perquè aquesta llei quedi al nivell que tocaria. Com dic, com a mínim que complís fins i tot la llei que en aquest moment és vigent.

En segon lloc, també les esmenes que plantejàvem a nivell més tècnic o referides a temes de gestió i a temes estructurals consideram també que milloraven elements bàsics referits -ja ho he dit- a concretar, a aclarir, a fer una llei entenedora, una llei clara, una llei estructurada, en la qual hi hagués una racionalització respecte a allò que havia de fer cada un dels àmbits als quals havia d'intervenir i per tant, i per acabar, ens permetés tenir una llei que competencialment a nivell de sistema de funcionament, a nivell d'organització i a nivell estructural fos una llei més clara, que facilitàs la seva aplicació, i que redundàs en benefici de tota la ciutadania de les Illes Balears.

Veiem que això no ha estat possible i hem de dir al Grup Parlamentari del Partit Popular i a la seva portaveu que malgrat els esforços que s'han fet al llarg de la ponència i la comissió, aquesta llei per a nosaltres encara no és la llei que creim que es mereixen les Illes Balears, i creim que no se la mereixen no només per una qüestió com dic política, sinó perquè, com dic, la normativa en aquest moment és diferent del que es planteja a través d'aquesta llei. Per això no votarem a favor de determinats articles perquè no tendria raó de ser. Hem perdut una oportunitat, nosaltres ho lamentam, esperàvem que una llei com aquesta del sistema bibliotecari de les Illes Balears, pogués ser la llei que ens mereixem, la llei del segle XXI, i sobretot la llei que en aquests moments la normativa ja preveu i ja fa.

Com dic, hem perdut aquesta oportunitat, però esperem que hi hagi altres legislatures per millorar-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM, Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sra. Carolina Torres, seré molt breu en la meua intervenció, no tant com la darrera vegada que li vaig replicar, així que m'estendré un poquet més i li diré que accept, no tenc cap inconvenient a acceptar que algunes coses han millorat en el tràmit de comissió i ponència i també sé la feina que ha fet vostè per fer-ho possible, la hi reconec sens dubte, però he posat un exemple fins i tot de la capacitat reglamentària que va ser *in extremis* i jo crec que d'això ens hem de felicitar tots i estic content que sigui així, als consells insulars, em referesc.

Vostè ha començat la seva intervenció dient que tindrem una llei de biblioteques basada en la coordinació de les institucions públiques, li accept la primera part, és veritat que tindrem una llei de biblioteques però no en absolut basada en la coordinació entre les institucions públiques. Jo crec que hi ha una confusió, vostès confonen coordinació amb tutela, confonen coordinació amb gestió final i gestió de com és aquest darrer recurs d'alçada, és a dir, en cada moment intenten que els consells insulars no tinguin la capacitat definitiva quan són els titulars.

Aquí hauria de quedar clar que els titulars de les competències tant a arxius en el seu moment com a biblioteques no és el Govern de les Illes Balears. El Govern de les Illes Balears ho va ser un temps, però ho va transferir als consells insulars i tenen en caràcter de pròpies totes les competències. Hi ha un article de la llei que diu que es reserva la coordinació. Aquesta visió d'ampliació exhaustiva del concepte de coordinació ens durà prest o tard a conflictes, a conflictes que acabaran a tribunals qualche dia, sobretot perquè tindrem un estatut -esper que el tinguem- que serà de rang superior i establirà clarament que són pròpies dels consells, a més no tan sols amb una llei com ho tenim ara. Això crec que és un canvi de paradigma que haurem de fer un dia o l'altre perquè si no tota l'arquitectura institucional de les Illes Balears, no per a aquesta llei, sinó per a totes, una rere l'altra que s'estan fent darrerament, pot perillar.

En aquest mateix sentit li podria dir per què els consells insulars no han de tenir les competències sobre biblioteques privades?, expliqui-m'ho. Per què hi ha d'haver un mapa de lectura pública súper estructural i després els mapes insulars? Per què no pot ser el mapa de lectura pública de les Illes Balears la suma dels mapes insulars? Per què el pla de lectura pública de les Illes Balears no ha de ser la suma dels plans insulars de lectura pública? Jo voldria una raó -perdonin la redundància- racional que ens explicàs el perquè d'aquesta concepció. Clar, perquè si no, hem de pensar, hem d'arribar a deduir, que el que impera allà soterradament és a part de les paraules que vostè ha dit de coordinació i de respecte, el que soterradament impera és una concepció de revisió de la descentralització administrativa d'aquestes illes i de recuperació competencial. Si no ens expliquen el perquè d'aquest tipus de coses, aquest retrocés respecte del model que

tenim ara i ja no cap abans, cap al model que hauríem de tenir, nosaltres per lògica hem de deduir que vostès estan intentant recuperar competències que fins ara eren dels consells insulars des d'una llei del 94.

No m'estendré més, vostè sap perfectament que aquest ha estat el gran cavall de batalla en els debats que hem tingut. Jo només li dic que certament tindrem una llei, però haguéssim pogut tenir una llei millor, i açò es una llàstima.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies. Sra. Torres, si no ens accepten les esmenes, per favor, miri la 7092 i la 7068 perquè creen contradicció en el mateix articulat de la llei. Els prego que facin una bona revisió, encara que estic segura que els serveis jurídics d'aquesta casa també la faran.

Jo li he agraït el seu tarannà i les seves ganes de millorar la llei i li he repetit que jo crec que l'haguéssim pogut millorar encara molt més. Nosaltres hem proposat esmenes que ens haguessin apropiat molt més a la llei que crec, que creiem, que el conjunt de la nostra societat, però especialment aquelles persones que utilitzen el sistema bibliotecari i que hi treballen, no solament necessita, sinó que es mereix.

Potser que si no haguéssim partit d'un projecte inicial tan confús, i a mi em sembla que en molts d'aspectes tan deficient, la nostra feina hauria estat molt més rendible. Nosaltres vàrem fer una esmena a la totalitat perquè retirassin una llei que ens semblava que no només estava feta amb presses, sinó que tenia greus incoherències conceptuals i competencials. No la varen acceptat i, tot i així, vàrem presentar 57 esmenes de les quals n'han aprovat 18.

La llei acaba el seu tràmit i no puc deixar de dir que tenc la sensació que hem perdut una gran oportunitat. Una gran oportunitat en tres aspectes: el de tenir una llei que dotàs d'una estructura sòlida i coherent al nostre sistema bibliotecari; hem perdut l'oportunitat de tenir una llei clara conceptualment i clara respecte a les competències de les diverses institucions; i hem perdut una gran oportunitat de tenir una llei amb la qual realment es veiés el compromís de finançament que és en realitat -ho dèiem l'altre dia a la comissió quan presentaven el pressupost d'educació- que es veiés realment com aquest govern vol desenvolupar aquest sistema bibliotecari a través del compromís financer.

Insisteixo, hem perdut l'oportunitat de tenir una llei notable, ens tocarà anar a la repesca i tal vegada en una altra oportunitat intentar pujar nota.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Torn de contrarèplica, Sra. Torres.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Només dir que nosaltres estem convençuts que el text definitiu és un bon text i que respon a les necessitats del sector i de la nostra comunitat. És una llei que deixa marge als consells insulars per desenvolupar les seves competències, però sempre des del punt de mira d'una coordinació conjunta. S'han mantingut les definicions i l'estructura perquè les consideram tècnicament impecables i sempre que s'han acceptat esmenes, s'han acceptat per millorar el redactat final, i de fet així ha estat. Per això, també vull tornar a agrair als grups que han participat en la redacció d'aquesta llei les seves aportacions, tot i que al final no votin a favor i lamentar que no donin suport a una llei que nosaltres pensam que sí, que és una bona llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Per fixar posicions, el Grup Parlamentari Mixt, Sra. Dolça Mulet.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Arribam al darrer tràmit del Projecte de llei del Sistema bibliotecari de les Illes Balears, i Unió Mallorca donarà el seu suport a l'aprovació d'aquest projecte de llei. Però hem de dir públicament que el camí fins a aquest vot favorable no ha estat gens fàcil.

No és la primera vegada que pujam a aquesta tribuna per dir que el Govern de les Illes Balears pretén llevar competències als consells. Ho ha intentat a diferents projectes de llei, i el Projecte de llei del Sistema bibliotecari no és una excepció. Amb l'excusa de coordinar, vol usurpar, però a més a més volen llevar competències als consells sense conèixer la realitat del dia a dia i sense tocar amb les mans els problemes quotidians. I això no és tan sols una estratègia política equivocada, sinó que és també una pèssima política per als ciutadans. Des del primer moment, Unió Mallorca va voler millorar aquest projecte de llei, vàrem presentar més de vint esmenes, en qüestions tècniques i en qüestions polítiques, i ho vàrem fer perquè coneixem els problemes, coneixem la realitat del sistema bibliotecari i perquè des del Consell de Mallorca ho tocam amb les mans cada dia, una realitat que el projecte de llei no contemplava.

Vull dir que gran part d'aquestes esmenes es varen acceptar, d'altres es varen rebutjar inicialment, i algunes d'aquestes esmenes rebutjades eren, per a Unió Mallorca, qüestions innegociables. Una qüestió innegociable era la competència dels consells sobre la Biblioteca central insular. Es pretenia establir per llei un sistema insular, amb una biblioteca central insular com a referent, però que el consell era convidat de pedra, enlloc no es deia que els consells tendrien competències sobre aquesta biblioteca central insular, allò que semblava evident era negat dins el projecte de llei. Unió Mallorca va

aconseguir incloure, a través de dues de les seves esmenes, aquesta competència per als consells.

Una altra qüestió que no podríem acceptar era permetre, sense cap control, la convivència de les biblioteques públiques a les biblioteques escolars. El consell coneix la realitat, i a Mallorca, senyores i senyors diputats, aquesta convivència ha resultat completament negativa. Això no vol dir que s'hagi d'impedir aquesta convivència, però sí que els consells han de poder tenir autonomia en aquesta decisió. També varem poder solucionar aquest problema a través d'una esmena.

Quina és la realitat final? La realitat és que gràcies a la tasca d'Unió Mallorquina i de la resta de grups parlamentaris, aquest projecte de llei s'ha millorat. No és un gran projecte de llei, però és millor que quan va entrar al Parlament. És avui un projecte de llei més respectuós amb els consells i amb la realitat del dia a dia. És també un projecte de llei que es preocupa més de coordinar que de llevar competències. És, en definitiva, un projecte de llei que pot millorar la gestió dels nostres sistemes de biblioteques i, per tant, la gestió cultural de la nostra comunitat. Però aconseguir tot això no ha estat un camí fàcil, no ha estat fàcil per a Unió Mallorquina ni per a la resta de grups parlamentaris, fins i tot per al Grup Parlamentari Popular. I dic això perquè estic convençuda que per als diputats del Grup Popular no ha estat fàcil defensar segons quines exigències del Govern de les Illes Balears.

Vull, per tant, deixar clar que el nostre vot favorable al projecte de llei és un vot favorable vigilant, perquè el Govern de les Illes Balears té les seves funcions, el consell les seves, i aquesta cambra també té les seves, i convé que cada institució respecti les funcions de les altres. Des d'Unió Mallorquina tenim la sensació que el Govern de les Illes Balears vol ser també el consell de cadascuna de les Illes, i també vol ser l'ajuntament de cada municipi, i el Govern no pot ser tantes coses, ja té prou feina essent el Govern de les Illes Balears. Amb aquesta advertència volem dir que avui donarem suport a aquest projecte de llei perquè, entre tots, hem aconseguit millorar-lo.

No voldria acabar sense donar les gràcies i agrair a la diputada del Partit Popular Sra. Torres el seu tarannà dialogant en tot el procés de la tramitació d'aquesta llei i, sobretot, a tots els tècnics, les aportacions que han fet a aquesta llei, que avui ens acompanyen.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet. A continuació, passarem a la votació de les esmenes que es mantenen al projecte de llei, si ningú no demana votació separada, farem votació conjunta de les esmenes. Començam per les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Passam a votació.

25 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció.

Senyores i senyors diputats, votam les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Passam a votació.

25 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció.

Senyores i senyors diputats, votam les esmenes del Grup Parlamentari Socialista. Passam a votació.

24 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció.

Seguidament, passam a la votació dels articles on es mantenen esmenes. Si ningú no demana votació separada, farem la votació conjunta. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

30 vots a favor, 25 en contra, cap abstenció.

Finalment, passarem a la votació de la resta de l'articulat on no es mantenen esmenes. Si cap grup no demana votació separada, farem votació conjunta. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

Unanimitat. 55 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Es faculen els Serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei del Sistema bibliotecari de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, farem un descans de dues hores. Per tant, el plenari recomençarà a les 16,30.

V) Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials, de la Proposició de llei RGE núm. 8610/06, presentada pel Grup Parlamentari Popular, de mediació familiar.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé reiniciarem el plenari, i per tant passam tot seguit al debat del punt cinquè de l'ordre del dia, relatiu al dictamen de la proposició de llei RGE núm. 8610/05, de mediació familiar.

Tot seguit passam al debat de les esmenes que es mantenen a la proposició de llei. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, en aquestes intempestives hores iniciarem el debat de la Llei de mediació familiar, una llei que arriba avui aquí en el plenari del Parlament en la darrera etapa per a aprovació definitiva, una llei, repetesc, que ha tengut tota una sèrie de esdeveniments que ha fet que hagi estat una llei prou accidentada. Jo crec que és imprescindible fer referència a aquest tema, encara que, en fi, l'objectiu del debat siguin exclusivament les esmenes, però per nosaltres explicar les esmenes que presentam aquí avui ens és

imprescindible donar una petita opinió global i general de la llei.

És una llei, repetesc, que crec que, per les raons que siguin i probablement per l'actitud del Partit Popular davant la llei, no tant del diputat que la defensa, que crec que ha fet tots els esforços possibles per arribar a consens, però el fet és que ha estat una llei prou accidentada. Ja va començar amb una reunió el primer any de legislatura en el Col·legi d'Advocats, on varen convidar els portaveus de tots els partits polítics i el portaveu del Partit Popular no va poder assistir a aquella reunió, així ho va expressar i es va excusar. Després de mesos de negociacions, discussions, debats entre nosaltres i a la vegada amb distintes organitzacions socials -Col·legi d'Educadors i Educadores Socials, Associació de Mediació Familiar, el mateix Col·legi d'Advocats i tal-, el Partit Popular va presentar un projecte de llei pel seu compte diferent del que va presentar, que havia presentat el Col·legi d'Advocats.

Jo crec que aquí comença, diguéssim, tota una trajectòria que ens ha duit probablement a aprovar una llei de mediació familiar que no sigui la millor per a aquesta comunitat autònoma. Teníem una feina feta per professionals, pel Col·legi d'Advocats, que sense cap dubte era necessari polir perquè hi havia altres professionals, com per exemple l'Associació de Mediació Familiar o educadors o pedagogs que plantejaven des de la seva òptica alguns matisos, però hagués estat crec jo molt més encertat, molt més adequat partir d'aquell redactat, tenir en compte l'opinió d'altres col·lectius professionals i en general del col·lectiu de..., vaja, dels representants de tots els grups parlamentaris, i poder anar a aprovar una llei que, repetesc, hagués pogut ser una llei aprovada per consens i aprovada amb l'assentiment de les organitzacions socials i professionals vinculades a aquesta temàtica sense entrar, bé, a aprovar una llei que serà senzillament per majoria en aquest parlament.

Nosaltres des del primer moment a aquesta proposició que va presentar unilateralment el Partit Popular un poc sense tenir en compte el projecte presentat en el seu moment pel Col·legi d'Advocats, li vàrem trobar ja inicialment defectes de fons que es mantenen durant tot el període, a pesar de les esmenes que hagin pogut ser acceptades d'altres grups; dic d'altres grups perquè, del nostre, no se n'ha incorporada cap. Però em referesc que és una llei que més regula un contracte laboral privat entre dues parts que una llei pròpiament dita de mediació familiar. Jo no sé si realment és la concepció que realment té el Partit Popular de fons, o senzillament és el que els ha duit a defensar, la concepció que els ha duit a defensar tot aquest procés. A nosaltres ens hagués agradat més aprofitar l'avinentesa perquè hagués sortit d'aquest parlament una llei per regular un servei social especialitzat en la mediació familiar, per tant un servei públic i no tant un contracte, establir una normativa d'un contracte entre parts. I sobretot situar, evitar dins el debat, dins el plantejament d'aquesta llei i dins l'exposició de motius, i dins el rerafons que es traspuja en molt del seu articulat, diria jo un rerafons que es nota que té unes connotacions no tant de mediació familiar en el sentit clàssic amb què s'entén aquest terme dins els serveis socials, dins les polítiques socials, és a dir, evitar els riscos que per als fills té una divisió familiar i per tant situar els interessos dels infants i dels al·lots dins una separació com element central del debat d'aquesta llei, i en alguns moments allò que s'intueix és que té

característiques més morals que legals, o sigui, una pretensió més d'intentar evitar el conflicte que les conseqüències del conflicte dins els fills, funció més pròpia, en tot cas, de serveis de psicòlegs o en el terreny de les persones creients de l'ambient més religiós o moral que d'una llei civil com la que estam discutint aquí.

Bé, el fet és que hem anat a parar a aquest tipus de llei, que ha tengut un debat ample i llarg. Per part del nostre grup vàrem presentar tota una sèrie d'esmenes, si bé és cert que no excessives perquè ens vàrem veure una mica desbordats amb la concepció de fons de tota aquesta llei, que ja vàrem expressar en el seu moment en el debat a la totalitat. Per exemple el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista pràcticament presentava una proposta alternativa, o existeix la proposta alternativa que jo, si ara poguéssim dir "agafem els dos textos", no tenc dubte de quin agafaria, i crec que li donaria aquesta qualitat tant legislativa com des del punt de vista professional que la que aprovarem avui, segons la nostra opinió, no tindrà. Però bé, ja estam en aquest procés de debat i jo senzillament em limitaré a defensar un poc algunes de les esmenes que presentem sense pretendre un element d'aprofundiment excessiu perquè estam en el darrer tram del procés legislatiu. Els debats que hem tingut en aquest cas han estat molt superiors a qualsevol altra llei, perquè en el moment en què es va constituir la ponència ja d'aquesta llei en concret que tenim ara damunt la taula dúiem quasi un any i mig discutint-ne d'altres; per tant probablement els senyors i les senyores diputades que assisteixen per primera vegada o per segona després del debat de totalitat a aquest debat els pot venir de nou, però els que duim aquest tema des de llarg ja estam, com jo diria, pràcticament avorrits d'escoltar-nos els arguments i no crec que valgui la pena dedicar excessius esforços.

Nosaltres hem presentat diverses esmenes a la mateixa exposició de motius que van en la línia..., clar, és molt difícil, perquè allò que hagués tengut sentit, evidentment, hagués estat presentar una exposició de motius pràcticament alternativa i diferent, com han fet altres, no?, perquè era molt difícil dins aquesta exposició de motius cercar algunes coses que intentassin millorar el text. Nosaltres hem presentat diverses esmenes en aquest sentit que no dedicaré especial temps a glossar, però que van en aquesta direcció, en la direcció, diguéssim, de no entendre la llei per descomptat en cap moment com una llei que prevegi preservar l'estabilitat de la parella o de..., i tampoc una llei, en fi, que va en les línies del que jo he exposat i he plantejat fins ara, no? Per tant, bé, com que les hem discutides tant en comissió, com en ponència, etc., idè ja sap el ponent del Partit Popular quines són aquestes esmenes i són clarament conegudes.

I després dins la llei algunes esmenes concretes que van un poc en la línia aquesta que també jo situava a la meua introducció, que és la idea d'una llei més com a servei públic, un servei a oferir a la ciutadania, que entre dues parts, diguéssim un client i una persona que ofereix aquests serveis, més que com un contracte privat entre dues parts, que és el que pretén establir aquesta llei, regular i reglamentar que, bé, està bé però crec que és quedar-se a meitat del camí. En aquest sentit nosaltres per exemple a l'article 2, que és on ja se situa el tema dels principis rectors, nosaltres situam tota una sèrie de principis que es podrien considerar complementaris dels que hi

ha; per això ho plantejam com una esmena d'addició, no com una esmena de substitució, però que reconeixeria jo mateix que si agafes els principis que hi ha a l'articulat de la llei i davall hi poses els que estam proposant nosaltres, a la pràctica es notaria que ballen dos textos de la llei. O sigui, jo també reconec que no és bona de recollir una esmena d'aquestes característiques que a la pràctica el que estaria plantejant, clar, tendria sentit si fos una proposta global de llei diferent, no de propostes parcials que al final podríem acabar d'embullar el ciutadà i la ciutadana que ho veïes en aquest sentit. Però són una clara expressió, qui les coneix, que les ha llegides, del que estic teoritzant i del que estic parlant aquí i de quin tipus de llei a nosaltres ens hagués agradat que avui es discutís.

A l'article 4 també..., en aquest cas sí que plantejam una substitució de l'article quan es parla del concepte, de la concepció d'aquesta llei, i aquí entram a aprofundir més a fons quina és la nostra concepció de mediació familiar i la redactam amb més profusió. I després també alguns altres articles, ja més tècnics i més concrets; en un cas planteja que la durada del contracte sigui de sis mesos, la llei parla de tres. En fi, distintes qüestions més de caire parcial, que per abreujar la sessió d'avui i no carregar massa el tema ja les deixaré a la interpretació del ponent.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, aquest és un text al qual tots els grups parlamentaris hi hem dedicat, lamentablement, molt de temps, perquè la voluntat inicial era de fer un text conjunt de tots els grups parlamentaris. Finalment, després de més de tres anys el Partit Popular ha optat per una llei que, en lloc de regular la mediació familiar, regulàs un contracte entre una part, que són precisament les dues que estan en conflicte, i una persona que faria de medidora familiar. En el PSM, com recordava el portaveu que m'ha precedit, presentarem fins i tot un text alternatiu en aquesta cambra que va ser rebutjat.

Després de tant de temps crec que ja n'hem parlat prou. El Partit Popular coneix perfectament quines són les nostres esmenes i ha tengut prou temps per decidir si les vol acceptar o no, i segurament és que no perquè si les hagués volgudes acceptar en tres anys i mig qualque altre text hagués arribat a aquesta cambra en lloc d'aquest. Per tant donam les nostres esmenes per defensades i el Partit Popular decidirà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Camps té la paraula.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, coincidim plenament amb el que acaben d'exposar els portaveus que m'han precedit i realment és ver que s'hi ha fet molta feina, en aquesta llei, i quasi també estic temptada a dir que deixam per defensades les esmenes que hem presentat perquè n'hem parlat molt, d'elles. Però, bé, així i tot faré un darrer esforç per veure si d'aquesta manera podem acabar de convèncer el portaveu del Grup Parlamentari Popular i podem millorar, encara que sigui en una mesura petita, aquest text.

Vull començar la meua intervenció posant de manifest que la proposició de llei de mediació familiar consta d'una exposició de motius molt extensa, desproporcionada per l'articulat que té perquè ve seguida de 40 articles, té una disposició addicional única i dues disposicions finals, i ha estat esmenada pels grups de l'oposició parcialment 113 vegades, és a dir, que s'hi han presentat entre tots els grups de l'oposició 113 esmenes, sense oblidar que va ser esmenada també en la seva totalitat pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista amb una proposta de text alternatiu. En proporció m'imagín -no ho sé perquè no ho he comprovat- que deu ser la que està dalt de tot del rànquing d'aquest parlament de llei que ha rebut més esmenes en el seu text.

Així mateix és necessari recordar que quan aquesta proposició de llei va ser presentada tots els grups de l'oposició van demanar la seva retirada, i no la van demanar només perquè creien que el contingut no era prou rigorós i no era prou encertat, sinó perquè dita proposició suposava la frustració, com també han dit els que m'han precedit, de molt de temps de feina tant de polítics com de professionals en matèria de mediació, que veïen com la seva feina havia estat ignorada i podem dir absolutament menyspreada, essent una feina que nosaltres qualificam de molt bona.

I entrant ja a l'objecte d'aquest debat, i en concret a les esmenes parcials presentades pel Grup Parlamentari Socialista, que són 63, la majoria de les quals es mantenen perquè se n'han aprovades molt poques tant en ponència com en comissió, nosaltres consideram en el seu conjunt que seria imprescindible, per millorar aquest text, que s'aproessin totes o pràcticament totes, perquè el que tenim ara mateix és un text que es diu "Llei de mediació familiar", però realment allò que regula és un contracte privat entre dues parts, un mediador i una altra part, que en realitat són dues però que s'engloben en una, a la qual s'anomena la part familiar, i entenem que açò podria ser una qüestió secundària, però de cap manera la qüestió principal d'una llei de mediació familiar.

Com que són moltes les esmenes que hem presentat, unes dirigides a l'extensa exposició de motius, que creim que descriu molt malament el que vindrà després, el que és la mediació familiar, i després altres dirigides tant als principis bàsics com al procediment que s'hauria de seguir, com altres esmenes que allò que demanen és aquesta vocació de servei públic que hauria de tenir la mediació i la seva gratuïtat, i després altres aspectes que podríem qualificar com a més de detall.

El problema que jo crec que té aquesta llei és el seu punt de partida, punt de partida que justifica les esmenes presentades. Crec que els diputats del Grup Parlamentari Popular, i em referesc a ells en general perquè és una proposició de llei que

surt d'aquest grup parlamentari, no saben el que és la mediació, i si partim d'un error inicial de concepció tot el text s'estructura damunt aquest punt de partida erroni i estarà malament, que és el que passa o el que nosaltres consideram que passa amb aquesta llei que s'ha presentat, o amb aquesta proposició de llei que s'ha presentat.

Deixin que els digui el que és la mediació familiar, i no ho dic jo, ho diu la recomanació del comitè de ministres dels estats membres aprovada el 21 de gener del 1998. La mediació familiar, diu, és un instrument per regular un sistema eficaç de resolució de conflictes sorgits a l'àmbit familiar, de forma amistosa. La mediació implica la intervenció d'una tercera persona en una negociació entre les parts en conflicte -i quan parla de parts es refereix a la part familiar-, acceptable per a tots aquest acord que s'intenta i que no té autoritat el mediador per prendre decisions ni proposar solucions. Creim que açò és un punt imprescindible i irrenunciable de la mediació: un mediador mai no pot proposar, ni prendre decisions, ni solucionar el conflicte, sinó que ha d'obrir vies de diàleg entre les dues parts perquè siguin elles mateixes les que arribin a aquestes solucions. Continua dient aquesta definició que la seva participació, la del mediador, es redueix a ajudar les parts a arribar voluntàriament a un acord mútuament acceptable; així, igual que en la negociació entre les parts, que suposaria que les parts arribarien per elles mateixes a un acord sense la intervenció de cap tercera persona, la mediació deixa el poder de prendre les decisions en mans de les parts en conflicte.

I entraria, per l'estructura del text, a parlar primer de l'exposició de motius, perquè és allà on ja trobam els primers errors i crec que prou importants. El primer paràgraf ens diu que la mediació familiar es presenta com a instrument que possibilita la conciliació de manera amistosa en els conflictes que puguin sorgir al si de la família per preservar-ne l'estabilitat. Açò ja ho ha comentat també el Sr. Rosselló. Per definició totes les conciliacions són amistoses i sense acord no hi ha conciliació, i si no és així doncs no estaríem parlant de conciliació; sempre seria amistosa. I crec que el fet de preservar-ne l'estabilitat moltes vegades..., aquesta pretensió moltes vegades no suposaria solucionar els conflictes que sorgeixen al si de la família, i crec que aquí hi ha una confusió bastant important i bastant preocupant; almenys a mi em preocupa que es confonguin aquests termes.

Però, clar, açò no és tot. Continuant amb l'exposició de motius podem llegir que la finalitat de la mediació és el que acab de dir ara, la preservació de la família, així com l'intent d'aconseguir una crispació menor. Clar, quan un llegeix això no sap ben bé què es trobarà després, perquè parlam d'estabilitat de la família, d'evitar la crispació, de mediacions voluntàries... Són termes totalment inconcrets i que crec que res no tenen a veure amb la mediació, i per tant crec que no han entès res els que ens presenten aquest projecte de llei.

El conflicte, que en definitiva hauria de ser, o és, l'objecte de la mediació, és un tret inevitable en totes les relacions socials, siguin familiars o no. Cada dia ens trobam amb conflictes, siguin del tipus que siguin. Ara bé, el problema està en el fet que tot conflicte pot adoptar un curs constructiu, que és el que ha de procurar la mediació, o un curs destructiu, que és aquí on trobaríem aquesta crispació que ens diu l'exposició

de motius, i per tant la qüestió no és tant eliminar o prevenir aquest conflicte, sinó saber assumir les situacions conflictives que sorgeixen i enfrontar-nos-hi amb els recursos suficients perquè tots els implicats en aquestes situacions en surtin enriquets. La mediació és un recurs molt vàlid per tal de portar el curs constructiu del conflicte i que totes les parts en surtin beneficiades, i paraules com crispació o preservar l'estabilitat familiar no tenen cabuda, crec jo, dins el concepte de resolució amistosa de conflictes.

A l'exposició de motius també trobam altres referències a tipus de resolució de conflictes diferents de la mediació com pugui ser l'arbitratge. Creim que tampoc no tendria ni perquè anomenar-se, perquè no parlam d'arbitratge, parlam de mediació; a l'arbitratge sí que l'àrbitre, la tercera persona que intervé, posa una solució, i per tant no té res a veure amb la mediació i que s'hauria d'eliminar, i així ho feim o així ho pretenem fer amb les esmenes que hem presentat. Així com també es fa una llarga dissertació sobre un contracte de mediació familiar que en definitiva és un negoci jurídic civil entre dues parts que creim que tampoc no té res a veure amb la mediació; podria ser una qüestió secundària i que allà quedés, regulat amb un parell d'articles, però no dedicar 20 dels 40 articles a regular aquest negoci jurídic.

També vull dir que malgrat la mediació familiar sigui una matèria pràcticament nova en aquesta comunitat, perquè se n'ha fet però diguéssim que estam començant, i a l'Estat espanyol també, fa anys que existeix i que s'aplica amb èxit a altres països, i no només a l'àmbit familiar, sinó a molts altres àmbits. Per tant en tema de mediació creim que no s'ha d'inventar res, que ja està tot inventat i que els principis rectors d'una mediació són els que són, i tampoc no es poden alterar ni es poden obviar. Però molt manco creim que s'ha de fer tota una llei en relació o al voltant d'un contracte privat entre unes parts en conflicte i la persona mediadora, que allò important en aquesta llei seria el que és la mediació en si mateixa, el seu desenvolupament, la seva tramitació i aplicació, i no garantir que la persona mediadora cobrarà el preu dels seus serveis quan acabi de fer la seva feina.

Pel que fa a la lectura de tota l'exposició de motius, que les esmenes són moltes, les que hem presentat, idè arribam a l'evidència que realment el Grup Parlamentari Popular desconeix què és la mediació i, per tant, com deia al principi, al text trobam un cúmul d'errades.

Creim que a la proposició de llei del Grup Parlamentari Popular no s'expressa quin és l'objecte de la llei, i creim que açò no és un errada, creim que açò s'ha fet de forma expressa ja que l'objecte no és la mediació familiar, sinó aquest contracte de mediació familiar, al qual van dirigides també moltes de les esmenes que hem presentat des del Grup Parlamentari Socialista.

Així mateix, respecte als principis rectors de la mediació la proposició incorre en bastants d'errors i alguns d'ells molt greus, inacceptables en un tema de mediació, perquè per exemple se cita a un dels articles que una de les obligacions de les parts que participaran en la mediació serà valorar les propostes que hagi fet el mediador i formular contrapropostes. Ja ho he dit al principi: açò vulnera els principis bàsics de la

mediació i en aquest cas estaríem parlant potser d'un arbitratge però mai d'una mediació.

No es tracta en el text normatiu que se'ns presenta el desenvolupament de la mediació familiar, que han de venir separats els diferents moments de la mateixa com són l'inici del procés, una reunió inicial entre la persona mediatora i les parts en conflicte, la finalització de la mediació, la naturalesa que tindran aquests acords i la previsió de la durada de la mediació. Aquesta estructura tan clara i tan senzilla però, alhora, tan bàsica i necessària, no és tinguda en compte en absolut en aquest text, i en el seu lloc es regula aquest contracte de mediació que, en a més de ser innecessari, per referir-se a regulació d'aspectes privats en relació amb la relació que existirà entre el mediador i les parts confon els termes propis de la mediació. Identifica el mediador com a part i agrupa les persones en conflicte en una sola part seguint l'estructura pròpia dels contractes, quan en mediació ja he explicat que quan es parla de parts en conflicte es refereix a les persones que realment tenen el conflicte entre elles; imposa com a obligacions de la part familiar valorar les propostes de la persona mediatora i es vulneren els principis bàsics de la mediació.

Així mateix, en cas de no arribar a un acord, el text proposat pel Grup Parlamentari Popular preveu -i aquí citaré textualment, no ho volia fer perquè són moltes les esmenes i molts els articles esmenats- a l'article 21 "l'obligació de la persona mediatora de fer constar en un escrit signat per les parts les causes que han impossibilitat l'acord". Aquest és un altre dels molts errors d'aquesta proposició de llei; les causes per les quals no s'ha arribat a un acord dins un procediment voluntari com és la mediació, de cap manera no tenen la més mínima importància, no l'haurien de tenir, entre altres coses precisament perquè es tracta d'un procediment voluntari, i possiblement, pel fet de no haver-se arribat a cap acord, en aquest moment s'obrirà la via judicial contenciosa per resoldre el problema que tenen aquestes parts. Especificar i identificar les causes que han impossibilitat l'acord pot ser tan perillós i contraproductiu com perjudicar les parts i identificar un culpable del fracàs de la mediació familiar, extrems que en cap cas no poden derivar d'un procés de mediació, independentment del resultat que tenguí el mateix.

Així com tampoc no creim necessari parlar de mala fe en les parts que intervenen a la mediació. La mediació és un procediment voluntari i, una vegada iniciat, qualsevol de les parts se'n pot separar en qualsevol moment pels motius que siguin, no importen aquests motius, i per tant és un error parlar de mala fe, com trobam a la proposició de llei que, per principi, és contradictori amb la mateixa naturalesa de la mediació.

Un altre dels aspectes que vénen com a conseqüència de la regulació del contracte de mediació familiar que crida molt l'atenció és precisament la previsió de judicialització per a la resolució d'aquells possibles conflictes que puguin derivar-se del mateix contracte de mediació. És a dir, si hi ha un conflicte per la interpretació o per l'aplicació o pel desenvolupament d'aquest contracte entre el mediador i les parts, resulta que aquesta llei de mediació familiar el que fa és enviar aquestes parts, és a dir, al mediador i a les parts familiars, al jutjat perquè resolgui aquells problemes que sorgeixin d'aquest

contracte. A mi em sembla absolutament impresentable que en una llei de mediació es facin aquest tipus de referències.

I per últim, volia referir-me a un grup d'esmenes presentades totes elles per articular un sistema de mediació amb vocació de servei públic; és a dir que el sistema de mediació familiar que s'estableixi sigui gratuït per a tots els ciutadans de les Illes Balears, que no només tinguin dret a la gratuïtat en el sentit de si reuneixen els requisits per accedir a la justícia gratuïta, sinó que entenem que aquest servei de mediació, i als efectes d'evitar posteriors procediments judicials, hauria de ser gratuït per a tots els ciutadans. I tenim un exemple en aquesta mateixa comunitat, com és el TAMIB, el Tribunal d'Arbitratge de Mediació de les Illes Balears, qui resol els conflictes laborals, el qual és absolutament gratuït per a les parts que s'hi sotmeten.

I per tot el dit fins aquí, i ja m'he passat del temps, davant la Proposició de llei de mediació familiar presentada pel Grup Parlamentari Popular, la qual entenem que no és més que un cúmul d'irresponsabilitat i manca de rigor en un tema tan important com el de la resolució de conflictes a l'àmbit familiar de forma amistosa entre les parts, entenem que s'haurien de repensar les esmenes que hem presentat, malgrat l'esforç també reconegut al portaveu del Grup Parlamentari Popular, perquè sé que ho ha fet, el que passa és que de moment aquest esforç ha estat insuficient per poder entre tots millorar aquest text.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Torns en contra? Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. M'agradaria avui poder donar resposta a totes i a cadascuna de les esmenes que els diferents grups parlamentaris han presentat a aquesta proposició de llei del Grup Parlamentari Popular, en part ho he fet a comissió, el que passa és que, per raons de temps, no podré entrar a totes i a cadascuna d'elles. Crec que és ben sabut el criteri que manté el Grup Parlamentari Popular respecte d'aquesta llei i el que sí he de reconèixer i no tenc cap tipus d'inconvenient a fer-ho, és l'esforç que han fet tots i cadascun dels grups parlamentaris de l'oposició per intentar millorar aquest text, per intentar incorporar allò en el que realment creuen i estan convençuts del que ha de ser la mediació, nosaltres defensam un altre criteri, evidentment. I també són innegables els esforços i el temps dedicat a aquesta llei, això és una cosa que crec que és de rebut i de justícia avui aquí reconèixer-ho.

En qualsevol cas, sí que és cert que molt aviat ens trobarem amb diferències i en conseqüència molt aviat se'ns va, en certa manera, impossibilitar arribar a acords precisament per aquest tipus de diferències. I jo avui aquí puj a aquesta tribuna, per tercera vegada en pocs mesos, per tal de reiterar, com dic, la defensa del nostre posicionament respecte d'aquesta proposta de llei de mediació familiar; primer vàrem tenir l'oportunitat de fer-ho a la presa en consideració, després vàrem tenir també l'oportunitat de reiterar-nos en el contingut d'aquesta llei quan

la Sra. Mascaró, després, també va presentar la seva proposta alternativa a aquesta llei, cosa que jo reconec com a un interès important per intentar millorar aquest text, també ho hem fet a comissió i així també ho hem fet a ponència. I exactament el text, la proposició, fins ara ha experimentat una sèrie d'aportacions dels diferents grups parlamentaris representats avui en aquesta cambra i certament no ho ha fet en aquells aspectes que nosaltres, que el meu grup, entenem que amenaça l'esperit d'una llei ben estructurada, d'una llei ben fonamentada, ben raonada i entenem que d'una llei tècnicament, o jurídicament, irreprovable, la qual, sense dubte, entenem que donarà seguretat jurídica atorgant drets i atorgant obligacions a les parts implicades en el procés de mediació familiar.

Però no obstant aquest recorregut, avui ens tornam a trobar amb les mateixes distàncies que ens allunyaven inicialment, que ens separaven i que, com he dit, per a nosaltres són molt difícils de salvar. Cadascun de nosaltres ha fet el seu propi diagnòstic i cadascun de nosaltres ha tret les seves pròpies conclusions que, en forma de conviccions, duim avui aquí per defensar la nostra pròpia i particular manera d'entendre el procés de mediació familiar. No obstant, i sigui com sigui, són diferents formes d'entendre un mecanisme que ha de servir per arribar al mateix fi, el qual no és altre que la resolució extrajudicial de conflictes que tenen el seu origen en el si de la família; diferències necessitades d'una tècnica mediadora que porti vies més àgils en la recerca de la solució definitiva. I coincidim en això, com coincidim en moltes altres qüestions que tots hi estam d'acord. Insistesc, tots coincidim amb la finalitat per la qual es crea aquesta llei i en l'esperit pel qual es crea la mediació, oferint un instrument adequat de resolució de conflictes.

I a pesar de tot això, des del banc de l'oposició no s'ha confiat en la proposta que el Grup Parlamentari Popular ha aportat a aquesta cambra; entenem que és una proposta que possibilita una mediació familiar amb plenes garanties jurídiques per a la part en conflicte; una proposta que proporciona un mecanisme efectiu i solvent, una proposta que atorga a la mediació familiar el reconeixement que realment mereix. I en definitiva, una proposta que ve a democratitzar un veritable sistema de resolució extrajudicial de conflictes fent accessible a tothom que ho necessiti, una mediació que l'ajudi a resoldre un conflicte familiar quan no tenguim els mitjans econòmics per fer-ho, i me referesc precisament al Servei Públic de Mediació Familiar.

Senyores i senyors diputats, per moltes diferències que hi hagi entre vostès i nosaltres, a aquest diputat no li poden dir que la nostra proposta no aconseguirà resoldre un conflicte familiar, de la mateixa manera que ho aconseguirà o no ho aconseguirà resoldre la seva forma d'entendre la mediació. Crec que tant el nostre mecanisme, el qual aportam a aquesta llei, és tan legítim, tan solvent, àgil i eficaç com pugui ser el de vostès. Crec que la finalitat, el fi de la resolució del conflicte és possible amb la seva proposta i també amb la nostra proposta. I me permetran que els manifesti el meu convenciment que vostès també estan en el cert, i que l'èxit de la mediació també serà possible vista des dels criteris que vostès defensen.

Mirin, senyors diputats, la resolució d'un conflicte des dels seus plantejaments és tan possible, com he dit, com des dels meus plantejaments. I dient això que dic, molts de vostès es podran preguntar: idò on són les diferències? Per què no accepta les propostes i les esmenes i compte acabat? Molt fàcil, nosaltres estam convençuts que la nostra proposta, la del Grup Parlamentari Popular garanteix encara més la salvaguarda dels interessos de les parts en conflicte al llarg del procediment de mediació. I per això creim que es tracta d'una mediació més responsable i que proporciona drets absolutament irrenunciables a les parts en conflicte, per tal de salvaguardar, com dic, el seu interès al llarg de tot el procés. I des d'aquest precís plantejament, des d'aquesta precisa reflexió neix el principal punt de desenteniment entres vostès i nosaltres, i me referesc, precisament, al contracte de mediació familiar.

Certament, en aquest punt estam, i és una cosa absolutament manifesta, amb forçós desacord. Jo, senyores i senyors diputats, els vull dir que la llei no només té en compte el contracte, com adverteixen vostès, sinó que la relació jurídica de mediació sempre i en tot moment és un contracte, ho vulguin o no, sigui o no a la llei, els agradi o els desagradi, tal com diuen totes i cadascuna de les lleis de mediació de les diferents comunitats autònomes aprovades en el nostre territori nacional, encara que vostès no ho reconeguin. I en conseqüència, s'haurà d'aplicar el Codi Civil si no ho plantejam aquí, en aquesta llei, haurem de recórrer a una figura anàloga que no és altra que l'arrendament de serveis. Per tant, per què no regular el contracte de mediació en aquesta llei, per què no aprofitar aquesta oportunitat, per què haver de recórrer a figures anàlogues, què els molesta del contracte de mediació? Pregunt: què els molesta del contracte de mediació?

Deia el Sr. Rosselló que es tractava d'un contracte laboral, jo estic forçosament en desacord amb aquest punt de vista; no es tracta d'un contracte laboral sinó que es tracta d'un contracte, en tot cas, de serveis, un contracte laboral és un altre tipus de contracte.

També hem trobat moltes diferències en altres qüestions que no són pròpies del contracte, amb les matèries que han de ser objecte de mediació. Vostès entenen que han de ser altres o tal vegada s'han d'ampliar les matèries que han de ser objecte de mediació familiar i inclouen dins aquestes matèries la tutela, la curatela o la incapacitat, així com els conflictes derivats de la partició d'herències, així com la gestió, explotació o dissolució d'empreses familiars o conflictes anàlegs. Això sí que és una qüestió que jo desaconsellaria sempre, els conflictes anàlegs són el calaix de sastre de sempre per incloure allò que no té cabuda segons on i per tant ho utilitzam per donar resposta a una solució que no sabem exactament quina serà i quin conflicte, en fi. Jo això sí que sempre ho desaconsell, calaixos de sastre dins les lleis són el més desaconsellable que hi ha.

I abundant en aquesta qüestió, en les matèries objecte de mediació, vull dir que el Grup Parlamentari Popular aposta per una mediació centrada exclusivament en la família, concentrada en conflictes propis de les relacions personals que dificulten la convivència o la fan insostenible. I per aquesta precisa raó no creim que aquesta llei sigui el marc legal idoni per donar cobertura a situacions on el principal motiu de conflicte ha estat

la repartició d'uns béns patrimonials o relacions basades exclusivament en aspectes econòmics o monetaris, com resoldre conflictes com a conseqüència de negocis familiars. Podríem, en aquest cas, parlar també de mediació, però jo i el meu grup no som partidaris d'excloure la mediació de cap àmbit, però sí que permetrem que no considerin mediació familiar aquella encaminada a resoldre un conflicte creat quan es produeix una dificultat en la distribució d'un accionariat d'una empresa en dissolució, per molt familiar que sigui l'empresa en dissolució. Això no és un conflicte familiar, això és un conflicte econòmic, això és un conflicte patrimonial. Per tant, no consider adient incloure-ho dins aquesta llei i aquest és el nostre criteri, aquest és el nostre posicionament, i li podran donar vostès les voltes que vulguin, però nosaltres en aquest sentit no ens mourem.

M'agradaria també fer menció respecte de l'àmbit d'aplicació de la llei. Crec que la nostra proposta millora molt més la seva esmena, en conseqüència no l'hem aprovada i l'hem rebutjada. Nosaltres l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei entenem que ha de ser territorial, de manera que afecti totes les actuacions de mediació que es duguin a terme i que es desenvolupin en el territori de les Illes Balears, en contra del seu criteri, en contra del criteri de l'oposició que marca com a àmbit d'aplicació el criteri de la residència. Nosaltres en això ampliam la mediació, i torn a reiterar, democratitzam la mediació, la feim més accessible, com deia abans i la possibilitam a tots aquells que la considerin com a un mecanisme o un instrument vàlid i capaç de resoldre el seu conflicte, amb independència del seu lloc de residència.

I per concloure, senyores i senyors diputats, Sr. President, crec que és necessari fer referència inexcusable al servei públic de mediació, un servei, el qual, com deia el dia de la presa en consideració en aquesta mateixa tribuna, un servei de tots i un servei per a tots, una eina al servei de la ciutadania, adscrit a la conselleria competent, en aquest cas, presidència, que es pagaran i que es fa responsable del procés de mediació des del principi fins al final, i que proporciona facilitats humanes per trobar la solució desitjada. El model del servei públic de mediació que nosaltres defensam és el que està en aquesta proposició de llei i que contempla la creació de registres públics de mediadors i de centres de mediació.

I per acabar, jo ho lament, i d'una forma sincera, lament no poder donar resposta positiva o afirmativa a les seves esmenes, per incorporar-les a aquest text. Reiter, una vegada més, i reconec la feina que s'ha fet. I per a mi hagués estat una satisfacció i per al meu grup també donar el màxim de cabuda a les esmenes que l'oposició presentava, precisament a aquesta llei tan sensible com és la de mediació familiar. Però em veig en la irremeiable obligació de dir-los que fins ara a aquelles esmenes incorporades en el text en comissió seran les que el meu grup parlamentari doni suport. I reconèixer, una vegada més, els esforços d'Esquerra Unida i Els Verds, del Grup Parlamentari Socialista i del PSM-Entesa Nacionalista per tal de millorar aquesta llei, per tal d'intentar tenir una llei de mediació més ambiciosa, però en qualsevol cas, entenem que totes aquestes esmenes que vostès presenten o pràcticament les que no s'han incorporat amenacen l'esperit pel qual el Grup Parlamentari Popular ha presentat aquesta proposició de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Sr. Rosselló, si vostè vol intervenir.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, jo no tenc més remei que coincidir amb bona part del que ha dit el diputat del Partit Popular. Per començar, coincidesc que les esmenes presentades per nosaltres i per la resta de grups de l'oposició amenacen l'esperit i el contingut sencer de la llei, sense cap dubte, perquè coincidesc amb vostè que parlam de dos models, de dues concepcions de com enfocar la mediació familiar. Sense cap dubte té raó el Sr. Jerez quan me critica que no és un contracte laboral entre dues parts, això és la meva deformació personal, que li pos laboral a tot, té raó, no és laboral, és contracte privat entre dues parts, és una concepció la que vostès defensen; nosaltres en defensam una altra, defensam una concepció diferent també de quin és el paper del mediador, a diferència de l'àrbitre o de l'arbitratge, com molt bé ha dit la diputada del PSOE.

En definitiva, bé, vostè me permetrà que jo pensi que la nostra concepció i la que defensam des de l'oposició és una concepció més progressista i més moderna, la seva s'assembla més a reminiscències més conservadores i més de caire moral i religiós, però en definitiva, cadascú té la que té i nosaltres per això no estam d'acord i no ens queda més remei que rebutjar-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sra. Mascaró?

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, dels arguments que donava el Sr. Jerez per defensar la seva, jo només compartesc, en tot cas, que la seva està ben estructurada, després del títol I ve el II i aquestes coses, però poca cosa més.

Deia que amb aquesta llei seva, la del Partit Popular, que és curiós, és una llei del Partit Popular, no s'ha atrevit ni a presentar-la el Govern; el Govern en tenia un altre de text moltíssim millor que aquest, però el Partit Popular ha preferit aquest, és a dir que és preocupant fins a quin punt el Partit Popular s'escora cap a la dreta.

El Sr. Jerez parlava que democratitzaran la mediació; jo, Sr. Jerez, vostè no crec que s'ho cregui això, crec que és impossible que vostè cregui això, i crec que tots sabem que aquesta llei el que fa és mercantilitzar la mediació familiar, convertir el que havia de ser un procés social en un procés mercantil. Ens demanava què ens molesta tant del contracte de mediació? I parlava vostè que s'han de tractar relacions

personals que dificulten la convivència i fins i tot la fan impossible. Idò miri, precisament per això, perquè de vegades és impossible aquesta convivència, a nosaltres se'ns fa impossible pensar que vostès considerin aquesta gent que els és impossible viure junts com a una sola part a l'hora d'anar a contractar; només per això vostè ja hauria de reflexionar i com a mínim retirar aquesta llei. Val més no tenir-ne cap que tenir això que vostès presenten, com a Partit Popular.

Per tant, nosaltres ja hem perdut les esperances de convèncer-los, per tant no li discutiré més, però no me torni dir que amb això democratitzen la mediació, perquè vostè sap cert, dirà el que voldrà, però vostè sap cert que això no és ver.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Camps?

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sí, gràcies, Sr. President. La mediació familiar o la mediació com a procediment extrajudicial per resoldre conflictes és el que és, Sr. Jerez, la mediació és la mediació, es miri des del punt de vista que es miri. I està clar que existeix una relació contractual entre el mediador i les parts mediadores, però vostè també ho ha dit, ja està regulada aquesta relació contractual, és l'arrendament de serveis que trobam en el Codi Civil. Per tant, per què l'hem de regular una altra vegada i l'hem de reiterar dins una llei?

I com a qüestió secundària, fins aquí arribaríem que nosa, bé, nosa ens en fa però la deixaríem estar, però el que realment ens molesta que a una llei que es diu de mediació familiar es ralli a més d'un 50% d'aquesta llei d'un contracte que ja tots sabem de què es tracta i està perfectament regulat en el Codi Civil, ens molesta realment que no es ralli de mediació familiar.

Crec que el grup parlamentari que ha proposat aquesta llei no té ni idea del que és la mediació i el més greu de tot és que crec que ni tan sols li interessa la mediació, no han escoltat ni els professionals del sector, els quals han fet molta feina, i tampoc no han escoltat l'oposició, la qual també n'ha feta molta de feina. I a major glòria seva, volen fer una llei buida de contingut, regulant un contracte que en cap cas ha de ser el protagonista d'una llei de mediació familiar.

I una cosa sí que han fet bé i ho aconseguiran, i amb açò es podran posar una medalla, que és que la llei de mediació familiar de les Illes Balears serà la llei que posaran d'exemple del que mai no ha de ser una llei de mediació.

Res més, una llàstima.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President, i seré molt breu, simplement una intervenció per pura cortesia. Crec que les nostres posicions estan perfectament definides, tothom sap el que vol i de quina manera ho vol.

Jo estic molt en desacord, com no pot ser d'altra manera, amb la concepció que tenen vostès d'un contracte; jo crec que vostè me pot dir a mi o al meu grup que desconeixem què és la mediació familiar, però crec que vostès desconeixen què és un contracte, ho he de dir així sincerament, un contracte com el de mediació, el qual dóna seguretat jurídica a les parts que vostès avui no volen reconèixer; un contracte de mediació que dóna més confiança a les parts per tal que se sotmetin a aquest procés de mediació.

I me diuen que si està recollit en el Codi Civil per què ho hem de regular? Doncs precisament per donar-li un tracte diferenciat al Codi Civil, per no recórrer a analogies i per, en definitiva, fer una figura que sigui la mediació familiar que es reconegui tal i com es mereix.

Jo simplement, com que aquestes són les nostres diferències i sabem perfectament quines són les distàncies que no ens apropem, ja no insistirem més en aquesta qüestió. Jo els he reconegut a vostès que, en fi, el que pretenen aconseguir mitjançant la seva idea de mediació també és possible mitjançant la nostra idea de mediació i això avui aquí no hi ha hagut cap persona de l'oposició, d'aquests bancs de davant mi, que me diguin el contrari; vostès no m'han dit a mi que mitjançant aquest sistema de mediació que preveu la meua llei, la nostra llei, la del Grup Parlamentari Popular, no puguem arribar a una mediació i a resolucions de conflictes amb èxit, això vostès no m'ho han dit i jo els ho dic: creguin en aquesta llei, creguin en aquesta forma de resolució de conflictes, creguin en la mediació i creguin en la resolució de conflictes d'aquesta llei, la qual, efectivament, tindrà els seus èxits.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Fixació de posicions, no hi ha cap grup que vulgui intervenir.

Bé, doncs, senyores i senyors, si els sembla bé passarem a la votació de les esmenes que es mantenen a la proposició de llei. I començaríem a votar les del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.

Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

22 vots a favor; 28 en contra; cap abstenció.

Senyores i senyors diputats, passam a votar les del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Passam a la votació.

22 vots a favor; 28 en contra; cap abstenció.

Passam a votar les del Grup Parlamentari Socialista. Passam a la votació.

21 vots a favor; 29 en contra; cap abstenció.

Seguidament, passam a la votació dels articles als quals es mantenen les esmenes. Si cap grup no demana votació separada, en farem la votació conjunta. Passam a la votació.

26 vots a favor; 22 en contra; cap abstenció.

I finalment, passarem a la votació de la resta de l'articulat al qual no s'hi mantenen esmenes. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

29 vots a favor; 14 en contra; 7 abstencions.

Per tant, es faculta els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de mediació familiar.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
